דער פונק
THE SPARK

INTERNATIONAL WORKERS ORDER

Vol. 1, No. 9, JULY, 1931 — 33 — 1טער יאָרגאַנג, נומ. 9, יולי, 1931.

הילף פאַר די סטרייקנדיגע מיינער

קאַמף געגן ציוניזם

אינטערנאַציאָנאַלער רויטער טאָג

(קאָנספּעקט פאַר איינלייטונגען און דיסקוסיעס געגן מלחמה)

זומער־אַרבעט

קאָנווענשאָן־באַריכט

(פולער פּראָטאָקאָל פון אַלע זיצונגען)

וואָס אונזער ערשטע קאָנ־ווענשאָן לערנט

פון קלמן מרמר

פאַרוואָס מוז מען פאַראייניגן די פּראָטערנאַלע באַוועגונג?

פון ר. זאַלצמאַן

ווי אַזוי ברענטשעס דאַרפן פירן אַ מיטינג

פון י. פינקלשטיין

(פּראָיעקט פון אַ טאָג־אָרדנונג)

איינדרוקן פון אַ לעקציע־טור

פון מלך עפּשטיין

צוויי קאָנווענשאָנס און אַ זעלבסטמאָרד

פון נ. בוכוואַלד

דער פּראָיעקטן־מעטאָד אין די שולן פונם סאָוועטן־פאַרבאַנד

פון רחל האָלטמאַן (מאָסקווע)

אַ שפּיל פון בצלאל פרידמאַן :: :: אַ בילדל פון שלמה דאַווידמאַן

Bi-monthly: May-June, August-September, January - February; Monthly: March, April, July, October, November and December.

Application for Entry as Second Class Matter at the Post Office of New York, N. Y. Pending.

Subscription $1.00 per year.

פרייז צען סענט

2 קאָנווענשאָנס און אַ זעלבסטמאָרד

(שלוס פון זייט 16)

זיך אליין, קען דאָס נאָך נעמען צו לאַנג און עס קען נאָך אומ־ברייגגען די אויפגייענדיגע לעבנס. אין זיין צושטאַנד פון אָרגאַ־נישער דעגענעראַציע איז דער קאַפּיטאַליזם אַ מורא'דיגע גע־פאַר פאַר'ן אויפגייענדיגן סאָציאַליזם. אין זיין צושטאַנד פון אָרגאַנישער פּוילעניש און אונטערגאַנג איז דער אַרבעטער רינג אַ געפאַר פאַר די אידישע אַרבעטער מאַסן אין אַמעריקע.

:: :: ::

רעטונג דורך זעלבסטמאָרד.

צו פינף און צוואַנציג יאָר איז דער אינדעפּענדענט אַר־בעטער רינג געקומען קיין באָסטאָן שטאַרבן. צוויי טעג האָט גע־דויערט די באָסטאָנער קאָנווענשאָן, און ביידע טעג האָבן די דעלעגאַטן געפּראָוועט די אייגענע לויה. די פירער האָבן אין דעם משך פון די לעצטע צוויי יאָר צוגעגרייט די אומשטענדן און דעם באָדן פאַר דעם זעלבסטמאָרד פון דעם אָרדן. ס'איז געווען אַ מאָרד־פירערשאַפט, וואָס האָט געבראַכט די אָרגאַני־זאַציע צו איר איצטיגן אויסגאַנגלאָזן צושטאַנד. ס'איז געווען די זעלביגע מאָרד־פירערשאַפט, וואָס האָט געטריבן דעם אָרדן צו באַגיין זעלבסטמאָרד פונקט צו זיין 25טן געבורט־יאָר.

אין די לעצטע מינוטן פאַר'ן טויט האָבן דעלעגאַטן גע־וואָרפן זיי־געזונט בליקן אויף צוריק, אויף דער געשיכטע פון דעם אָרדן. געווען אַן אַרבעטער־אָרגאַניזאַציע מיט עפּעס אַן אייגענעם אָטעם, וואָס האָט זי אָפּגעטיילט און צוריקגעהאַלטן פון דעם אַרבעטער רינג. פון איין זייט האָבן זיך אין דעם אינ־דעפּענדענט געפּריעט אַלערליי נאַציאָנאַליסטישע אידעשלעכע שטימונגען, און דער אַרבעטער רינג איז ניט געווען געגוג אי־דיש אויף צו באַפרידיגן די נאַציאָנאַליסטישע עלעמענטן אין דעם אינדעפּענדענט; פון דער אַנדערער זייט האָבן זיך דאָרט געטוליעט באָרנלאָזע ראַדיקאַלן, וואָס פאַר זיי איז דער אַרבע־טער רינג מיט זיין שטענדיג־אָפּאָרטוניסטישער פּאָליטיק, מיט זיין מאַשין־פירערשאַפט און זיין טעלעבענדע־גייסט געווען צו האַמעטנע, צו בירגערלעך און אין די לעצטע יאָרן—צו אויס־געשפּראָכן קאָנטר־רעוואָלוציאָנער. די אידייע וועגן פאַראייניגן זיך מיט דעם אַרבעטער רינג איז ניט קיין נייע פאַר'ן אינדע־פּענדענט. נאָך אין סאַמע אָנהויב פון זיין אומזיסט־פאַרשני־טענעם לעבן איז אין ביידע אָרדנס געווען אַ שטימונג פאַר דעם שידוך. ס'איז אָבער די גאַנצע צייט געווען אַ פראַגע ניט וועגן אַ גלייכן און פרייען צענויפגאָם, נאָר וועגן—איבערגעבן זיך דעם גראָבן נפש פון איסט בראָדוויי, און דער אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג האָט זיך ניט איבערגעגעבן. פאַרקערטע שטרע־מונגען, אידיש־נאַציאָנאַליסטישע און פּראָגרעסיוו־פּראָלעטאַרי־שע, האָבן זיך איינגעלעבט אויף אַ באָדן פון שטאָלצער זעלבסט־שטענדיגקייט, אונטער דעם „אידעאַל" פון „טאָלעראַנץ" פאַר אַלע שטרעמונגען אין דער אַרבעטער באַוועגונג. אַזוי האָט דער אינדעפּענדענט געלעבט, אַזוי האָט ער אויף אַ באַגרענעצטן שטח זיך אויפגעהאָדעוועט און באַפעסטיגט. קיין ברייטע פּער־ספּעקטיוון האָט ער ניט געהאַט, און זיין מיטגלידערשאַפט פון וואָסערע זעקס טויזנט האָט געפירט אַ באַגרעניצטע באַלעבאַ־טישקייט, אָבער אַן אייגענע און—ווי זיי האָט זיך אויסגעוויזן—אַ ריינע.

די קלאַסן־שיכטונג אין דעם אַרבעטער רינג, דער אַלץ־שטייגנדיגער געראַנגל צווישן דעם פּראָלעטאַרישן עלעמענט און דעם בירגערלעכן האָט, פאַרשטייט זיך, געהאַט אַן אָפּקלאַנג אויך אין דעם אינדעפּענדענט. די פאָרמעלע פּאָזיציע פון „טאָ־לעראַנץ" איז ניט אויפגעגעבן געוואָרן, און ס'האָט זיך אין דעם אינדעפּענדענט געשאַפן אַ טענדענץ צו סימפּאַטיזירן מיט די לינקע. די באַלעבאַטישע עלעמענטן, ספּעציעל די אָנפירער־שאַפט פון דעם אינדעפּענדענט, האָט מאַנעווירט ניט אַרויס־צואַווייזן צו אָפן און צו פּרעך אירע סימפּאַטיעס מיט די באָ־סיש־גענאָסישע אָנטרייבער פון אַרבעטער רינג. אָבער לאַנג אָנהאַלטן די מאַנעווערס איז ניט געווען מעגלעך. ס'איז געקו־מען דער איבערבראָך אין דעם אַרבעטער רינג, ווען די פּראָ־לעטאַרישע עלעמענטן האָבן דאָרט שוין מער ניט געקענט פאַר־בלייבן, און ס'האָט אַ בליאַסק געטאָן פאַר'ן אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג די פּערספּעקטיוו פון זיך באַנייען און באַלעבן דורך אַ גרויסן צופלוס פון נייער, יונגער, פּראָלעטאַרישער מיט־גלידערשאַפט. דאָ האָבן די באַלעבאַטישע אָנפירער אויפגע־דעקט זייערע קאָרטן און גענומען שפּילן אָפן געגן דער פּראָ־לעטאַרישער באַלעבונג און געגן דעם איינפלוס פון די פּראָלע־טאַרישע עלעמענטן אין דער אָרגאַניזאַציע.

די געשיכטע פון דעם אינדזשאָנקשאָן־קאַמף, פון דער „סטרייט־דזשעקעט" פּאָליטיק, וואָס די באָסעלעך און פירער־לעך פון אינדעפּענדענט האָבן אָנגעווענדט אויף ניט אַריינלאָזן און דערנאָך—אויף צו פאַריאָגן די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן, איז צו פריש, אַז מען זאָל זי דאָ דאַרפן איבערדערציילן. די אינדזשאָנקשאָן־דאַמבע האָט אָפּגעשטעלט דעם פּראָלעטאַרישן אַריינשטראָם און פאַרקירעוועט דעם שטראָם אויף צוריק. ניט בלויז האָבן די ניי־אַריינגעשטראָמענע אַרבעטער פאַרלאָזט דעם אינדזשאָנקשאָן־רינג אויף צו גרינדן אַן אמת־פּראָלעטאַרישע פּראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע, נאָר זיי האָבן מיטגענומען אַ היבשן טייל פון דער פריערדיגער מיטגלידערשאַפט פון דעם אינדע־פּענדענט. און מיט אָט־דער צעשאָסענער אָרגאַניזאַציע איז דאָס דער אינדעפּענדענט געקומען קיין באָסטאָן שטאַרבן.

פאַר'ן טויט האָט מען געציילט די פאַרלוסטן. אין וויניגער ווי צוויי יאָר צייט האָט דער אינדעפּענדענט פאַרלאָרן איבער אַ דריט־חלק פון זיינע מיטגלידער,—גראָד דעם דריטל, וואָס האָט געהאַלטן די אָרגאַניזאַציע יונג און לעבנס־פייאיג. מיט דעם פאַרלוסט פון דער בעסטער פּראָלעטאַרישער מיטגלידער־שאַפט האָט דער אינדעפּענדענט פאַרלאָרן זיין לעבנס־קראַפט. דער עלטער־דורכשניט האָט מיטאַמאָל אַ שפּרונג־געטאָן צום סאַמע ברעג פון טויט־עלטער, און דער חורבן אין דער קאַסע, אין אַלע אירע פאָנדן, האָט זיך צעהוליעט מיט קאַטאַסטראָפי־שע דעפיציטן. אָן אַ לעבנס־פייאיגער מיטגלידערשאַפט, אָן אַ מעגלעכקייט פון פינאַנציעלן קיום און מיט אַ פירערשאַפט פון באַלעבאַטישע מאָרד־פּאָליטיקער איז דער אינדעפּענדענט גע־קומען צו דער קאָנווענשאָן מיט'ן צייכן פון זעלבסטמאָרד פאַר אַן עמבלעם.

און סוף כל סוף איז דאָס ניט געווען קיין זעלבסטמאָרד, נאָר מאָרד. די אָפּשטימונג וועגן אויפגעבן די אייגענע עקזיס־טענץ און זיך איבערגעבן דעם אַרבעטער רינג איז ניט געווען קיין אַנטשיידנדיגע, 34 געגן 30. על פּי קאָנסטיטוציע איז די פאַראייניגונג דורכגעפאַלן, אָבער די געגנער פון אומקום האָבן שוין אין פאַראויס אויפגעגעבן יעדן פאַרזוך זיך צו ווערן געגן טויט. דער אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג איז טויט, און ס'איז נאָר אַ פראַגע ווען די לויה וועט אָפיציעל געפּראָוועט ווערן.

צו דער דערעפענונג פון דער באָסטאָנער קאָנווענשאָן האָבן זיי געשפּילט דעם „אינטערנאַציאָנאַל",—אַ סימן, אַז ס'איז נאָך נויטיג געווען מיט עפּעס צו פאַרגיטיגן, צו טרייסטן און צו נאַרן די פאַרבליבענע פּראָלעטאַרישע מיטגלידערשאַפט. צום שלום פון דער קאָנווענשאָן איז אָנגענומען געוואָרן אַ באַ־שלום ניט צו בויען די געפּלאַנטע קאָלאָניע פאַר פופציג אידישע פאַמיליעס אין בירא־בידזשאַן און באַנוצן די געלדער, וואָס די מיטגלידער האָבן געשאַפן פאַר דעם דאָזיגן צוועק, אויף צו פאַרשטופּן איינע פון די צענדליגער דעפיציט־לעכער,—אַ סימן, אַז דער אינדעפּענדענט איז, לויט זיין קאָנטראָלירנדער פירער־שאַפט, שוין דערוואָקסן צו פאַראייניגונג מיט'ן אַרבעטער רינג. אויב איר דאַרפט נאָך סימנים, האָט מנחם באַריישא באַגריסט די קאָנווענשאָן אין נאָמען פון דער אידישער קולטור געזעל־שאַפט און אַלעקס קאָהן האָט גע'דרשנ'ט פאַר'ן אַנטי־סאָוועטי־שען מאָרד־געצייג קאַמפּיין. לאָמיר נאָך דערמאָנען די באַגרי־

(שלוס אויף זייט 28)

THE SPARK
Official organ of the
International Workers Order, Inc.
K. MARMOR
Cultural Director & Editor
R. SALTZMAN,
General Secretary

דער פונק

חודש־זשורנאל

Subscription Rates:
One year $1.00
Six months 60c
Single copy 10c
General Office
32 Union Square, N. Y. C.

אָפיציעלער אָרגאַן פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

Vol. 1, No. 9, JULY, 1931

1טער יאָרגאַנג, נומ. 9, יולי, 1931.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן פאַר די סטרייקנדע מיינערס

די סטרייקנדע מיינער קעמפן אונזער קאַמף.

דער אַמעריקאַנער מיינער איז אַלעמאָל געשטאַנען אין די ערשטע רייען פון קלאַסן־קאַמף. עס איז ניטאָ קיין קוילן־פעלד אין אַמעריקע, וואָס איז ניט דורכגעווייקט מיט מיינער־בלוט.

די אַמעריקאַנער קאַפּיטאַליסטן ווייסן, אַז מיליאָנען אַמעריקאַנער אַרבעטער האַלטן אָנגעשטרענגט זייערע בליקן אויף דעם מיינער־פראָנט. געווינט דער מיינער זיין סטרייק, הויבן זיך אָן באַוועגן פּראָלעטאַרישע מחנות אויך אויף אַלע אַנדערע פראָנטן פון קלאַסן־קאַמף. די אַמעריקאַנער בורזשואַזיע זוכט דערפאַר צו דערטרינקען אין בלוט אונזער מוטיגן אַוואַנגאַרד. אירע באַוואַפנטע משרתים האָבן געקראָגן דעם אַלט־באַקאַנטן באַפעל: „שיסט די בעסטיע":

אָ, פייערט אָפּ, ניט שפּאָרט קיין בליי!
אַ מיינעריס בלוט מעג רינען פריי!"

(מאָריס ראָזנפעלד).

נאָר דער קעמפערישער מיינער איז גרייט פאַרטצוזעצן זיין קלאַסן־קאַמף. ער פאַרלאַנגט פון אונז בלויז, אַז מיר זאָלן אים העלפן מיט ברויט פאַר זיינע קינדער.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן גיט זיך אָפּ אין דער ערשטער ריי מיט געגנזייטיגער הילף: קראַנקן־פאַרזיכערונג, טויט־פאַרזיכערונג. נאָר גלייכצייטיג שטייט דער אינט. אַרב. אָרדן אויף דער ליניע פון׳ם קלאַסן־קאַמף. ער לעבט און ווירקט צוזאַמען מיט דעם קעמפנדיגן טייל פון׳ם אַרבעטער קלאַס. עס איז דערפאַר גאַנץ נאַטירלעך, אַז דער אינט. אַרב. אָרדן זאָל זיין צווישן די ערשטע צו ענטפערן אויף דעם רוף פון דעם קעמפערישן מיינער. דער אָרדן האָט באַשלאָסן צו שטיצן די סטרייקנדע מיינער מיט ניט ווייניגער ווי $6,000. אַ דריטל דערפון האָט ער שוין צוגעשטעלט צו דעם סטרייקקאָמיטעט אין פּיטסבורג. אונזערע ברענטשעס דאַרפן זיך גלייך נעמען צו דער אַרבעט צו שאַפן אונזער צוגעזאָגטע הילף, און נאָך מער, פאַר די סטרייקנדע מיינער. 50 סענט פּער מיטגליד איז אַן אומבאַדייטנדיגע סומע אין פאַרגלייך מיט דער גרויסער זאַך, פאַר וועלכער די העלדישע מיינער קעמפן.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון׳ם אינט. אַרב. אָרדן רופט אַלע ברענטשעס אָפּצוגעבן דער מיינער פראָגע אַ וויכטיגן פּלאַץ ביי זייערע מיטינגען סאַי פון דער עקזעקוטיווע און סאַי פון׳ם ברענטש. זיי דאַרפן אויסאַרבעטן מיטלען ווי אַזוי צו זאַמלען הילף פאַר די מיינער ניט בלויז ביי די מיטגלידער פון׳ם ברענטש נאָר אויך, אַז אונזערע מיטגלידער זאָלן זאַמלען אויך אויסערן ברענטש ביי זייערע פריינט און באַקאַנטע. די ברענטשעס דאַרפען זיך אָנשטריינגען אַריינצושיקן אינ׳ם נאַציאָנאַלן אָפיס ניט בלויז זייער קוואָטאַ פון 50 סענט פּער מיטגליד, נאָר אַ סך מער.

מיר זיינען זיכער, אַז אונזער יעדער מיטגליד וועט דערפילן זיין פליכט. נאָר געדיינקט, חברים, אַז די הילף פאַר די סטרייקענדיגע מיינער קען דערגרייכן איר ציל נאָר ווען זי קומט באַלד, טאַקע שוין!

אונזער קאַמף געגן ציוניזם

אונזער קאַמף געגן ציוניזם איז אַ טייל פון אונזער אַלגעמיינעם קאַמף געגן דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג.

דער ציוניזם איז דער אידישער אָפּטייל פון אַלוועלטלעכן פאַשיזם. דער ציוניזם איז דער בלוטיגער שונא פון אַרבעטער־קלאַס. זיין מאָטאָ איז: שלום צווישן באַלעבאַטים און אַרבעטער אין דער אייגענער נאַציע. מלחמה צווישן אַרבעטער פון פאַרשיידענע פעלקער. דער ציוניזם איז דער גיפטיגסטער פּראָפּאַגאַנדיסט געגן דער קעמפנדיגער אַרבעטער באַוועגונג און געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. דער ציוניזם פאַרשפּרייט ראַסן־האַס און שאָוויניזם. ער איז דער פאַרטיידיגער פון קאָלאָניאַלער אונטערדריקונג, פון קאָמפּאַני־יוניאָניזם און סקעבעריי. אויף זיין זייט זיינען פאַראייניגט אַלע שוואַרצע כחות. דאָ אין אַמעריקע אַרבעטן מיט אים האַנט אין האַנט די בלוטיגסטע שונאים פון אַרבעטער־קלאַס: דער „פאָרווערטס", די קאָמפּאַני יוניאָן ביוראָקראַטן, די פאַראייניגטע געווערקשאַפטן, די פיערשאַפט פון אַרבעטער רינג, א. אַז. וו. אָבער אין דער גאַנצער וועלט קריגט דער ציוניזם די הילף פון דיזעלבע פאַשיסטישע רעגירונגען, וועלכע מאַכן פּאָגראָמען אויף די אידישע מאַסן און פון דיזעלבע קאַפּיטאַליסטישע משרתים פון דעם צווייטן אינטערנאַציאָנאַל, וועמעס הענט זיינען איינגעטונקט אין אַרבעטער־בלוט פון אַלע פעלקער.

די אידישע אַרבעטער אין אַמעריקע דאַרפן כסדר געדיינקען, וואָס דער ציוניסטישער עמלק (אַמאָלעק) האָט צו זיי געטאָן זינט זיין וואַקאַנאַליע פון סעפּטעמבער 1929. צוערשט האָט ער געזוכט זיי צו מאַכן בלינד, טויב און שטום דורך פאַרניכטן זייער איינציגע צייטונג, די „מאָרגן־פרייהייט". גלויבנדיג, אַז דאָס וועט אים געלינגען און די אידישע אַרבעטער וועלן בלייבן הילפלאָז, האָט דער ציוניזם אויסגעשטרעקט אַ צעשטערענדיגע האַנט געגן אַלע פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציעס און אינסטיטוציעס. ער איז באַפאַלן קלאַסנקעמפערישע יוניאָנס, די לינקע צווייגן פון די פראַטערנאַלע אָרדנס, אַרבעטער קינדער שולן, די פּראָלעטאַרישע הילפס־פאַראיינען און באַזונדער דעם „איקאָר"—די אָרגאַניזאַציע צו העלפן קאָלאָניזירן און פּראָדוקטיוויזירן די אידישע מאַסן אין דער אַרבעטער־מלוכה, אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.

און נאָך איינס דאַרפן די אידישע מאַסן געדיינקען, אַז ווען דער ציוניזם איז זיי באַפאַלן, האָט ער געהאַט אויף זיין זייט ניט בלויז זייער בלוטיגן שונא דעם „פאָרווערטס", נאָר די גאַנצע אידישע פּרעסע און ליטעראַטור. יעדער כלומרשט אומפּאַרטייאישער קולטורעסט, שרייבער, קינסטלער א. א. וו. האָט פון זיך אַרונטערגעוואָרפן זיין נייטראַלע מאַסקע און זיך געשטעלט אויף דער זייט פון ציוניזם אינ׳ם קאַמף געגן די אידישע אַרבעטער־מאַסן.

אונזער קאַמף געגן ציוניזם מיינט דערפאַר אַ קאַמף געגן אידישן פאַשיזם אין אַלע זיינע פאָרמען. דאָס איז אַ טייל פון אונזער קאַמף געגן דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג און געגן די אימפּעריאַליסטישע מלחמה־צוגרייטונגען פאַר אַן איבערפאַל אויפ׳ן סאָוועטן־פאַרבאַנד.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז אַ „ברידערלעכער טייל אין דעם גרויסן אינטערנאַציאָנאַלן קאַמף געגן עקספּלואַטאַציע און אונטערדריקונג", מוז ער פירן אַן אומדערמידלעכן קאַמף געגן ציוניזם, וואָס איז דער אידישער טייל פון אַלוועלטלעכן פאַשיזם.

אונזער קאָנספּעקט פאַר דער אַנטי־מלחמה קאַמפּאַניע

אונזער קאָנווענשאָן האָט באַשלאָסן, אַז אונזערע קאָנס־פּעקטן זאָלן געדרוקט ווערן אין „פונק". דערמיט ווערט גע־מאַכט דער ערשטער פּרואוו צו פאַרווירקלעכן אָט דעם באַשלוס.

אין דעם היינטיגן קאָנספּעקט וועלן אונזערע מיטגלידער געפינען אַ סך מאַטעריאַל פאַר איינלייטונגען און דיסקוסיעס איבער דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה־געפאַר.

יעדער ברענטש פונ'ם אינט. אַרב. אָרדן מוז אינ'ם מאָנאַט יולי האָבן וועניגסטנס איין איינלייטונג און דיסקוסיע וועגן דעם אינטערנאַציאָנאַלן רויטן טאָג—דעם ערשטן אויגוסט—ווען די באַוואוסטזיניגע אַרבעטער פון אַלע טיילן וועלט דע־מאָנסטרירן געגן דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה־געפאַר און פאַר דער פאַרטיידיגונג פונ'ם סאָוועטן־פאַרבאַנד. די קאַפּיטאַ־ליסטן פון אַלע לענדער פּלאַנעווען אַ נייע מלחמה צו צעשטערן דאָס פאָטערלאַנד פון דעם אַלוועלטלעכן אַרבעטער קלאַס. מיר דאַרפן דעריבער אָנשטרענגען אַלע אונזערע כחות, אַז די הייר־יאָריגע דעמאָנסטראַציע — דעם ערשטן אויגוסט — זאָל זיין שטאַרק גענוג צו וואָרענען די קאַפּיטאַליסטישע האַרן, אַז זייער יעדע מלחמה וועט פאַרוואַנדלט ווערן אין אַ בירגער־קריג און אָנשטאָט אַ מלחמה צווישן ראַסן, וועט זי ווערן דער לעצטער שטרייט צווישן די קלאַסן.

זומער אַרבעט

—דער זומער רופט אין דרויסן, דאַרפן מיר אונזער אַרבעט איינאָרדענען וואָס מער אין דער פרייער נאַטור: גאַסן־מי־טינגען, אַרויספאָרן, פּיקניקס, א. א. וו. מיר קענען אפילו אונ־זערע רעגולערע מיטינגען אָפּהאַלטן אונטער'ן פרייען הימל. דער פאַראיין קען אַרויספירן זיינע מיטגלידער אין אַ פּאַרק אָדער אין אַ וואַלד. דאָרט איז אויך לייכטער דורכפירן איינ־לייטונגען, דיסקוסיעס און זיכער פאַרווייַלונגען. אין די גרויסע שטעט קענען אויך אַראַנזשירט ווערן געמיינשאַפטלעכע אַרויס־פאָרן, פּיקניקס, א. אַז. וו. (דער ניו־יאָרקער שטאָט־קאָמיטעט פירט דורך סיסטעמאַטיש געגנט־פּיקניקס און אַרויספאָרן אין קעמפּ „קינדערלאַנד"). דער עיקר איז, אַז אונזערע ברענטשעס זאָלן זומער צייט ניט אָפּשוואַכן זייער טעטיגקייט, זאָלן אָפּהאַל־טען רעגולער זייערע מיטינגען, דורכפירן איינלייטונגען און דיסקוסיעס מיט דער הילף פון אונזערע קאָנספּעקטן, זיך באַ־טייליגן אין אַלע אונזערע קאַמפּאַניעס און מאָביליזירן די מאַסן צו אַלע אַרויסטרעטונגען פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג.

די זומער מאָנאַטן באָטן אָן אַ סך אַנגעלעגנהייטן פאַר מאַסן־אַרבעט, אַריינצוציען נייע מיטגלידער אין אָרדן און אין אַלע אַנדערע צווייגן פון דער באַוועגונג. מיט באַזונדערער ענערגיע דאַרפן אונזערע ברענטשעס צוגרייטן זומער צייט דעם באַזיס פאַר די שולן אונטער זייער שעפטום. צוזאַמען מיט די שול־פאַרוואַלטונגען דאַרפן די ברענטשעס דורכפירן אונטערנעמונ־גען, וואָס זאָלן דערמעגלעכן אויסצאָלן די חובות צו די לערער אָדער צו שאַפן אַ רעזערוו פאָנד פאַר דער שול־אַרבעט אין האַרבסט. דאָ וואו עס איז פאַראַן אַ מעגלעכקייט פאַר זומער שולן, דאַרפן די ברענטשעס מיטהעלפן זיי אויפצוהאַלטן, און אַרום זיי גרופּירן וואָס מער קינדער און אַ וואָס גרעסערן שול־פאַראיין.

קורץ, דער זומער גיט אַ סך מעגלעכקייטן פאַר קאָנסט־רוקטיווער אַרבעט און אונזערע ברענטשעס קענען און דאַרפן עס אויסנוצן מיט גרויס דערפאָלג פאַר אַלע צווייגן פון דער קעמפנדיגער אַרבעטער באַוועגונג.

לייענט און פאַרשפּרייט די „מאָרגן־פרייהייט", די איינצי־גע אידישע אַרבעטער צייטונג אין די פאַראייניגטע שטאַטן פון אַמעריקע.

חבר פרויעם אין אַרדן, חבר'טע ביילע אין מוטער־פאַר־איין און חבר'ל מאַקסעלע אין שול

שלמה דאַווידמאַן

עס איז געווען שבת פאַרנאַכט. פרויעם האָט זיך אַ ביסל אויס־געשלאָפן פון נאַכ'ן וואַרעמעס און געוואָלט באַפּן אַ ביסל פרישע לופט. אַ גאַנצן טאָג שטייט ער און דרייט שרייפעלעך אין אויטאָמאָ־ביל־שאָפּ. הודיעט עס אַזוי אין די אויערן, אַז מען קען טויב ווערן. גייט אַזאַ האַרבער ריח פון שטאָל און פון קעראָסין און אויל, אַז מען קען דערשטיקט ווערן. דעריבער האָט פרויעם זייער ליב פרישע לופט.

קיינער האָט אָבער ניט געוואוסט, אַז עס גייט אַ טאַטע, אַ מאַמע און אַ זון. ווייל פרויעם איז זיך געגאַנגען אַפּריער און געקוקט אויף דער וועלט. ביילע איז אים נאָכגעגאַנגען, ווי אַ באַדינערין, אונטערטעניג. דער הער גייט און זי גייט אים נאָך. און מאַקסעלע איז זיך געלאָפן און געשפּרונגען, ווי אַ ציגעלע. האָט זיך אַלעמאָל אָפּגעשטעלט און געקוקט אין פענצטער אויף בילדער און מואווים. זיינע עלטערן זיינען זיך געגאַנגען זייער וועג און ער האָט זיי אַלע־מאָל אָנגעיאָגט.

מיטאַמאָל שטעלט זיך מאַקסעלע אַוועק און ווייזט פאַפּען: „זע, פאַפּע, טאָם מיקס פאָרט אויף זיין פערדל. אוי, אַזאַ שיין בילד. לאָ־מיר אַריינגיין זען!" האָט זיך פרויעם צעבייזערט און גאָרניט גע־ענטפערט. ער וויל שפּאַצירן. האָט זיך די מאַמע שוין צעשריגן אויף מאַקסעלע'ן: „דער טאַטע כאַפּט אַ ביסל לופט, און דו ווילסט גאָר מואווים". איז שוין מאַקסעלע געגאַנגען אַ שטילער און ברוגז, ער לעבן דער מאַמען. און ביידע זיינען זיי געגאַנגען זייער שטיל. זיי האָבן מורא געהאַט פאַר'ן בייזן טאַטן.

מיטאַמאָל האָט זיך דער טאַטע צעשמייכלט און זיך אָפּגעשטעלט און אויסגעשריען: „משה, וואָס זשע מאַכסטו? שוין אַזאַ לאַנגע צייט ניט געזען!"

משה איז געווען פאַרטאָן אין געדאַנקען. דערהערט זיין נאָמען, האָט ער זיך אַ וואָרף געטאָן: „אָ, פרויעם, וואָס הערט זיך עפּעס? דאָס איז דיין בחור'ל? ער לערנט גאָר ניט אין שול?". און שוין. מער האָט אים שוין משה ניט אָפּגעלאָזט. ער האָט אים אַריינגע־שלעפּט אין אידישן אַרבעטער קלוב. איז שוין ביילע אויך אַריינגע־גאַנגען און מאַקסעלע האָט זיך נאָכגעשלעפּט.

פריער האָט פרויעם זיך עפּעס ניט געפילט גוט. ער קען קיינעם ניט אין אַרבעטער קלוב. אָבער ער האָט באַלד באַמערקט, אַז אַלע זיי־נען דאָ אַזוי היימיש, עס טומלט זיך, מען לאַכט און מען שפּילט אין דאָמינאָ און טשעקערס, האָט ער זיך אַוועקגעזעצט לעבן אַ טישל מיט משה'ן.

ביילע האָט זיך באַקאַנט מיט חבר'טעס און מאַקסעלע איז אַריין אין צווייטן צימער, זיך באַקענט מיט קינדער פון דער אידישער שול ביים אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן און זיך מיט זיי גע־שפּילט.

מיטאַמאָל האָט איינער אָנגעהויבן שרייען: „חברים, גייט אַריין,

קלמן מרמר

וואָס אונזער ערשטע קאָנווענשאָן לערנט

אונזער ערשטע קאָנווענשאָן האָט זיך אויסגעצייכנט מיט איר רעוואָלוציאָנערער באַגייסטערונג און קאָנסטרוקטיווער טע־טיגקייט. אונזער קאָנווענשאָן האָט אין צוויי טעג אָפּגעטאָן מער אַרבעט ווי די קאָנווענשאָנס פון די בירגערלעכע אָרדנס און כלומרשטע „אַרבעטער"־רינגען, קענען דאָס אָפּטאָן אין וואָכן. דאָס מוז אַזוי זיין. אונזערע דעלעגאַטן זיינען ניט געקומען זיך אַמוזירן. זיי זיינען אויסדערוויילטע טוער אָדער „שלאַגלער", ווי דאָס הייסט אין סאָוועטן־פאַרבאַנד, וואָס זיינען געקומען די־רעקט פון די שלאַכט־פעלדער פון דעם קלאַסן־קאַמף. די קעמ־פערישע אַטמאָספערע האָט זיך געפילט אפילו אויף אונזער באַנקעט. עס איז געווען אַ סעודה פון שטרייטער, וואָס אַמוזירן זיך אַ ווייל אין זייער קריגס־לאַגער, כדי אָפּצופרישן זייערע כחות פאַר אַ באַנייטן קאַמף.

דער פּראָטאָקאָל פון דער קאָנווענשאָן, וואָס ווערט געגעבן אין דעם נומער „פונק" פאַרצייכנט נאַטירלעך בלויז דאָס, וואָס איז פאַרהאַנדלט געוואָרן אויף די רעגולערע קאָנווענשאָן־זי־צונגען. נאָר עס איז ווערט צו געדענקען, אַז מיר האָבן דערעפנט אונזער ערשטע קאָנווענשאָן אין מעדיסאָן סקווער גאַרדן ביי דער אָנוועזנהייט פון איבער 12 טויזנט פּראָלעטאַריער. עס זיי־נען אויך געווען שטאַרק פאַרטראָטן אונזערע שולן און אונזערע יוגנט־ברענטשעס. אונזערע שול־קינדער און יוגנטלעכע האָבן זיך געפילט אַלס די הויפּט־מחותנים און געהאָלפן פאַרגרעסערן די פייערלעכע שטימונג פון דער דערעפענונג.

די הויפּט אַרבעט פאַר די דעלעגאַטן האָט זיך ערשט אָנ־געהויבן ביי די „וואָכיגע" קאָנווענשאָן־זיצונגען. נאָר אויך אָט די צוויי אינטענסיווע אַרבעטס־טעג זיינען געווען כסדר דורכ־געדרונגען מיט אַ געוויסער יום־טוב'דיגקייט, מיט דער פרייד פון שאַפן. אַלע דעלעגאַטן זיינען געווען איינגעטיילט אין קאָ' מיטעטן און האָבן געאַרבעט אויך אין דער צווישן־צייט פון איין זיצונג ביז דער אַנדערער.

אויף אונזער קאָנווענשאָן זיינען געהאַלטן געוואָרן אַ סך באַגריסונגען, ניט פון „טשאַריטי" (צדקה) אַנשטאַלטן, ווי ביי די קאָנווענשאָנס פון די באַלעבאַטים און „לייבאָר־פייקערס". נאָר אונזער קאָנווענשאָן האָבן באַגריסט חברים־טוער פון די פּאָליטישע, עקאָנאָמישע און קולטורעלע אָרגאַניזאַציעס פון קעמפנדיגן אַרבעטער קלאַס. אויך די רעפעראַטן זיינען ניט גע־ווען סתם דרשות אין דער וועלט אַריין, ווי ביי „יענע" דאָרט, נאָר יעדער רעפעראַט איז געווען אַן אַרבעט־פּראָגראַם, וואָס איז פון די קאָמיטעטן קאָנקרעטיזירט געוואָרן דורך אַ ריי רעקאָ־מענדאַציעס און באַשלוסן.

די רעקאָמענדאַציעס און באַשלוסן אילוסטרירן צום בעס־טען דעם גייסט וואָס האָט דאָרטן געהערשט. די קאָנווענשאָן האָט באַשלאָסן צו שאַפן אַ צען־סענטיגן טעקס פאַר דער אַר־בעטער פּרעסע: פיר פינפטל דערפון פאַר דער „מאָרגן־פרייי־הייט", אָדער יעדער אַנדער אָרגאַן אין דער מוטער־שפּראַך פון די פרעמד־געבוירענע מיטגלידער, און אַ פינפטל פאַר'ן „דייליי וואָרקער". די קאָנווענשאָן האָט זיך אויך ניט באַנוגנט מיט בלויז שטיצן די אַרבעטער פּרעסע פינאַנציעל, נאָר זי האָט אויך באַשלאָסן צו אַרבעטן דירעקט פאַר דער פאַרשפּרייטונג

דער באַנקעט הויבט זיך אָן".

האָט שוין משה אַריינגעשלעפּט פּרוים'ען צום באַנקעט. און ווי פּרויעס האָט זיך געוואונדערט. ביילע איז פּשוט געווען אין זיבעטן הימל: „זע נאָר, אַ פּרוי פירט אָן מיט'ן באַנקעט". און די גאַנצע צייט זיינען זיי געזעסן מיט אָפענע מיילער און זיך איינגעהערט צו די נייע ווערטער, וואָס פאַרשיידענע מענטשן האָבן אַרויסגערעדט. עפּעס זיינען זיי מיטאַמאָל אַריינגעפאַלן צווישן אַנדערע מענטשן. עס איז דאָך דאָ עפּעס אַזוי פריילעך, עפּעס פאַרשטייען דאָך די מענטשן אַזעלכע זאַכן. אוי, ווען ער קען רעדן, ווען זיין ביילע קען פאַר־שטיין אַזוי ווי די 35 מאַמעס, וואָס האָבן געעפנט אַ שול.

:: :: ::

און איינגאַנצן איז פון יענעם אָוונט אָוועק פיר וואָכן. זיצט זיך אַזוי פּרויעס ביים מיטינג פון זיין ברענטש פון אינטערנאַציאָ־נאַלן אָרדן, ביילע זיצט לעבן אים און מאַקסעלע זיצט אויכעט. מאַקסעלע האָט נאָר געוואָלט גיין צום מיטינג. ער האָט גע־הערט, אַז זיין לערער וועט רעדן וועגן זיין שול. מאַקסעלע האָט זיי־ער ליב זיין לערער, ער דערציילט אַזעלכע שיינע מעשה'לעך—אוי, האָט ער אים ליב.

שטייט זיך אַזוי דער לערער און דערציילט מעשה'לעך די עלטערן פון מאַקסעלעך, פון דזשייקעלעך און פון אַנדערע קינדער, וואָס לער־נען זיך אין שול. הערן זיך אַלע צו, גלאַנצן די אויגן ביי פּרוימען, ביי ביילע'ן און ביי מאַקסעלע'ן. עס איז דאָך טאַקע אמת, וואָס דער לערער דערציילט.

דער לערער ענדיגט זיינע ווערטער. קלאַפּן אַלע מיט די הענט. מען איז צופרידן און מען שמייכלט. שטעלט מען פראַגן און דער לערער ענטפערט. נאָר אָט שטעלט זיך אויף פּרויעס און פרעגט: „קען איך עפּעס זאָגן?". צעשמייכלט זיך דער חבר פאַרזיצער: „מיטמוטער פאַראיין, און מאַקסעלע אין דער שול.

פאַרגעניגן, חבר פּרויעס. מיר ווילן, אַז יעדער איינער זאָל זאָגן און רעדן כיום מיטינג".

פאַררויטלט זיך אַ ביסל פּרויעס און רעדט זייער שטיל: „איך וויל זאָגן, אַז איך האָב ערשט אָנגעהויבן צו לעבן. איך בין געוואָרן אַן אַנדער מענטש. מיין פּרוי איז געוואָרן אַ גאַנצע פאַרשטייערקע, און מיין מאַקסעלע איז דאָך עפּעס אַ גאַנצער ווייסער. ס'איז מיר געוואָרן ליכטיגער אין הויז. איך ווייס שוין אַ סך זאַכן, און מיר וועלן זיך נאָך אויסלערנען. אָבער מיר דאַרפן העלפן אונזערע שולן. יעדער איינער פון אונז דאַרף אַריינברייגגען אַ מיטגליד אין ברענטש, אַ קינד אין שול און פאַרגרעסערן אונזער באַוועגונג".

אַז ער האָט פאַרענדיגט, האָט מען געקלאַפּט מיט די הענט. האָט פּרויעס ניט פאַרשטאַנען, וואָס מען פּליעסקעט אַזוי. וואָס האָט ער דען געזאָגט?

„איר טראָגט אַריין אַזאַ פאַרשלאַג, חבר פּרויעס?", פרעגט דער פאַרזיצער.

„אַודאי אַ פאַרשלאַג. און איך אונטערשטיץ — רופט זיך אָן חבר'טע ביילע—און טאַקע אַביסעלע זיך זאָרגן פאַר די שולן, ניט איבערלאָזן אינגאַנצן פאַר די מוטערס".

איז שוין גאָר לעבעדיג געוואָרן ביים מיטינג. און צום סוף האָט דער לערער נאָכאַמאָל גענומען דאָס וואָרט און פּשוט געזאָגט:

„חברים, איר זעט וואָס אונזערע שולן זיינען?—מיר אָרגאַני־זירן די קינדער, די טאַטעס און די מאַמעס פאַר'ן אַרבעטער קלאַס. און צוזאַמען וועלן מיר אַזוי לאַנג קעמפן, ביז מיר וועלן איינפירן אַ בעסער לעבן, וואו אַלע וועלן אַרבעטן גלייך, לעבן גלייך און האָבן פאַרגעניגן".

און פון דעמאָלט אָן איז פּרויעס אַקטיוו אין אָרדן, ביילע—אין מיטמוטער פאַראיין, און מאַקסעלע אין דער שול.

פון דער ארבעטער פרעסע, דורך ספּעציעלע פּרעס־קאָמיטעטן אין די ברענטשעס.

גאָר א גרויסן פּלאַץ פאַרנעמען אין פּראָטאָקאָל די באַשלוסן וועגן קולטור־ארבעט און וועגן די שולן. עס זיינען אויסגעארבעט געוואָרן אין דעטאַל ווי אַזוי די נאַציאָנאַלע קולטור קאָמיסיע זאָל אָנפירן די קולטור־ארבעט איבער'ן לאַנד און ווי אַזוי די קולטור־קאָמיטעטן פון דיסטריקט, שטאָט און ברענטש זאָלן ארבעטן.

פון באַזונדער באַדייטונג זיינען די באַשלוסן צו שאַפן ספּעציעלע קורסן אין ארבעטער־אוניווערסיטעט און א קאָאָפּעראַטיוון פאַרלאַג. די ספּעציעלע קורסן פון ארבעטער אוניווערזיטעט האָבן דעם ציל צוצוגרייטן פאַר די ברענטשעס טיכטיגע טוער, סעקרעטאַרן, פאָרזיצער, איינלייטער א. א. וו. דער קאָאָפּעראַטיווער פאַרלאַג שטיצט זיך ניט אויף יערלעכע אַבאָנענטן, ווי די בורזשואַזע ביכער פאַרלאַגן. ער ווערט ניט געגרינדעט פאַר פּראָפיטאָרישע צוועקן. אין פּראָלעטאַרישן פאַרלאַג איין א מיטגליד איין מאָל אין לעבן די סומע פון 3 דאָלאַר, וועלכע ער קען אויך אויסצאָלן אין ראַטן. דאָס באַרעכטיגט אים צו א רעדוצירונג פון 40 פּראָצענט פון אַלע ביכער, וואָס דער פאַרלאַג וועט אַרויסגעבן פון זיין גרינדונג און ווייטער. דער מיטגליד פון פאַרלאַג וועט אויך קענען קריגן אַלע אַנדערע אויסגאַבן פון ארדן אויף די זעלבע באַדינגונגען. עס ווערט פאַרשטאַנען, כאָטש דאָס איז נאָך ניט גענוי באַשטימט געוואָרן, אַז דער פאַרלאַג וועט אַרויסגעבן מינדעסטנס 3 ביכער א יאָר. איינעם איבער די פונדאַמענטן פון מאַרקסיזם־לענינזם. א צווייטן איבער דער געשיכטע פון דער ארבעטער באַוועגונג און א דריטן פון א פּראָלעטאַריש־בעלעטריסטישן אינהאַלט.

פון די פּאָר צענדליג באַשלוסן וועגן די שולן איז פון באַזונדער וויכטיגקייט דער פאַקט, אַז דער ארדן נעמט איבער דירעקט די טעכנישע אָנפירונג פון די שולן. דער קולטור־דירעקטאָר פון ארדן איז אויך דער דירעקטאָר אָדער גענעראַל־סעקרעטאַר פון די שולן און די שטאָטישע קאָמיטעטן פונ'ם ארדן שטייען אין דירעקטער ארגאַניזאַציאָנעלער פאַרבינדונג מיט די שטאָטישע אָדער דיסטריקט קאָמיטעטן פון די שולן דורך זייערע פאַרטרעטער. דערמיט זיינען די שולן נאָך ענגער צוזאַמענגעקניפּט געוואָרן מיט'ן ארדן און זיינען א הויפּט טייל פון זיין קולטור ארבעט. אין שייכות מיט אונזערע שולן—וועמעס הויפּט־ציל איז, צו דערציען דאָס ארבעטער קינד פאַר'ן ארבעטער קלאַס—איז אויך זייער וויכטיג דער באַשלוס פון דער קאָנווענשאָן, צו רעדוצירן די פּרייזן פאַר'ן באַגוצן זיך מיט'ן קעמפּ „קינדערלאַנד", כדי די אָרימע ארבעטער שיכטן זאָלן קענען אַהין שיקן זייערע קינדער.

די פאַר־קאָנווענשאָן דיסקוסיעס און די דאָרט אַרויסגעזאָגטע זעלבסט־קריטיק פילט זיך שטאַרק אין די קאָנווענשאָן־באַשלוסן, וואָס זיינען רעקאָמענדירט געוואָרן פון דער אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע. א וויכטיגער באַשלוס איז, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל מאַכן אַלע אָנשטרענגונגען צו ענדערן דעם אָרגאַניזאַציאָנעלן לעבן פון די ברענטשעס און זאָל דריקן אין „פונק" א דעטאַליזירטן טאָג־אָרדנונג ווי אַזוי אָנצופירן די מיטינגען. אַזא טאָג־אָרדנונג ווערט איצט אויסגעאַרבעט פון דער קולטור־קאָמיסיע און וועט פאַרהאַנדלט ווערן אויף א געמיינשאַפטלעכער זיצונג מיט דער אָרגאַניזאַציע־קאָמיסיע.

ווייטגייענדיגע רעקאָמענדאַציעס זיינען אויך געמאַכט געוואָרן פון דער בענעפּיט און סאַניטאַריום קאָמיטע. גענוג צו דערמאָנען די פּונקטן וועגן שאַפן א פּרעווענטאַריום און א ספּעציעלע קראַנקן בענעפּיט צאָלונג, וואָס זאָל אָנהאַלטן 50 וואָכן בענעפּיט א יאָר.

דער מיטגלידערשאַפט־קאַמפּאַניע ווערט געגעבן א נייער אימפּעט דורך דעם באַשלוס, אַז די 5 ברענטשעס, וועלכע וועלן אַריינגעמען א גרעסערע צאָל מיטגלידער, וועלן קריגן די געלעגענהייט פון שיקן דעלעגאַטן קיין סאָוועטן פאַרבאַנד. אין פאַרבינדונג מיט דער מיטגלידערשאַפט־קאַמפּאַניע איז אויך פון גרויס וויכטיגקייט דער באַשלוס ווי אַזוי אַריינצוקריגן צוריק אונזערע מיטגלידער, וועלכע די ארבעטסלאָזיגקייט האָט געצוואונגען זיך צו לאָזן שטרייכן. די קאָמיטע האָט רעקאָמענדירט, אַז די קאָנווענשאָן זאָל אָננעמען דעם מאַניפעסט, אַז די מיטגלידער, וואָס זיינען געשטראָכן געוואָרן ביז דעם 15טן אַפּריל קענען האָבן די מעגלעכקייט אַריינצוקומען אַלס נייע מיטגלידער אין פאַרלויף פון די קומענדע זעקס וואָכן.

די יוגנטלעכע ברענטשעס זיינען די האָפנונג פון יעדער אָרגאַניזאַציע, בפרט אַזא ווי דער אינטערנאַציאָנאַלער ארבעטער ארדן, וואָס אָריענטירט זיך אויף דער ברייטער אַמעריקאַנער ארבעטערשאַפט. ס'איז דערפאַר גאַנץ פאַרשטענדלעך, וואָס די קאָנווענשאָן האָט אָננענומען א גאַנצע ריי פּונקטן ווי אַזוי צו פאַרשטאַרקן די יוגנטלעכע אָרגאַניזאַציעס און ווי אַזוי צו העלפן זיי ווערן א מאַסן־אָרגאַניזאַציע.

די קאָנווענשאָן האָט אויפגעפאָדערט אַלע עקזיסטירנדיגע ברענטשעס פונ'ם ארדן און די שולן אַרויסצוהעלפן די יוגנטלעכע ברענטשעס מיט אַלע מיטלען, באַזונדער אין קריגן פּלעצער פאַר דער יוגנטלעכער טעטיגקייט. אונזערע דערוואַקסענע מיטגלידער טאָרן ניט איבערלאָזן די יוגנט צו זיך זעלבסט. די עלטערע דערפאַרענע חברים דאַרפן העלפן יוגנטלעכע ברענטשעס ווי אויך די איינצעלנע יוגנטלעכע, וואו אַזוינע ברענטשעס זיינען נאָך ניטאָ, אין דער אַרבעט צו אָרגאַניזירן די יוגנט טאַקע פון זייער אייגענעם ברענטש—אַריינציען די קינדער פון די מיטגלידער אינ'ם ארדן און זיי העלפן מיט אַלע נויטיגע אָרגאַניזאַציאָנעלע און קולטורעלע קרעפטן.

א טריט נענטער אויפ'ן וועג צו אינטערנאַציאָנאַליזירן דעם ארדן זיינען די רעקאָמענדאַציעס און באַשלוסן, וואָס די קאָנווענשאָן האָט אָננענומען וועגן אונזער פאַראייניגונג מיט אַנדערשפּראַכיגע ארבעטער־ארדנס. די קאָנווענשאָן האָט אויך באַפולמעכטיגט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע דורכצופירן אין לעבן די פאַראייניגונג מיט דער אונגאַרישער, סלאָוואַקישער און רוסישער פּראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס און ניט וואַרטן ביז א קאָנווענשאָן וועט עס גוטהייסן.*)

א בליק איבער די אָננענומענע רעזאָלוציעס פון אונזער קאָנווענשאָן באַווייזט ווי לעבערלעך עס זיינען די טענות פון די לאָווסטאָניסטן, אַז מ'קען זיין טעטיג פאַר דער ארבעטער באַוועגונג אויך אַלס מיטגלידער פון ארבעטער רינג. די אַלע וויכטיגע פּראָלעטאַרישע אינסטיטוציעס וועגן וועלכע מיר האָבן אָננענומען רעזאָלוציעס זיינען ביים ארבעטער רינג קאָנווענשאָן מעגלעך צו דערמאָנען נאָר צום בייזן. ווי קען דער ארבעטער רינג אָננעמען א רעזאָלוציע צו העלפן דעם קאַמף געגן דער פאַרשווערונג אויף די אָנגעקלאָגטע אין פּעטערסאָן, ווען זיינע אייגענע מיטגלידער באַטייליגן זיך אין די און אין אַנדערע אַזוינע פאַרשווערונגען געגן באַוואוסטזיניגע ארבעטער. דאָס גלייכן קען דער ארבעטער רינג ניט אָננעמען א רעזאָלוציע געגן דער מלחמה־געפאַר און פאַר דער פאַרטיידיגונג פונ'ם סאָוועטן־פאַרבאַנד, ווען די ארבעטער רינג גענאָסן זיינען די הויפּטעצער און פאַרלוימדער געגן אַלץ, וואָס האָט א שייכות מיט דער איינציגער ארבעטער רעפּובליק. פאַרקערט, די ארבעטער, וואָס שטייען אין ארבעטער רינג, זיינען דורכאויס געצוואונגען צו העלפן אַלע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס, וועלכע דער ארבעטער רינג שטיצט מיט דער ברייטער האַנט.

צום ערשטן מאָל האָט די קאָנווענשאָן דערוויילט אין דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע א היבשע גרופּע ענגליש־רעדנדע חברים. צווישן זיי אַזא באַדייטנדן פּאָליטישן טוער ווי דער קאָמוניסטישער פירער חבר מאַקס בעדאַכט. דאָס וועט געבן א מעגלעכקייט אָנצוהויבן אויף א ברייטערן פאַרנעם די ארבעט אַריינצוציען דעם ענגליש־רעדנדיגן עלעמענט אין אונזער אָרדן, אַזוי אַז ער זאָל פולשטענדיג פאַרדינען זיין נאָמען אינ'ם

*) אויספירלעך וועגן די פּונקטן און איינצלהייטן פון דעם פאַראייניגונג־פּראָיעקט — אינ'ם אַרטיקל פון חבר זאָלצמאַן.

פאַרוואָס מוז מען פאַראייניגן די פראַטער־נאַלע באַוועגונג?

ר. זאַלצמאַן

די פראַגע וועגן פאַראייניגונג שטייט איצט אויף דער טאָג־אָרדנונג ביי דער „סלאָוואַק וואָרקערס סאָסייעטי", רוסישע „מיו־טשועל אייד אַסאָסיאיישאָן, אונגאַרישע „קראַנקן און טויטן בענעפיט סאָסייעטי" און אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. נאָך מער, די קאָנווענשאָנס פון דער אונגאַרישער קראַנקן קאַסע און אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן האָבן איינשטימיג גוט־געהייסן דעם פאַראייניגונג־פּלאַן. די רוסישע פראַטערנאַלע אָר־גאַניזאַציע וועט האָבן איר קאָנווענשאָן די ערשטע טעג אין סעפּטעמבער און ביי דער קאָנווענשאָן וועט די הויפּט אישו זיין—פאַראייניגונג. אויך די סלאָוואַקישע אַרבעטער סאָסייעטי פּלאַנעוועט צו האָבן אַ ספּעציעלע קאָנווענשאָן איבער דער פראַגע.

פאַרוואָס איז איצט די פראַגע געוואָרן אַזאַ ברענענדיגע אין דער פראַטערנאַלער באַוועגונג? וועלן די מיטגלידער פון די אויבנדערמאָנטע פיר אָרגאַניזאַציעס געווינען פון אַזאַ פאַר־אייניגונג? ווי אַזוי וועט אַרבעטן אַ פיל־שפּראַכיגע פאַראייניג־טע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע? דאָס זיינען פראַגן, וואָס ווערן איצט דיסקוטירט אין אַלע ברענטשעס פון די אויבן־דערמאָנטע אָרגאַניזאַציעס. איידער מיר גייען צו קאָנ־קרעט צו די פראַגן, וועלן מיר אויף אַ מאָמענט אַ קוק טאָן ווי אַזוי די פאַראייניגונג האָט זיך אָנגעהויבן. דער אינטערנאַציאָ־נאַלער אַרבעטער אָרדן איז אָרגאַניזירט געוואָרן אין מאַי, 1930, נאָך אַ לאַנגן ביטערן קאַמף אין דער פראַטערנאַלער באַ־וועגונג. אַ קאַמף, וועלכן דער לינקער פליגל האָט אָנגעפירט פאַר דעם, אַז די פראַטערנאַלע באַוועגונג זאָל ווערן אַ וויכטי־גער פאַקטאָר אין קלאַסן־קאַמף דאָ אין לאַנד. די גרינדונג־קאָנ־ווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן האָט אָנ־גענומען אַ רעזאָלוציע פאַר פאַראייניגן אַלע פראַטערנאַלע אָר־גאַניזאַציעס, וועלכע גייען אויף דער ליניע פון׳ם קלאַסן־קאַמף. די קאָנווענשאָן האָט דעמאָלט אינסטרואירט דער אַריינקומענ־דיגער נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע צו מאַכן אַ נעוויע אויספאָר־שונג וועגן דער לאַגע אין דער פראַטערנאַלער באַוועגונג און אָנפאַנגען אַ אידעאָלאָגישע קאַמפּאַניע פאַר „אַמאַלגאַמיישאָן".

ווען די אויספאָרשונג איז געווען פאַרענדיגט, איז פאַר דער נאַצ. עקז. פון׳ם אינט. אַרב. אָרדן קלאָר געוואָרן, אַז אין די פאַראייניגטע שטאַטן זיינען מיליאָנען אַרבעטער אָרגאַני־זירט אין פראַטערנאַלע אָרדנס און „סאָסייעטיס". עס וועט ניט זיין איבערטריבן ווען מיר וועלן זאָגן, אַז נאָענט פון דרייסיג מיליאָן מיטגלידער פאַרמאָגט היינט די פראַטערנאַלע באַוועגונג אין די פאַראייניגטע שטאַטן, אַ גרויסע מאַיאָריטעט פון זיי—אַרבעטער אָדער קליינבירגער, וואָס זיינען נאָענט צום אַר־בעטער־קלאַס.

פון דער אונטערזוכונג האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז עס זיי־נען פאַראַן איינינע פראַטערנאַלע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס, ווי די אונגאַרישע, סלאָוואַקישע און רוסישע, וועלכע האָבן אַוועק־געלייגט די קלאַסן ליניע אין צענטער פון זייער אַרבעט און באַ־טיליגן זיך אין קלאַסן־קאַמף דאָ אין לאַנד. פונדעסטוועגן האָבן קיינע פון די אָרגאַניזאַציעס ניט געמאַכט דעם קלענסטן פאַר־זוך צו דערנענטערן זיך איינע צו דער אַנדערער, לערנען פון יענעמס דערפאַרונגען, אָדער דורכפירן אַ וועלכע ס׳איז גע־מיינשאַפטלעכע אַקציע. די אונגאַרישע קראַנקן קאַסע האָט מיט יאָרן צוריק יע אָנגעפירט אַ קאַמפּיין פאַר פאַראייניגונג, אָבער דאָס איז געווען אַ קאַמפּאַניע הויפּטזעכלעך אין די גרענעצן פון די אונגאַרישע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרב. אָרדן האָט דערפאַר געהאַט באַשלאָסן צו רופן אַ באַראַטונג פון די דריי אויבן־דערמאָנטע אָרגאַניזאַציעס, וואו עס זאָל באַ־טראַכט ווערן די פראַגע, אויב עס איז ניט מעגלעך צו פאַר־אייניגן די פראַטערנאַלע באַוועגונג און אויב די פיר פראַטער־נאַלע אָרגאַניזאַציעס קענען ניט זיין די באַזע פאַר אַזאַ פאַר־אייניגטן פראַטערנאַלן קלאַסן־אָרדן. ביי יענער קאָנפערענץ האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז סיי די אונגאַרישע, סיי די רוסישע און סיי די סלאָוואַקישע חברים שטייען פּרינציפּיעל אויף דעם זעלבן שטאַנדפּונקט, ווי די פאַרטרעטער פון׳ם אינטערנאַציאָנאַ־לען אַרבעטער אָרדן. ביי יענער באַראַטונג זיינען אַרויסגע־בראַכט געוואָרן אַ ריי וויכטיגע פאַקטן, וועלכע האָבן באַוויזן ווי וויכטיג עס וואָלט געווען פאַר דער פראַטערנאַלער באַוועג־גונג, ווען מיר פירן דורך אַ פאַראייניגונג. מיר וועלן אויסרע־כענען אַ ריי פון די פאַקטן.

1. די אַלגעמיינע פראַטערנאַלע באַוועגונג אין אַמעריקע לעבט דורך אַ גוואַלדיגן קריזיס. די שווערע עקאָנאָמישע לאַגע, די אַרבעטלאָזיגקייט, די שרעקלעכע באַדינגונגען פון די וואָס אַרבעטן, האָבן געבראַכט צו אַזאַ לאַגע, אַז צענדליגער טויזנטער אַרבעטער פאַלן אַרויס פון זייערע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס. די פראַטערנאַלע באַוועגונג, וועלכע איז אונטער דער פירער־שאַפט פון דער בורזשואַזיע און פון די סאָציאַל־פאַשיסטן, וועל־כע זיינען שותפים צו דער בורזשואַזיע, מאַכן ניט דעם קלענס־טען פאַרזוך צו געפינען מיטלען, אַז די אַרבעטסלאָזע מיטגלי־דער זאָלן ניט אַרויספאַלן פון דער אָרגאַניזאַציע.

2. די פראַטערנאַלע באַוועגונג אין איר גרויסער מער־הייט איז אַן אימיגראַנטישע. מיט דער אָפּשטעלונג פון דער אימיגראַציע איז אָפּגעשטעלט געוואָרן די מעגלעכקייט פאַר׳ן וואוקס פון דער פראַטערנאַלער באַוועגונג.

3. די פראַטערנאַלע באַוועגונג האָט ניט געמאַכט דעם קלענסטן פאַרזוך אַריינצוציען די יוגנט, רעאָריענטירן זיך אויף די געבוירענע דאָ אין לאַנד.

4. די אַרבעטער פראַטערנאַלע באַוועגונג איז ניט געווען קיין וויכטיגער פאַקטאָר אין דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער פראַטערנאַלער באַוועגונג דאָ אין לאַנד צוליב דעם, וואָס זי איז געווען צעברעקלט און צעטיילט אין באַזונדערע שפּראַך פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, וועלכע האָבן איינע מיט׳ן צווייטן ניט געהאַט קיין געמיינשאַפטלעכעס. און דער רעזולטאַט איז געווען, אַז קיינע פון זיי באַזונדער האָט ניט געקענט דינען אויף אַ געהעריגן אופן דעם קלאַסן־קאַמף דאָ אין לאַנד.

5. צענדליגער טויזנטער אַרבעטער זיינען אין משך פון טערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן.

די שונאים קריצן מיט די ציינער געגן דעם דערפאָלג פון אונזער אָרדן. זיי זוכן צו מינימיזירן אונזער ערשטן יאָר אַר־בעט. זיי ווארפן אונז פאָר, אַז מיר האָבן נאָך ניט קיין 25,000 מיטגלידער און אַז דער מעדיסאָן סקווער גאַרדן איז ניט געווען איבערגעפאַקט.

טויזנט טוצן מיטגלידער אין איין יאָר צייט איז אפילו אַ גאַנץ היבשע דערגרייכונג. דאָך באַגנוגענען מיר זיך פאַר קיין פאַל ניט דערמיט. מיר ווייסן, אַז אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָבן מיר אַ מעגלעכקייט צו גרופירן אַרום זיך הונדערטער טויזנטער אויב ניט מיליאָנען ווייסע און שוואַרצע אַרבעטער. עס איז איצט נאָר דער אָנהויב. לאָמיר אונזער אַר־בעט פאַרטזעצן און נאָך מיט אַ גרעסערער ענערגיע ווי ביז איצט, און מיר וועלן אונזער ציל דערגרייכן.

פאַרשיידענע צייטן דורכגעגאַנגען אַ פּראָצעס פון רעוואָלט געגן דער בורזשואַזער און סאָציאַל־פאַשיסטישער פירערשאַפט, געגן דעם, וואָס זייערע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס זיינען אויסגענוצט געוואָרן פאַר די רעאַקציאָנערע כחות דאָ אין לאַנד. די רעוואָלטן זיינען אונטערדריקט געוואָרן. טויזנטער זיינען אויסגעשלאָסן געוואָרן, די רעאַקציאָנערע פירערשאַפט פון דער פראַטערנאַלער באַוועגונג איז אַלעמאָל גרייט געווען צו צערבען אַן אָרגאַניזאַציע, איידער איבערגעבן זי אין די הענט פון דער לינקער מערהייט און די אָרגאַניזאַציע זאָל ווערן אַ קלאַסן־אינסטרומענט. די טויזנטער אַרבעטער, וועלכע האָבן רעוואָלטירט, האָבן ניט געזען פאַר זיך קיין פּערספּעקטיווע. עס איז ניט געווען קיין פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע, וועלכע זאָל אין די מאָמענטן, ווען די רעאַקציאָנערן האָבן אויסגעשלאָסן די טויזנטער אַרבעטער, קענען אָט די אַרבעטער אַריינגעמען און געבן זיי די ביסל סאָציאַלע פאַרזיכערונג, וואָס זיי האָבן געהאַט אין זייער פראַטערנאַלער באַוועגונג.

ביי דער באַראַטונג איז קלאָר געוואָרן, אַז אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע וואָלט געווען בכח צו לייזן אָט די אַלע פּראָבלעמען. נאָך מער, אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע וואָלט געקענט אַריינציען צענדליגער טויזנטער, אפשר הונדערטער טויזנטער גאַנץ נייע אַרבעטער, וועלכע נויטיגן זיך אין פראַטערנאַלער הילף צוליב דעם, וואָס אין די פאַראייניגטע שטאַטן איז כמעט ניטאָ קיין סאָציאַלע פאַרזיכערונג.

אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע האָט געקענט שפּילן אַ וויכטיגע ראָלע, ניט נאָר אין קלאַסן־קאַמף בכלל, נאָר וואָלט באַזונדער געקענט העלפן אויפבויען די טרייד יוניאָן יוניטי ליג, דעם רעוואָלוציאָנערן טרייד יוניאָן צענטער אין די פאַראייניגטע שטאַטן.

אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע וואָלט געווען בכח אָנצופירן אַ קאַמף געגן די אַטאַקעס פון די שונאים פון דעם אַרבעטער קלאַס, וועלכע ווערן איצט געמאַכט געגן די פרעמד־געבוירענע. אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע וואָלט געווען בכח צו געבן די אַרבעטער בענעפיטס, פאַרזיכערונג, זעלבסטהילף—אין אַ גרעסערער מאָס, וויפיל יעדער אָרגאַניזאַציע באַזונדער קען איצט געבן אירע מיטגלידער.

אַ פאַרשיידנשפּראַכיגע פראַטערנאַלע קלאַסן־אָרגאַניזאַציע וואָלט געווען אַ צוציאונגס־קראַפט פאַר די טויזנטער אַרבעטער, וועלכע קענען ניט גיין אין די באַזונדערע שפּראַך־סעקציעס. די באַזונדערע סעקציעס קענען זיי ניט דערגרייכן.

אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע וואָלט געעפנט מעגלעכקייטן פאַר אַ גרויסן קאַמף אין די סאָציאַל־פאַשיסטישע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, הויפּטזעכלעך אַרום דעם לאָזונג פון פאַראייניגן די פראַטערנאַלע באַוועגונג.

מען וואָלט געקענט ברייגען נאָך אַ סך פאַקטן צו באַווייזן די קאָלאָסאַלע ראָלע, וואָס אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע קען שפּילן אין דעם באַפרייאונגס־קאַמף פון דעם אַרבעטער קלאַס. דאָ האָבן מיר געוואָלט אָנצייכענען בלויז די וויכטיגסטע מאָמענטן.

די באַראַטונג פון די פיר אויבן־דערמאָנטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס האָט געהאַט פאַר זיך אַ צווייטע זייער וויכטיגע אויפגאַבע, אויסאַרבעטן אַ פּראָגראַם ווי אַזוי די פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע זאָל קענען מיט דערפאָלג אָנפירן איר אַרבעט. אָט די פּראָגראַם, וואָס איז אויסגעבויט געוואָרן ביי יענער באַראַטונג איז אויסגעאַרבעט געוואָרן אויף אַ געזונטן פונדאַמענט און ניט יעדער סעקציע פון דעם פאַראייניגן אָרדן די ברייטסטע מעגלעכקייט צו אָנפירן איר אַרבעט, אַנטוויקלען און אויסברייטערן די אָרגאַניזאַציע. דאָס זיינען די פּונקטן, וואָס האָבן אַוועקגעלייגט די באַזע פאַר דעם פאַראייניגטן פראַטערנאַלן אָרדן:

1. דער פאַראייניגטער פראַטערנאַלער אָרדן דאַרף זיין צוזאַמענגעשטעלט אויף אַ פעדעראַטיוון אופן מיט דער ברייטסטער אויטאָנאָמיע פאַר אַלע זיינע סעקציעס.

2. יעדע סעקציע פון דעם פאַראייניגטן אָרדן זאָל אָנפירן די אָרגאַניזאַציע־ און קולטור־אַרבעט אין דער יעלבער שפּראַך ווי ביז איצט.

3. יעדע שפּראַך־סעקציע זאָל האָבן איר באַזונדער נאַציאָנאַלע אָרגאַניזאַציע און קולטור־קאָמיסיע מיט איר באַזונדער נאַציאָנאַלן שפּראַך־סעקרעטאַר.

4. אויף די ערטער זאָל די אַרבעט אָנגעפירט ווערן אויף דעם זעלביגן אופן, ווי דער נאַציאָנאַלער אַפּאַראַט—דורך באַזונדערע שפּראַך־דיסטריקטן און שטאָט־קאָמיטעטן.

5. איין מאָל אין צוויי יאָר, פאַר דער אַלגעמיינער קאָנווענשאָן פון דעם פאַראייניגטן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, זאָלן פאָרקומען באַזונדערע שפּראַך־קאָנווענשאָנס פון די באַזונדערע סעקציעס צו דערוויילן די באַזונדערע אָרגאַניזאַציע און קולטור־קאָמיסיעס פאַר די קומענדע צוויי יאָר.

6. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון דעם פאַראייניגטן אָרדן זאָל צוזאַמענגעשטעלט ווערן דורך פּראָפּאָרציאָנעלער פאַרטרעטערשאַפט פון אַלע שפּראַך־סעקציעס, וואָס בילדן מיט זיך אַ טייל פון דעם אָרדן. דערווייל זאָל דער מאָדוס זיין איין פאַרטרעטער פון יעדע טויזנט מיטגלידער.

7. די קראַנקן און טויטן בענעפיט צאָלונגען זאָלן פאַראייניגט ווערן דורך דעם צענטראַלן נאַציאָנאַלן אָפיס (קיין ברענטש אָדער מיטגליד זאָל ניט זיין געצוואונגען צו געהערן צו דעם קראַנקן בענעפיט פאָנד).

8. דער פאַראייניגטער אָרדן זאָל באַזירן זיינע צאָלונגען פאַר'ן טויטן בענעפיט פאָנד לויט די צוויי טאַבעלן, וואָס זיינען אָנגענומען געוואָרן און וואָס זיינען באַקאַנט אונטער'ן נאָמען „נעשאָנאַל פראַטוירנאַל קאָנגרעס סטעפּ רעיטס און לעוועל רעיטס". (יעדע סעקציע זאָל קענען אויסקלייבן וועלכע „מאָרטאַליטי טייבל" זי וויל, אַז זייערע מיטגלידער זאָלן צאָלן צום טויטן בענעפיט פאָנד).

9. די פאַראייניגטע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע זאָל צאָלן קראַנקן בענעפיט $4, $6, $8, $10, $12 און $15 אַ וואָך, 15 וואָכן דעם ערשטן יאָר, 15 וואָכן האַלב פון דער סומע דעם צווייטן יאָר און 15 וואָכן האַלב פון דער סומע דעם דריטן יאָר.

10. עס איז אויך אָנגענומען געוואָרן אַ נייער „אָפּשן" פאַר קראַנקן בענעפיט, וועלכער גיט די מיטגלידער אַ געלעגנהייט צו באַקומען פאַר עקסטרא צאָלונגען אָנשטאָט 15 וואָכן—25 וואָכן די פולע סומע בענעפיט און נאָכדעם 50 וואָכן האַלב בענעפיט.

אָט די פּונקטן לייגן אַוועק דעם פונדאַמענט, ווי אַזוי דער פאַראייניגטער אָרדן זאָל קענען אויסברייטערן זיין טעטיגקייט אַזוי, אַז דאָס זאָל ניט שטערן די שפּראַך־אויטאָנאָמיע און די מעגלעכקייטן פאַר אָרגאַניזאַציע און קולטור־אַרבעט אויף צו אַנטוויקלען די אָרגאַניזאַציע.

איצט וועלן מיר אין דער פאָרם פון פראַגן און ענטפערס קלאָר מאַכן אַ ריי ענינים סיי וועגן דעם צושטאַנד פון די פיר אָרגאַניזאַציעס, סיי וועגן דעם ווי אַזוי די פאַראייניגונג דאַרף און קען דורכגעפירט ווערן אין לעבן.

פראַגע: ווי אַזוי קענען זיך די פיר אָרגאַניזאַציעס פאַראייניגן?

ענטפער: יעדע פון די אויבן־דערמאָנטע פיר אָרגאַניזאַציעס דאַרף ביי אַ קאָנווענשאָן באַשליסן צו פאַראייניגן זיך מיט די אַנדערע דריי אָרגאַניזאַציעס. דער קאָנווענשאָן־באַשלוס דאַרף גוטגעהייסן ווערן דורך אַ רעפערענדום פון די מיטגלידער.

פראַגע: וויפיל מיטגלידער פאַרמאָגט יעדע אָרגאַניזאַציע היינט צו טאָג?

ענטפער: רוסישע מיטשטשעל אייד אסאָסיאיישאָן—3,200

מיטגלידער. סלאָוואַקישע אַרבעטער סאָסייעטי—5,100 מיטגלי־דער. אונגאַרישע קראַנקן קאַסע—5,500 מיטגלידער. אינטער־נאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן—11,800 מיטגלידער. צוזאַמען 25,600 מיטגלידער.

פראַגע: וואָס איז דער פינאַנציעלער צושטאַנד פון אָט די פיר אָרגאַניזאַציעס?

ענטפער: די רוסישע מיוטשועל אייד אַסאָסיאיישאָן—62,000, די אונגאַרישע קראַנקן קאַסע—95,000$, די סלאָוואַ־קישע—264,000$, דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן—51,000$, צוזאַמען 472,000$.

פראַגע: וואָס איז דער וואַליוואיישאָן באַריכט פון יע־דע פון די פיר אָרגאַניזאַציעס? (יעדע פראַטערנאַלע אָרגאַ־ניזאַציע מוז איין מאָל אַ יאָר צושטעלן צום אינשורענס קאָ־מישאָנער אַ וואַליוואיישאָן באַריכט, וואָס נעמט אַריין די אָנ־געזאַמלטע פאָנדן, די סומע, וואָס די מיטגלידער וועלן אייב־צאָלן און די דערפאַרונג, וואָס יעדע אָרגאַניזאַציע האָט גע־האָט אין שטערבלעכקייט דעם פאַרגאַנגענעם יאָר).

ענטפער: די אונגאַרישע קראַנקן קאַסע לויט דעם וואַ־ליוואיישאָן באַריכט שטייט אויף אַ שטופּע פון 104 פּראָצענט. די סלאָוואַקישע—107 פּראָצ., די רוסישע—107 און אַ האַלב פּראָצ., און דער אינט. אַרב. אָרדן 103 מיט דריי פערטל פּראָצענט. דאָס באַווייזט, אַז אַלע פיר פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַ־ציעס שטייען אויף אַ שטופּע העכער ווי 100 פּראָצענט און קע־נען נאָכקומען די פאַרפליכטונגען צו זייערע מיטגלידער.

פראַגע: וויפיל ברענטשעס האָט יעדע אָרגאַניזאַציע היינט צו טאָג?

ענטפער: די רוסישע—90 ברענטשעס, סלאָוואַקישע—95, אונגאַרישע—112 און דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן—224. צוזאַמען 541 ברענטשעס.

פראַגע: וועלן דורך דער פאַראייניגונג פאַרקלענערט אָדער פאַרגרעסערט ווערן די צאָלונגען פון די מיטגלידער?

ענטפער: עס איז קיין פראַגע ניט, אַז די דיוס פון די מיטגלידער וועלן ניט פאַרגרעסערט ווערן ביי דער פאַר־אייניגונג. פאַרקערט, מיט דעם וואָס מיר וועלן איינשפּאָרן טויזנטער דאָלאַר אַדמיניסטראַטיווע אונקאָסטן וועלן מיר זיין בכח די צאָלונגען צו פאַרקלענערן.

פראַגע: וועט יעדע שפּראַך־סעקציע פון דעם פאַר־אייניגטן אָרדן קענען ווי ביז איצט העלפן אויפהאַלטן איר פּרעסע?

ענטפער: זיכער. יעדע שפּראַך־סעקציע וועט האָבן די פולע אויטאָנאָמיע אין איר קולטור און אָרגאַניזאַציע אַרבעט אין אויפהאַלטן איר אינסטרומענט, די שפּראַך־פּרעסע, וועלכע איז איינע פון די וויכטיגסטע אויפגאַבן אין דער אָרגאַניזאַ־ציע און קולטור־אַרבעט פון דער סעקציע.

פראַגע: וועט יעדע שפּראַך־סעקציע אָדער ברענטש האָ־בען זייערע אייגענע פאָנדן, לייבאָר לייסעאומס אָדער אַנדערע אינסטיטוציעס?

ענטפער: יע, יעדע סעקציע אָדער ברענטש קען האָבן אייגענע פאָנדן, לייבאָר לייסעאומס אָדער אַנדערע אינסטיטו־ציעס, טויטן בענעפיט פאָנד, וועלכער איז אָבליגאַטאָריש פאַר אַלע מיטגלידער, מוז פאַרוואַלטעט ווערן געמיינשאַפטלעך פון אַלע סעקציעס צוזאַמען.

פראַגע: ווי אַזוי וועלן די ברענטשעס פון די באַ־זונדערע שפּראַך־סעקציעס פונקציאָנירן נאָך דער פאַראייני־גונג?

ענטפער: פונקט ווי פריער. די ברענטשעס וועלן אָנ־פירן די מיטינגען אין זייער שפּראַך, זיי וועלן זיך קענען דורכשרייבן מיט זייער נאַציאָנאַלן שפּראַך־סעקרעטאַר פונקט ווי פריער.

פראַגע: וואָס פאַר אַן אויטאָנאָמיע וועלן האָבן די באַזונדערע שפּראַך־ברענטשעס?

ענטפער: יעדער שפּראַך־ברענטש האָט די פולע אוי־טאָנאָמיע אָנצופירן איר אַרבעט ווי ביז איצט. עטלעכע שפּראַך ברענטשעס אין איין שטאָט וועלן דערווייל זייער באַזונדער שטאָט אָדער דיסטריקט קאָמיטע, וועלכע וועלן אָנפירן די אַר־בעט אַזוי ווי זי ווערט איצט געטאָן.

פראַגע: וועט יעדע שפּראַך־סעקציע קענען, ווי ביז איצט, אָרגאַניזירן אירע קינדער־ און יוגנט־סעקציעס?

ענטפער: עס קען קיין פראַגע ניט זיין, אַז איינע פון די וויכטיגסטע אַרבעטן פון די באַזונדערע סעקציעס וועט זיין דאָס אָרגאַניזירן די דזשוניאָר און יוגנט־סעקציעס פון דעם אָרדן. דערביי דאַרף אָבער פאַרשטאַנען ווערן, אַז אַלע דזשו־ניאָר און יוגנט־סעקציעס וועלן דאַרפן שטיין אין פאַרביב־דונג מיט דעם יוגנט־דעפּאַרטמענט ביי דעם פאַראייניגטן אינ־טערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

פראַגע: וועט וועלכער ניט איז לאָקאַל בענעפיט, וואָס די באַזונדערע סעקציעס האָבן איצט, אָפּגעשאַפט ווערן?

ענטפער: אויף קיין אופן ניט. פאַרקערט—אויב, לאָ־מיר זאָגן, די סלאָוואַקישע אַרבעטער סאָסייעטי האָט איצט „דיסאַביליטי בענעפיט" (פאַרזיכערונג אין פאַל פון פאַר־קריפּלונג), וועלן מיר זוכן דעם בענעפיט איינפירן פאַר אַלע אַלע סעקציעס פון דעם אָרדן. אונזער אויפגאַבע וועט זיין ניט צו פאַרקלענערן די בענעפיטס, נאָר זיי צו פאַרגרעסערן.

פראַגע: וועלן די סעקציעס דאַרפן ענדערן זייערע צאָ־לונגען צום טויטן בענעפיט פאָנד?

ענטפער: זיי וועלן עס קענען טאָן, אָבער קיין מוז וועט עס ניט זיין. די באַזונדערע סעקציעס וועלן קענען באַ־שליסן איבערצוגיין אויף דער באַזע פון „פּראָטוירנעל נעשאָ־נעל קאָנגרעס סטעפּ־רייטס", וועלכע מאַכ טאַוים פיל ביליגער פאַר די מיטגלידער, צום ווייניגסטנס פאַר די נעקסטע צען יאָר. אָבער יעדע סעקציע וועט קענען ביי זיך באַשליסן לויט וועל־כער פאָרם פון רעיטס זי וויל צאָלן צום נאַציאָנאַלן אָפּס.

פראַגע: וועלן די ברענטשעס מוזן געהערן צום קראַנקן בענעפיט פאָנד?

ענטפער: ניט נאָר קיין ברענטשעס, נאָר אפילו אינ־דיווידועלע מיטגלידער זיינען ניט געצוואונגען צו באַלאַנגען צום קראַנקן בענעפיט פאָנד, אַזוי אַז אויב אַ ברענטש האָט ביז איצט אַליין גענומען אויפזיכט איבער'ן קראַנקן בענעפיט און אויב ער וויל עס פאָרטזעצן ווייטער, וועט ער עס קענען טאָן.

מיר האָבן פּרובירט ענטפערן אויף די פאַרשיידענע פראַגן. וואָס ווערן אַרויסגערוקט אין דער דיסקוסיע פאַר פאַראייניגונג. פאַרשטייט זיך, אַז מיר האָבן ניט געקענט ענטפערן אויף אַלע פראַגן, וואָס קענען אין פאַרלויף פון דער דיסקוסיע אַרויפשווי־מען. איין זאַך איז אָבער קלאָר, אַז עס זיינען ניטאָ קיין שום אורזאַכן, וואָס זאָלן אָפּהאַלטן די פאַראייניגונג פון די אויבן־דערמאָנטע פיר פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס.

מיר האָבן שוין אָנגעוויזן, אַז די פיר אָרגאַניזאַציעס, וועל־כע דיסקוטירן איצט די פּראָבלעם פון אַמאַלגאַמיישאָן, באַ־טראַכט זיך יעדער ווי אַ טייל פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. עס איז פאַר אונז קלאָר, אַז אויב יעדע אָרגאַניזאַציע באַזונדער האָט ניט געקענט זיין קיין וויכ־טיגער כח אין דער אַרבעטער באַוועגונג, וועלן זיי עס אַלע צו־זאַמען קענען ווערן. אַז אויב די אַלגעמיינע פראַטערנאַלע באַ־וועגונג האָט אָנגעהויבן צו גיין באַרג־אַראָפּ, האָבן מיר איצט אַ מעגלעכקייט, דורך אַ פאַראייניגונג, צוצוקומען צו צענדלי־גער טויזנטער אַרבעטער פון פאַרשיידענע שפּראַכן. אָרגאַני־זירנדיג זיי פאַר זעלבסט־הילף, פאַר טויטן און קראַנקן בענע־פיט, וועלן מיר זיי צו דער זעלבער צייט קענען אָרגאַניזירן פאַר אַ ברייטן קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אויפ'ן חשבון פון דער מלוכה.

ס'איז צום ערשטן מאָל אין דער געשיכטע פון דער פראַ־טערנאַלער באַוועגונג, אַז מיר לייגן אַוועק דעם פונדאַמענט פאַר אַ פאַראייניגטער ברייטער פראַטערנאַלער מאַסן־אָרגאַני־זאַציע. אונזער צוועק וועט דאַרפן זיין ניט בלויז צו פאַראייניגן

ווי אַזוי ברענטשעס דאַרפן פירן זייערע מיטינגען

י. פינקלשטיין

פּראָיעקט פון אַ טאָג־אָרדנונג

אונזער ערשטע קאָנווענשאָן האָט אָנגענומען אַ גאַנצע ריי רעקאָמענדאַציעס, וועגן קולטורעלער אַרבעט. אַ סך פון די רעקאָמענדאַציעס זיינען שוין פאַרגעבראַכט געוואָרן ביי דער פריערדיגער נאַציאָנאַלער קולטור־קאָמיסיע.

די פראַגע איז בלויז, ווי אַזוי דאָס דורכצופירן. צום ביישפּיל, מיר האָבן באַשלאָסן, אַז אַלע אונזערע ברענטש מיטינגען זאָלן האָבן איינלייטונגען, דיסקוסיעס איבער טאָג־פראַגן, א. אַז. וו. פרעגן אונז די ברענטשעס, ווי אַזוי טוט מען דאָס? ווי אַזוי קען מען נעמען די גאַנצע „ביזנעס" און זיי באַשריינקען ביז צען אַזייגער? מיר האָבן דאָך אַזוי פיל צו פאַרהאַנדלען? די קולטור־קאָמיסיע ווייסט, אַז דאָס איז די גרעסטע שטערונג דורכצופירן אונזער קולטורעלן פּלאַן, אַז דער גרויסער טאָג־אָרדנונג מיט זיינע צענדליגער באַריכטן, פעלט נאָך אָפט אויס צייט פאַר'ן ברענטש אפילו דורכצופירן זיינע רעגולערע „ביזנעס".

די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיסיע האָט אָפט געטראַכט וועגן דעם. לויט מיין מיינונג וועט דער פּלאַן, וואָס אַ סאָב־קאָמיטע פון דער נאַציאָנאַלער קולטור־קאָמיסיע האָט אויסגעאַרבעט, פאַרענטפערן אָט די פראַגע. דער פּלאַן איז אַזאַ:

פונקציעס פון דער עקזעקוטיווע

די עקזעקוטיוועס, וואָס ווערן דערוויילט פון דער ברייטער מיטגלידערשאַפט אין די ברענטשעס, דאַרפן ווערן די פאַרוואַלטער פון זייערע אָרגאַניזאַציעס. זיי דאַרפן שטיין אויף דער וואַך פאַר דער צייט וואָס דער ברענטש דערוויילט זיי און היטן דעם סאָציאַלן, קולטורעלן, פינאַנציעלן לעבן אין די ברענטשעס.

זיי דאַרפן אַכטונג געבן, אַז דער ברענטש מיטינג זאָל זיך ניט פאַרנעמען מיט קליינקייטן (דיסקוסיעס איבער טיקעטס), זאָל קעגען דורכפירן אַלע זייערע געשעפט־אָנגעלעגנהייטן פון 8.30 ביז 10. פאַר דעם צוועק איז וויכטיג, אַז די עקזעקוטיוועס, וואָס ווערן דערוויילט אין די ברענטשעס, זאָלן באַשטיין פון די פאָלגנדע פיר קאָמיטעס:

1) קולטור און שול־קאָמיטע פון 3 מיטגלידער.
2) מיטגלידערשאַפט־קאָמיטע פון 5 מיטגלידער.
3) פינאַנס און אונטערנעמונגס־קאָמיטע פון 3 מיטגלידער.
4) פרעס, ליטעראַטור־קאָמיסיע פון 2 מיטגלידער.

די 4 קאָמיטעס, וואָס שטעלן צוזאַמען די עקזעקוטיוועס פון די ברענטשעס, האָבן די פאָלגנדע פונקציעס:

1) **קולטור־קאָמיטע** זאָרגט פאַר דעם קולטורעלן טייל פון ברענטש. 2) **מיטגלידערשאַפט־קאָמיטע.** זי פירט אָן מיט דער קאָמפּאַניע פאַר מיטגלידער; זי אונטערזוכט די געשטראָכענע מיטגלידער, פאַרוואָס זיי זיינען אַרויס פון ברענטש. זי גלייכט אויס קריוודעס פון געוויסע מיטגלידער א. אַז. וו. **פינאַנץ און אונטערנעמונג־קאָמיטע.** זי זאָרגט פאַר די פינאַנצן פון ברענטש, ברייגט פלעגער פאַר אונטערנעמונגען. 4) **פרעס און ליטעראַטור־קאָמיטע.** זי אינפאָרמירט אין „פונק" און אין „מאָרגן־פרייהייט" די טעטיגקייט פון ברענטש, מיט וואָס ער פאַרנעמט זיך. זי זאָרגט פאַר דער פאַרשפּרייטונג פון דער „מאָרגן־פרייהייט", „האַמער" און שטעלט צו פאַרשיידענע וויכטיגע בראָשורן און ביכער צו די מיטגלידער.

אָט די דרייצן חברים, צוזאַמען מיט די באַאַמטע, שטעלן צענויף די עקזעקוטיווע (אַזאַ עקזעקוטיווע איז צוגעפּאַסט פאַר אַ בר. פון הונדערט מיטגלידער). גרעסערע אָדער קלענערע ברענטשעס דערוויילן פּראָפּאָרציאָנעל אַזוי פיל מער, אָדער ווייניגער מיטגלידער אין זייער עקזעקוטיווע.

2) אַלע קאָמיטעס באַריכטן צו דער עקזעקוטיווע. די עקזעקוטיווע גיט איבער אין קורצן צום ברענטש די באַריכטן פון דער אָפּגעטאָנענער אַרבעט.

3) **באַריכטן.** אַלע צושריפטן וואָס טראָגן אַ לאָקאַלן כאַראַקטער, ווי פאַרשיידענע אינפאָרמאַטיווע נייעס, פון שטאָט־קאָמיטעס, אָדער בריוו מיט בילעטן פון פאַרשיידענע אָרגאַניזאַציעס ווערט איבערגעלייענט און באַשלאָסן פון דער עקזעקוטיווע. צושריפטן פון אַ פּאָליטישן, עקאָנאָמישן און אויפקלערנדיגן כאַראַקטער ווערן איבערגעגעבן אינגאַנצן, אָדער אין קורצן צו דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג.

4) דער האָספּיטעלער דאַרף באַריכטן צו דער עקזעקוטיווע וועגן קראַנקהייט און בענעפּיט. די עקזעקוטיווע האַנדלט און באַשליסט וועגן דעם באַריכט און לאָזט עס וויסן דעם ברענטש.

ביז איצט פלעגט דערוויילט ווערן אַן עקזעקוטיווע און צו דער עקזעקוטיווע פאַרשיידענע קאָמיטעס, ווי אַ קולטור־קאָמיטע, איקאָר, ליטעראַטור־קאָמיטע, מיטגלידערשאַפט קאָמיטע א. אַז. וו. אין די קלענערע ברענטשעס פלעגן אָפט אויספעלן מיטגלידער פאַר אַזוינע קאָמיטעס. דער רעזולטאַט איז געווען, אַז די קאָמיטעס זיינען צו קיינעם ניט געווען פאַראַנטוואָרטלעך. דער ברענטש פלעגט ניט פאָדערן קיין באַריכט, פלעגן די קאָמיטעס ניט באַריכטן, און אָפט פלעגט אַ קאָמיטע אינגאַנצן פאַרגעסן, אַז זי איז דערוויילט פאַר אַ באַשטימטן צוועק.

דער נייער פּלאַן פון דערוויילן אַן עקזעקוטיווע וועט איינשפּאָרן דעם ברענטש די באַזונדערע קאָמיטעס, וועט אָבער געבן די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פון יעדער קאָמיטע צו טאָן איר טייל אַרבעט און די עקזעקוטיווע אַלס אַ גאַנצע וועט האָבן דעם קאָנטראָל איבער די סאַמע וויכטיגסטע אַרבעטן, וואָס אַ ברענטש דאַרף דורכפירן. די גאַנצע עקזעקוטיווע וועט זיין פאַראַנטוואָרטלעך צום ברענטש.

די עקזעקוטיווע וועט דאַרפן באַטראַכטן אַלע צושריפטן. צושריפטן פון אַ לאָקאַלן כאַראַקטער, וואָס פאַרנעמט אָפט עטלעכע זייטן וועגן בילעטן, אָדער געוויסע אינפאָרמאַציעס, וואָס נעמט אַוועק ביי אַ ברענטש מיטינג זייער א סך צייט און מיטגלידער פאַרלירן דעם געדולד. אַזוינע צושריפטן וועט די עקזעקוטיווע באַהאַנדלען און באַשליסן. אין ברענטש וועט בלויז באַריכטעט ווערן, אַז אַזאַ זאַך איז אָפּגעטאָן געוואָרן. צושריפטן פון אַ פּאָליטישן און אויפקלערנדיגן כאַראַקטער, וועט די עקזעקוטיווע דאַרפן אויסקלייבן פון זיי די סאַמע וויכטיגסטע און אָפט פון זיי מאַכן אַן איינלייטונג פאַר'ן ברענטש פאַר נאָך צען אַזייגער. נאָר דורך אַזאַ וועג וועלן צושריפטן אַליין שוין אונז געבן טעמעס פאַר דיסקוסיעס, איבער וויכטיגע פּאָליטישע טאָג־פראַגן.

נאָר דורך אַזאַ פאָרמע פון פאַרוואַלטונג קענען די ברענטשעס גיך

די פיר אויבן־דערמאָנטע אָרגאַניזאַציעס, נאָר צו אויפהויבן אַ ברייטע קאַמפּאַניע אין דער פראַטערנאַלער באַוועגונג, פאַר פאַראייניגונג אויף דער גאַנצער ליניע.

די קאָנווענשאָן, וואָס דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן און די אונגאַרישע קראַנקן קאַסע האָבן אין מאַי אָפּגעהאַלטן, האָבן איינשטימיג באַשלאָסן צו פאַראייניגן ביידע אָרדנס אין איין אָרגאַניזאַציע. די פּראָבלעם שטייט איצט פאַר דער רוסישער און סלאָוואַקישער פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס. מיר זיינען זיכער, אַז זייערע קומענדיגע קאָנווענשאָנס, ספּעציעלע אָדער רעגולערע, וועלן מיט דעם זעלבן ענטוזיאַזם און מיט'ן זעלביגן גייסט אָננעמען די פאַראייניגונג און אַז פאַראייניגטערהייט וועלן מיר זיך ערשט אַ נעם טאָן צום אויפבויען אַ מעכטיגן פראַטערנאַלן קלאַסן־אָרדן אין די פאַראייניגטע שטאַטן.

מלך עפשטיין

איינדרוקן פון אַ לעקציע־טור

יעדער איינער, וואָס פאָרט ארויס איבער׳ן לאַנד, דער־פילט גלייך די פרישקייט און דעם אָפּטימיזם, וואָס שלאָגט פון די ברענטשעס. אין אַ צייט ווען קלאַסנקאַמף ווערט שאַר־פער און אימפּעדיגער, איז די וויטאַליטעט פון די ברענטשעס אַן אָנצייגער, אַז זיי שטייען ניט אָפּ פון דער באַוועגונג, ווע־מעס גליד זיי זיינען.

דער שרייבער פון די שורות איז ניט געשטאַנען ביי דער וויגעלע פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. דער לעקציע־טור איז געווען די ערשטע געלעגנהייט זיך צו באַקענען מיט דער טעטיגקייט פון די ברענטשעס. נאַטירלעך, אַ פליענדיגער באַזוך גיט ניט קיין מעגלעכקייט פאַר אַ גענויער באַקאַנטשאַפט. די באַמערקונגען, וואָס ווערן געמאַכט, זיינען דעריבער ניט מער ווי באַמערקונגען.

דער וויכטיגסטער שטריך וועגן די ברענטשעס איז דער פאַקט, וואָס זיי זיינען אַריינגעגלידערט אין דער לינקער און רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. מיט יאָרן צוריק זיינען די ברענטשעס פון אַרבעטער רינג—מיר מיינען די לינקע—געווען פריינט פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. איצט—מיט ווייניג אויסנאַמען, זיינען זיי אינעווייניג פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. די מערסטע ברענט־שעס דערפילן זייער פליכט צו דער באַוועגונג ניט ווי סימפּאַ־טיקער, נאָר ווי אייגענע. זייער הילף איז ניט באַגרענעצט נאָר אויף געלט אַליין.

אַ צווייטער שטריך איז די שטימונג אין די ברענטשעס. דער גאַסט הערט אָפט ווי טוער באַקלאָגן זיך, אַז עס פעלן כחות, אָבער ניט קיין אַרבעט. כמעט אומעטום הערט מען די זעלבע זאַך; פאַראַן מעגלעכקייטן, וואו נעמט מען אַזוי פיל צייט?

פּאָליטיש איז די לאַגע זייער אַ גינסטיגע פאַר דעם וואוקס פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, ווי פאַר אונזער גאַנצער באַוועגונג. צווישן די ברייטע שיכטן פון דער באַפעלקערונג קומט פאָר אַ טיפע אויפרודערונג. נאָר טויבע קענען עס ניט אויפכאַפּן. די פראַגע: וואָס טוט מען? שטייט אין איר גאַנ־צער שאַרפקייט ניט נאָר פאַר מיליאָנען אַרבעטער, נאָר אויך פאַר׳ן גרעסטן טייל פון קליינבירגערטום אין שטאָט און פאַר דער פּראָפעסיאָנעלער אינטעליגענץ. דער קריזיס האָט זיי פון אָנהויב פּריטשמעליעט. איצט הויבן זיי אָן צו באַגרייפן די אורזאַכן. איצט זוכן זיי אַן אויסגאַנג. איצט קומען זיי הערן וואָס מיר קאָמוניסטן האָבן צו זאָגן.

יעדער קאָמוניסטישער רעדנער וועט דערציילן וועגן די נייע פּנימ׳ער, וואָס קומען צו זיינע פאַרזאַמלונגען און וועגן דעם טיפן אינטערעס מיט וועלכן מען הערט אים אויס. די זעלבע דערפאַרונג האָט דער שרייבער געהאַט אויף די לעקציעס, וואָס די ברענטשעס האָבן איינגעאָרדנט. כמעט אומעטום זיינען געווען נייע מענטשן, זייער אָפט פון אַרבעטער רינג און פון ציוניסטיש־קליינבירגערלעכע קרייזן. אין די אינדוסטריעלע שטעט זיינען געקומען אַרבעטער, וואָס זיינען מיט אַ צייט צו־ריק געשטאַנען אונטער׳ן איינפלוס פון די רעכטע.

דאָס מיינט ניט צו זאָגן, אַז אַלע ברענטשעס און אַלצדינג אין זיי געפינט זיך אין בעסטער אָרדנונג. דאָ און דאָרטן קען מען זיך נאָך אָנשטויסן אָן רייבונגען צווישן אַנדערע טיילן פון דער באַוועגונג און די ברענטשעס. אמת, אַ סך ווייניגער ווי אַמאָל מיט די לינקע ברענטשעס אין דעם אַרבעטער רינג. ניט אומעטום איז די אינערלעכע אַרבעט אַוועקגעשטעלט גע־וואָרן ווי געהעריג. פאַראַן פּלעצער, וואו דער געיעג אַריינצו־קריגן נייע מיטגלידער פאַרבלענדעט די טוער צו דער נויט־ווענדיגקייט פון פּאָליטישער אויפקלערונגס־אַרבעט. ווידער, פאַרקערט, פאַראַן פּלעצער, וואו עס באַמערקט זיך אַ שטייפ־קייט אין אַריינגעמען נייע מיטגלידער. די זיפ איז דאָרטן אַ צו־גערעדיכטע.

חברים פאַר אונז, האָבן אָנגעוויזן, אַז קולטור־אַרבעט האָט נאָך ניט אויסגעקעמפט פולע בירגער־רעכט אין די בערע־טשעס. אייגנטלעך האַנדלט עס זיך ניט וועגן רעכט אָדער באַ־ציאונג צו קולטור־אַרבעט, ווי וועגן געניטקייט און פּראַקטיש־קייט אין דורכפירן קולטור־אַרבעט. עס זיינען דאָ שטעט, וואָס האָבן זיך נאָך ניט אויסגעלערנט אָנצופירן אַ סיסטעמאַטישע קולטור־אַרבעט און אפילו ניט ווי געהעריג אָרגאַניזירן אַ לעק־ציע.

גוטע פאָרבאַרייטונגען צו אַ לעקציע אָדער אַ פאַרזאַמלונג מיינט אַכציג פּראָצענט דערפאָלג. דאָס איז אַ פעסטגעשטעלטער כלל. צום באַדויערן איז דער כלל ווייט ניט גילטיג אין אַ סך שטעט. אונזערע טוער דאַרפן זיך לערנען אויף דעם געביט.

אַ ביישפּיל. אויסקלייבן די טעמע איז אַ וויכטיגע זאַך. טוער דאַרפן האַלטן אַן אויער צו הערן, וואָס אינטערעסירט היינט צו טאָג די מאַסן.

אין אונזער פאַל, האָבן אַלע שטעט—מיט איין אויסנאַם, קענזעס סיטי—אויסגעקליבן די זעלבע טעמע: ווי אַזוי לעבן די אידישע מאַסן אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. אויסגעלאָזט האָט זיך, אַז דער אינטערעס צו דער אידישער לאַגע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד איז פיל, פיל קלענער ווי צו דער אַלגעמיינער לאַגע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. אין אַנדערע ווערטער, אַרבעטער, און אפילו קליינבירגער, זיינען נייגעריגער צו קריגן אַ באַריכט וועגן סאָציאַליסטישן אויפבוי ווי אַ באַריכט אויסשליסלעך וועגן דעם אַנטייל פון קרוב דריי מיליאָן אידן אין דעם אויפבוי. זייער נייגעריגקייט איז זייער אַ געוונטע.

גלייך אין דער ערשטער שטאָט, אַלבאַני, האָבן מיר עס פּטור ווערן פון דעם גרויסן „טאָגעס אָרדענונג" און זיך קענען מער פאַרנעמען מיט קולטור אַרבעט. און דאָ וועלן מיר גלייך זען ווי אָן שום שוועריגקייטן, בלויז דורך דער נייער פאָרמע פון פאַרוואַלטונג, ווערט דער טאָג־אָרדנונג פון ברענטש פאַרקלענערט אויף פּופּציג פּראָ־צענט.

דער אַלטער טאָג־אָרדנונג אין די ערשטע ברענטשעס פלעגט באַ־שטיין פון די פאָלגנדע פּונקטן: 1. פּראָטאָקאָל; 2. צושריפטן; 3. מיטגלידער פאַרשלאָגן אויפנעמען; 4. דיוס; 5. קולטור־קאָמיטע באַ־ריכט; 6. מיטגלידער־קאָמיטע באַריכט; 7. האָספּיטעלער; 8. באַריכט פון ספּעציעלע קאָמיטעס; 9. אונטערנעמונגס קאָמיטע; 10. עקזעקו־טיוו באַריכט.

די נייע טאָג־אָרדנונג. אונטער דער נייער פאָרמע פון פאַר־וואַלטונג, ווערט רעדוצירט די טאָג־אָרדנונג ניט מער ווי צו פינף פּונקטן. 1. פּראָטאָקאָל; 2. מיטגלידער פאַרשלאָגן און אויפנעמען; 3. דיוס; 4 באַריכטן פון ספּעציעלע קאָמיטעס; 5 באַריכט פון דער עקזעקוטיווע. אָט אַזאַ טאָג־אָרדנונג דאַרף מער ניט פאַרנעמען ווי אַ שעה און אַ האַלב.

וועלן די ברענטשעס זיך נעמען דורכפירן דעם נייעם פּלאַן, דער־ווייל די טעטיגסטע מיטגלידער אין די עקזעקוטיוועס, ניט מורא האָבנדיג, אַז די עקזעקוטיוועס וועלן האָבן צופיל מאַכט, וועלן אונ־זערע ברענטשעס גאָר אין אַ קורצער צייט האָבן אַן אַנדער אויסזען און די קולטורעלע אַרבעט וועט ניט זיין קיין וואונטש נאָר אַ פאַקט, וואָס וועט פאַרנעמען דעם אויבן־אָן אין אונזערע ברענטשעס.

דערפילט אין די פראגן. די צוהערער האבן געוואלט הערן אן ענטפער וועגן די אלע רכילותן און בלבולים מיט וועלכע די קאָ־פיטאליסטישע פרעסע באקעמפט די אויפטואונגען פון דעם 5־יאָריגן פּלאן. א דערקלערונג וועגן שטיק־ארבעט איז געווען פיל נויטיגער ווי א באקאנטשאפט מיט די אידישע קאָלאָניעס. אויף דעם גרונד פון דערפארונג אין אלבאני, האבן מיר אין אלע גרעסערע שטעט, מיט דער צושטימונג פון דעם עולם, גע־ענדערט די טעמע. נאָר אין דריי פּלעצער איז געבליבן די טעמע ווי אנאנסירט. מיר גלויבן, אז אזוי איז געווען בעסער.

דאָס זעלבע מיט די פאָרבאַרייטונגען. דעטראָיט און שי־קאגאָ האבן אפילו ניט ארויסגעלאָזן קיין ליפלעט. מען וועט קומען—איז געווען די דערקלערונג. געקומען זיינען אבער כמעט אויסשליסלעך איינענע. דאָס הייסט, די ארבעטער, וואָס קומען אלע מאָל צו אונזערע לעקציעס און פארזאמלונגען. א ליפלעט וואָלט געבראכט נייע ארבעטער, און דאָס זיינען מיר דאָך אויסן. די חברים האבן שפּעטער צוגעגעבן זייער טעות. (הגם אין דעטראָיט האָט זיך איינגעגעסן די מכה פון אנהויבן שפּעט. פאר צען אין אָוונט הויבט זיך ניט אָן קיין לעקציע. די אָרטיגע טוער מוזן מאָביליזירן אלע כחות דאָס צו באקעמפן. עס פירט צו דעמאָראַליזאציע און עס פארטרייבט פון אונז נייע מענט־שען).

די צייט איז געקומען אָפּצושאפן דעם ליבן מנהג, אז דער טשערמאַן מוז ניט אנדערש, צוגרייטן די צוהערער מיט א רעדע איבער דער טעמע, וואָס דער לעקטאָר וועט רעדן. א גוטער פאָרזיצער איז א געווינס פאר דעם אָוונט און פארקערט. די ברענטשעס דארפן ניט קוקן אויף דעם ווי א זאך פון כבוד. ביים אויסקלייבן א פאָרזיצער דארף מען האבן אין זינען צי ער פּאַסט זיך.

אין איין שטאָט האָט דער פאָרזיצער, אן עלטערער ארבע־טער, א נייער אין ברענטש און אין דער באוועגונג, אנגעהויבן אזוי: חבר מלך עפּשטיין האָט פארבראכט זעקס חדשים ביי דער סאָוועטן־רעגירונג, האָט שטודירט די סאָוועטן־רעגירונג און וועט אייך דאָ דערציילן אלצדינג וועגן דער סאָוועטן־רעגירונג... די חברים האבן זיך פארענטפערט, אז זיי האבן אים געוואָלט אריינציען אין דער ארבעט.

אין א צווייטער שטאָט האָט דער פאָרזיצער אָפּגעזופּט זיין רעדע אין אזא קלאָגעדיגן מאָנאָטאָנעם טאָן, אז דעם לעק־טאָר איז שווער געווען צו עפענען דאָס מויל. דאָס איז א טשערמאַן, וועמען מען טיילט צו א כבוד.

נאָך שלימער איז די זאך מיט די ביכער, וואָס דער אָרדן גיט ארויס. עס איז אונזער טיפסטע איבערצייגונג, אז דער א. א. אָ. איז היינט די איינציגע מאסן ארבעטער ארגאניזאציע, וואָס קען ארויסגעבן ביכער. זי פארמאָגט דעם נויטיגן אפּאַ־ראַט, נאָר ער איז ניט איינגעשטעלט געוואָרן. א ביישפּיל. כמעט אומעטום זיינען די פינאַנץ־סעקרעטארן די יעניגע, וואָס קריגן די ביכער און חשבונ'ען זיך פאר זיי. נו, א פינאַנץ־סעקרעטאר איז באלאָדן מיט גענוג חשבונות ער זאָל וועלן און קענען זיין א פארשפּרייטער פון ביכער. אָפט איז ער בכלל ניט קיין מענטש מיט אן אינטערעס צו ביכער (אויסער פינאַנץ־ביכער). דער סך־הכל איז, אז די מעגלעכקייטן צו פארשפּרייטן ליטעראטור ווערן ניט אויסגענוצט ביז דער פולער מאָס.

אין די שטעט, וואו עס זיינען פאראן עטלעכע ברענטשעס, איז די זאך נאָך ווייניגער איינגעאָרדנט. די לעקציע, צום ביי־שפּיל, איז ארגאניזירט פון שטאָט קאָמיטעט. די ביכער פון נאציאָנאלן אָפּיס קריגן די סעקרעטארן פון די ברענטשעס. דער שטאָטישער קאָמיטעט איז אָפיציעל ניט מחויב צו וויסן, אז אין די ברענטשעס ליגט ליטעראטור און די ברענטש־סעק־רעטארן זיינען אָפיציעל ניט מחויב צו ברייגנען עס צו אונ־טערנעמונגען, איינגעאָרדנט פון שטאָטישן קאָמיטעט. דער סוף איז, אז דוקא אין די גרויסע שטעט, וואו עטלעכע הונדערט ארבעטער קומען צו א לעקציע, איינגעאָרדנט פון אינטערנאַ־ציאָנאלן ארבעטער אָרדן, פעלט די ליטעראטור, וואָס דער אינ־טערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן האָט ארויסגעגעבן. דאָס מוז פאַרריכט ווערן.

א דאנק דעם אינטערנאציאָנאלן ארבעטער אָרדן האָט זיך אונזער באוועגונג באפעסטיגט אין נייע פּלעצער. די ברענטשעס דארפן שיינקען מער אויפמערקזאמקייט, ווייל זיי פעלן אוים טוער, אידעאָלאָגישע קלאָרקייט און געניטקייט.

אין די מערסטע שטעט זיינען די טוער ענערגיש באשעפ־טיגט צו שאפן ברענטשעס צווישן די ארבעטער פון אנדערע שפּראַכן. באזונדערס צייכנט זיך אויס שיקאגאָ. אָרגאַניזירן א ברענטש איז ווייניג. די חברים דארפן זיך אריינטראַכטן ווי אזוי גלייך צו קענען באפרידיגן די קולטורעלע נויטן פון די נייע מיטגלידער, וועמעס שפּראַך איז ניט אידיש און ניט ענג־ליש.

די אנטשטייאונג פון יונגט־ברענטשעס דארף דערמוטיגט ווערן, אָבער איך וועל זיך דערלויבן ציען די אויפמערקזאמ־קייט פון די חברים, אז זיי דארפן אָנווענדן זייער ענערגיע, די ברענטשעס זאָלן ניט ווערן אויסשליסלעך קלובן פון שטודירנ־דיגער יוגנט. אין די איצטיגע באדינגונגען ווערן די יוגנט־ברענטשעס רעקרוטירט נאָר פון דער שול־יוגנט. מען דארף זיך אָנשטריינגען אריינצוציען די ארבעטער־יוגנט.

די נאציאָנאלע עקזעקוטיווע דארף אויך זיך צוזאמענרעדן מיט אנדערע נאציאָנאלע ארגאניזאציעס פון אונזער באוועגונג און שאפן א שטיקל טאָלק אין די טורם. אָדער קיין חבר ווייזט זיך ניט פון צענטער עטלעכע מאָנאַטן נאָכאנאנד, אָדער א גאנצע כוואליע רעדנער טראָגט זיך פון ניו יאָרק. מען שטערט איינע די אנדערע, מען פאראורזאכט איבעריגע אָנשטריינגונג און פינאַנציעלע לאַסט אויף די אָרטיגע ארגאניזאציעס, וואָס באשטייען סוף־כל־סוף פון די זעלבע עלעמענטן.

דער נאציאָנאלער אָפּיס דארף פּראַקטיצירן אויפמערק־זאמקייט צו אינדיווידועלע ברענטשעס. די לאַגע איבער'ן לאַנד איז לחלוטין ניט גלייך. פאראן ברענטשעס, וואָס נויטיגן זיך אין ספּעציעלער הילף.

בכלל גערעדט, האָט דער טור דעמאָנסטרירט דעם וואוקס פון דער פּראָלעטאַרישער פּראָטעסטנאלער באוועגונג און איר באהעפטקייט מיט דער אלגעמיינער פּראָלעטאַריש־רעוואָלוציאָ־נערער באוועגונג. די אידעאָלאָגישע פירערשאפט פון דער קאָ־מוניסטישער פּאַרטיי איז אן אָנגענומענע זאך אין אלע ברענט־שעס, וואָס מיר האבן באזוכט. אונטער אָט דער פירערשאפט וועט דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן מארשירן צו ווייטערע דערגרייכונגען און ברייטערע פּאָזיציעס אין קלאַסן־קאַמף.

מיטגלידער פון דר. מייסאָנ'ס דיסטריקט, אויפמערקזאַם

פון יולי דעם ערשטן, 1931, איז באשטימט דר. קרעל, 690 אלערטאָן עוועניו, אויף דעם פּלאַץ פון דר. מייסאָן.

מעדיקאל דעפּארטמענט אינט. ארב. אָרדן

מיטגלידער פון דר. טשעסענאָפּ'ס דיסטריקט אויפמערקזאַם

פון יולי דעם ערשטן, 1931, איז באשטימט דר. נ. פעלדמאַן, 1349—45טע גאַס, אויף דעם פּלאַץ פון דר. טשעסענאָף.

מעדיקאל דעפּארטמענט אינט. ארב. אָרדן

דער דענטאל דעפּארטמענט פון אינטערנאציאָנאלן ארבעטער אָרדן אנאנסירט, און פארלאנגט, אז די מיטגלידער, וואָס דארפן פאַרריכטן זייערע ציין, זאָלן דאָס טאָן אין די חדשים יולי און אויגוסט, ווען עס איז ניט אזוי „ביזי" ווי געוויינטלעך, און דאָס וועט זיי פאָרזי־כערן מער אויפמערקזאַמקייט.

דער אָפּיס נעמט אויף אויך ניט מיטגלידער פון אָרדן מיט רע־דוצירטע רייטס.

אָפּיס געפינט זיך אין 1 יוניאָן סקווער, צימער 803 און איז אָפן פון 10 פרי ביז 7.30 אָוונט. פרייטאָג און שבת ביז 6 פאַרנאַכט.

צוויי קאָנווענשאָנס און אַ זעלבסטמאָרד

ג. בוכוואַלד

פאַרטרעטן פונ'ם אינדע־פענדענט אָרדן ברית אברהם אַרבעטער רינג און אינ־דעפענדענט אַרבעטער רינג

1.

לאָיאַלער אָרדן פון פּראָפעסיאָנעלע אידן.

פאַרביי דעם ים מיט ציפערן וועגן סורפּלוס און דעפיציט, וועגן לעבעדיגע, טויטע און שטאַרבדיגע „מעמבערס"; פאַר־ביי די קאַלעמוטנע שטראָמען רייד וועגן אידנטום און „אידי־שע פּראָבלעמען"; פאַרביי די קליקעס און אינטריגעס אויף דעם באָדן פון פערזענלעכע קאַריעריסטישע אַמביציעס,—וואָס געפינען מיר אין דעם „אינדעפענדענט אָרדן ברית אברהם"?

מיר געפינען קודם כל, אַז אַ פּאַסיווע מיטגלידערשאַפט פון קנאַפּע הונדערט טויזנט אידישע באַלעבאַטים, כלי קודש און אַרבעטער איז באַהערשט פון אַ פירערשאַפט, וואָס איז ענג און פּראָפעסיאָנעל פאַרבונדן מיט די צוויי קאַפּיטאַליסטישע פּאַרטייען און מיט זייערע רעגירונגס־אַפּאַראַטן. אַ כאַראַקטע־ריסטישער שטריך פון דער דאָזיגער פירערשאַפט איז—איר שטענדיגע ענגע פאַרבינדונג מיט די אידישע צדקה־אַנשטאַלטן און רעליגיעזע אָרגאַניזאַציעס. דער נייער „גרויס־מייסטער" פון דעם אָרדן, מיסטער איזידאָר אַפּעל, איז אַ רייכער לאָיער, וואָס איז לאַנג אַ גליד אין דער טאַמאַני־מאַשין. ער איז דער פּרעזידענט פון אַ גרעסערער אָרגאַניזאַציע פון דער הערשנדער פּאָליטישער באַנדע אין ניו יאָרק—פון דעם „דזשעפערסאָן דע־מאָקראַטיק קלאָב", דער ערן־פּרעזידענט פון הרב טייטעלבוים תלמוד תורה, מיטגליד פון איזראַעל אָרפאַן עסיילום (יתומים הויז), פון נאַציאָנאַלן בית יתומים, פון ניינטער דיסטריקט נוירסערי, פון גרענד סטריט באַיס אַסאָסיאַיישאָן און פון דער קאַלבאַשאָווער טייטעלבוים קאָנגרעגיישאָן. דער געוועזענער „גרויס־מייסטער", נייטן ד. פּערלמאַן, איז פון דעם זעלביגן מין—אַ פּראָפעסיאָנעלער פּאָליטישן און אַן אָנפירער אין אַ צאָל רעליגיעזע און צדקה־אינסטיטוציעס.

אויף דער קאָנווענשאָן פון דעם אינדעפענדענט אָרדן ברית אברהם אין סאַראַטאָגאַ ספּרינגס איז אָנגענאָמען אַ שטרייט איבער דער אָנפירערשאַפט. נייטן פּערלמאַן האָט גע־מוזט פאַרלאָזן דעם אויבן־אָן, ווייל ער איז שוין צוויי יאָר נאָכ־אַנאַנד געווען „גרענד מאַסטער" און מער האָט ער ניט געטאָרט „לויפן". ריכטער לעאָן סענדערס, אַ געוועזענער „גרויס־מייס־טער", האָט געפּרואווט צוריקקומען צו מאַכט אין דעם אָרדן, אָבער זיין הויפּט־געגנער, איזידאָר אַפּעל, האָט אים אויסגע־מאַנעווורירט און איז געוואָרן קיסר איבער'ן אָרדן אויף אַ יאָר צייט.

ס'איז אַ היבשע מלוכה, מיט אַ היבשער מלוכה־קאַסע. אין די 45 יאָר פון זיין עקזיסטענץ האָט דער אינדעפּענדענט אָרדן ברית אברהם אָנגעזאַמלט היבשע מיליאָנען דאָלאַר אין דעם פאַרזיכערונגס־פאָנד און אין אַלערליי אַנדערע פאָנדן. די מלוכה גייט באַרג־אַראָפּ, דער פאַרלוסט אין מיטגלידער האַלט אין איין אַריבעריאָגן דעם צוואוואָקס, די שטערבלעכקייט האַלט אין איין שטייגן. אין פאַרגאַנגענעם יאָר אַליין האָט דער אָרדן פאַרלאָרן דורך טויט גאַנצע 2,352 מיטגלידער. אָבער טויט איז אויך אַן ענין, אַרום וועלכן עס לאָזט זיך מאַכן אַ פּאָר דאָלאַר, און די וואָס פאָרען זיך ביי דער קאַסע ווייסן דעם סוד ווי אַזוי צו געדייען פון יענעמס דעפיציטן. ווי אַ קהל'ש געשעפט, ווי אַ „רעקעט" פאַר אידישע שאַכער־מאַכערס איז דער אינדעפּענ־דענט אָרדער ברית אברהם נאָך אַלץ פון די גרעסטע אידישע אַנשטאַלטן, און דער שטרייט וועגן פירערשאַפט איז דאָ אויך און הויפּטזעכלעך—אַ שטרייט וועגן קאָנטראָל איבער אַ קהל־שער קאַסע מיט געלעגנהייטן פאַר אַלערליי „פעטע ביינדלעך" פאַר פּראָפעסיאָנעלע אידן,—לאָיערס און קברנים, דאָקטוירים און פאַרזיכערונגס־אַגענטן, צדקה־אָנטרייבער און רבנים וויין־הענדלער און חזנים.

נאָר דער אינדעפּענדענט אָרדן ברית אברהם האָט אויך אַ „מיסיע": צו פאַראייניגן אידן פון אַלע קלאַסן אויפ'ן באָדן פון געטריישאַפט צום „קיסר", צו דער הערשנדיגער מאַכט, צום קאַפּיטאַליסטישן קלאַס מיט זיינע אינסטיטוציעס און מנהגים. ביידע קאַפּיטאַליסטישע פּאַרטייען נוצן אויס דעם אָרדן ווי אַ באַהילפיגע אַגענטור פאַר זייערע פּאָליטישע אַפּאַראַטן, און ביי־דע פּאַרטייען איינינגן זיך אין אָרדן אויף דעם „פּרינציפּ" פון לאָיאַליטעט צו דער קאַפּיטאַליסטישער סיסטעם, אויף דעם „אידעאַל" פון האַלטן אַלע אידן פאַראייניגט אין דער דינסט פון קאַפּיטאַליזם. אָט־די „מיסיע" פון דעם אָרדן איז געווען דער לייט־מאָטיוו פון דעם „מעסעדזש", וואָס דער „גרויס־מייסטער" האָט פאָרגעבראַכט פאַר די 841 דעלעגאַטן, וועגן אָט־דער מי־סיע האָבן עס גערעדט אַלע שיינע באַלעדאַרשענס אויף דער קאָנווענשאָן. „עס איז די דרינגנסטע נויטווענדיגקייט צו האָבן אייניגקייט ביי אידן", האָט דער „גרויס־מייסטער" דערקלערט, און די מייסטער־שטים איז דאָ געווען די שטים פון דעם מייס־טער־קלאַס.

דער יאָר, ווי אַלע יאָר, האָבן זיך די „העכערע פּראָבלע־מען" פון דעם אָרדן געדרייט אַרום דער שטענדיגער פראַגע ווי אַזוי צו ראַטעווען דאָס אידיש פאָלק, דאָ און אין אייראָ־פּע. ראַטעווען פון וואָס, פון וועמען? אויף דער דאָזיגער פראַ־גע האָט איר אויף דער קאָנווענשאָן אין סאַראַטאָגאַ ספּרינגס קיין דירעקטן ענטפער ניט געקענט קריגן, נאָר ס'איז ניט שווער אַרויסצוקאַלקולירן דעם ענטפער פון דעם „גרענד מאַסטער'ס" באַריכט. אין דער היים האַנדלט זיך וועגן „דיסקרימינאַציע געגן אידן וואָס זוכן אַרבעט" און הויפּטזעכלעך—דיסקרימינאַציעס געגן אידישע סטודענטן אין די קאָלעדזשעס. אין דער היים נאָגט די שטענדיגע פּראָבלעם ווי אַזוי צו ראַטעווען „אידיש־קייט", ד. ה. די השפּעה פון די רעליגיעזע אַנשטאַלטן אויף די אידישע מאַסן. די לעצטע פּראָבלעם לאָזט זיך כאָטש . עקן פון איין זייט דורך דרשות, דורך דער צווייטער—דורך ביישטייע־רונגען אויף אויפצוהאַלטן דעם כלי־קודש אַפּאַראַט. אויף „אי־דישער ערציאונג" האָט דער אָרדן מנדב געווען ניט גאָר קיין גרויסע סומע, אָבער אַרום די באַזונדערע לאַדזשעס טוליען זיך צענדליגער, אויב ניט הונדערטער תלמוד תורות און אַנגרע־ניישאָנס און עס ווערימען זיך אַרום זיי רבנים און חזנים, מוהלים און שוחטים. מיט דער פּראָבלעם פון דיסקרימינאַציעס איז אָבער ביטער. אין דעם אָרדן גופא איז פאַראַן נענוג אידי־שע פאַבריקאַנטן און געשעפטסלייט, וואָס דיסקרימינירן געגן „אידן וואָס זוכן אַרבעט", און דער „גרויס־מייסטער" ווייסט עס גאַנץ גוט. די פראַגע איז דאָ ניט אַזוי ווי צו לייזן די פּראָב־לעם, נאָר ווי אַזוי זי צו פאַרווישן.

ער פאַרשטייט גאַנץ גוט, אַז די דיסקרימינאַציעס געגן די אידישע אַרבעטער זיינען אַן אָרגאַנישער כאַראַקטער שטריך פון דער הערשנדיגער קאַפּיטאַליסטישער סיסטעם.

ער מוז זיך רעכענען מיט דער קריוודע־שטימונג צווישן די מיטגלידער, אָבער זיין הויפּט־אויפגאַבע איז—צו קירעווען די דאָזיגע שטימונג אין די קאַנאַלן פון לאָ־יאַליטעט צו דער הערשנדיגער סיסטעם, לאָיאַליטעט צו דעם סאַמע אַפּאַראַט, וואָס באַטרייבט די דיסקרימינאַציעס. דעריבער שלאָגט פאַר דער „גרויס־מייסטער", אַז מען זאָל פאַרקלאָגן דעם טייוול פאַר דער באָבע זיינער, אַז מען זאָל זיך ווענדן צום ליי־באָר־מיניסטער דאָוק, אַז יענער זאָל העלפן מאַכן אַ סוף צו די דיסקרימינאַציעס געגן פרעמד־געבאָרענע! מיט'ן פולן

ערנסט דערקלערט דער ארויסגייענדיגער „גרויס־מייסטער", אז

„די פראבלעם פון דיסקרימינאציע דארף באזונדער אינטערעסירן אונזער רעגירונג. דער סעקרעטערי אוו לייבאר פון די יוניטעד סטייטס האט געדארפט מאכן א געגנויע אונטערזוכונג און שטודירן די דאזיגע פראבלעם אזוי, אז עס זאל געמאכט ווערן א סוף צו דער דיסקרימינאציע געגן אידן".

ער לייגט פאר ווייטער, אז גראד די אגענטורן פון דער בורזשאזיע, וואס האבן איינגעפירט און האלטן אן די דיסקרימינאציעס געגן פרעמד־געבוירענע, זאלן אויף זיך נעמען די אויפגאבע אויסצוראטן די דיסקרימינאציעס געגן אידן:

„עס וואלט געווען ראטזאם, אז דער סעקרעטערי אוו לייבאר זאל צוזאמענרופן א קאנפערענץ פון פארטרעטער פון דער אמעריקאן פעדעריישאן אוו לייבאר און פון אנדערע לייבאר ארגאניזאציעס, פארטרעטער פון דער יוניטעד סטייטס האנדלס קאמער, פון די מויר־טשענטס אסאסיאיישאנס, די מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאנס און פון אלע ביזנעסלעכע און געזעלשאפטלעכע אסאסיאיישאנס. די דאזיגע אלע ארגאניזאציעס דארפן העלפן אויסצוראטן דעם שוידערלעכן איבל פון דיסקרימינאציע".

מיט אנדערע ווערטער הייסט עס, אז עס טאר ניט געמאכט ווערן קיין שום שריט אויף צו באקעמפן די דיסקרימינאציעס, וואס קוועטשן אזוי די מיטגלידער פון ארדן, נאר מען דארף דעם ענין לאזן אין די הענט פון די דיסקרימינאטארס גופא און מען דארף שטארקן זייערע הענט דורך אן אויסדרוק פון צוטרוי צו זיי.

די „רעטונג" פון דעם אידישן פאלק אויסער אמעריקע גייט ביים א. ב. א. אויף וואויל־באקאנטע וועגן פון שטיצן „אונזער נאציאנאלע היים אין ארץ־ישראל" און מיטהעלפן אין דער אידישער אקציע געגן סאוועטן־פארבאנד. פארשטייט זיך, אז די ציוניסטן האבן א היבשן אנשפאר אין דעם ארדן פון מאנאפאליע אויף צו מאביליזירן אנטי־סאוועטישע שטימונג. אין דעם ארדן האבן זיך אויך אריינגעכאפט די געגאסן מיט „פאלקס געצייג קאמפיין". הערי לאנג, א מיטגליד פון דער „פארווערטס"־רעדאקציע איז געווען איינער פון די אנגעזעענע רעדנער אויף דער קאנווענשאן אין סאראטאגא ספרינגס און האט אויפ'ס ניי באפעסטיגט די פארבינדונג צווישן דעם ארדן און דער קאנטר־רעוואלוציאנערער „פאלקס־געצייג אפערע.

אויף דער קאנווענשאן אין סאראטאגא ספרינגס האט א חזן געזונגען תפילות, א וואשינגטאנער סענאטאר האט געזאגט פאליטישע תורה, א טאמאני־אטאמאן איז דערוויילט געווארן פאר „גרויס־מייסטער" און א „פארווערטס"־מענטש האט געמאכט פראפאגאנדע געגן סאוועטן־פארבאנד. און דא האט איר די „נשמה" פון דעם לאיאלן ארדן פון פראפעסיאנעלע אידן.

2.

פוילעניש און קאנטר־רעוואלוציע

דער ארבעטער רינג פוילט און טרייבט קאנטר־רעוואלוציע. די פוילעניש איז א כראנישע און ווערט האסטיגער און עיפושדיגער מיט יעדער נייער קאנווענשאן. דער ארבעטער רינג גייט אונטער פיזיש, ס'עקט זיך אים דאס לעבן. גאנצע 36 טאבעלן מיט ציפערן און חשבונות האט דער „פריינד" פארעפענטלעכט וועגן דעם צושטאנד פון ארבעטער רינג, אבער צוויי גסיסה־ציפערן, איינע לעבן דער צווייטער, סומירן די גאנצע געשיכטע פון פיזישן אונטערגאנג. די ציפערן זיינען 46.64 און 41.8. די ערשטע ציפער שטייט אונטער דער רובריק: „דורכשניטלעכער עלטער פון די געשטראבענע", אבער דאס איז א דרוק־פעלער, א צופעליגער, אויב ניט קיין אומיסטנדיגער. עס דארף שטיין: „דורכשניטלעכער עלטער פון די געשטארבענע". נעמט זיך די מי אויסצורעכענען דעם עלטער־דורכשניט פון די געשטארבענע 515 מיטגלידער אין יאר 1930 לויט טאבעלע 1, זייט 41 אין דעם מאי־נומער „פריינד", און איר וועט זען, אז די ציפער 46.64 איז ריכטיג. די צווייטע ציפער באציט זיך אויף דעם דורכשניטלעכן עלטער פון דער גאנצער מיטגלידער־שאפט. דאס מיינט, אז צווישן דעם דורכשניט־עלטער פון די געשטארבענע און דעם דורכשניט־עלטער פון דער גאנצער מיטגלידערשאפט איז אן אונטערשייד פון ווייניגער ווי פינף יאר. פשוט גערעדט הייסט עס, אז דורכשניטלעך איז דער איצטיגער מיטגלידערשאפט פון ארבעטער־רינג געבליבן ווייניגער ווי פינף יאר לעבן. און דער עיפוש פון פוילעניש און „עלטער־שוועכע" פילט זיך שוין באצייטנס, אויב ניט פון דער מיטגלידערשאפט, איז פון דער פירערשאפט.

די פירערשאפט איז פויל פון אינעווייניג. לייענט דעם באריכט פון דער נאצ. עקזעקוטיווע, און איר וועט זען, אז איר האט דא צו טאן מיט אן אומבאהאלפנקייט פון עובר־בטל'ס. די אויערן הערן ניט וואס דאס מויל באלבעט, און ס'קלעקט ניט קיין זכרון פון נעכטן ביז היינט. „בלויז דא און דארטן האט זיך נאך געהערט אן אפקלאנג פון דעם לינקן כאפ",— לייענען מיר אויף זייט דרייצן,—אבער דער אפקלאנג איז געווען אזוי שוואך, אזוי אומבאדייטנד, אז קיין פארלוסטן אין אונזער מיטגלידערשאפט האבן מיר ניט געהאט". און מיט דרייצן זייטן ווייטער דערציילט שוין די נאציאנאלע ארגאניזאציאנס־קאמיטע אז „דער ארבעטער רינג האט צורוקגעשלאגן די גרויסע שווערע אטאקעס פון די קאמוניסטן אין דעם פארגאנגענעם יאר". אויף זיין איין־און־דרייסיג איז די קאמיטע זיך שוין מודה, אז

„ס'איז אונז דאס יאר אויך אויסגעקומען צו פאראייניגן איינינגע ברענטשעס. תוי־פטזעכלעך איז נויטיג אויסגעקומען צו פאראייניגן ברענטשעס, וועלכע האבן געליטן פון דער לינקער אוואנטורע און זיינען ארגאניזאציאנעל אפגעשוואכט געווארן".

ווי געפעלט אייך עפעס דער „שוואכער" און דער „אומבאדייטנדיגער" אפקלאנג פון דעם „לינקן כאפ"? ס'איז צוליב דעם „אומבאדייטנדיגן אפקלאנג" נויטיג געווען צו פאראייניגן ברענטשעס, ווייל אין א סך ברענטשעס איז געבליבן בלויז דער נומער. ס'איז נויטיג געווען צונויפצושטעלן גאנצע זעקס און דרייסיג ברענטשעס און אכצן פון זיי—אויפגעבן. אין דעם צעטל גייען ניט אריין די ברענטשעס, וואס זיינען אויסגעצערט געווארן דורך דעם פארלוסט פון דעם רויטן פראלעטארישן בלוט, ברענטשעס, וואס זשיפען נאך א דאנק די פינאנציעלע איינשפריצונגען פון צענטער.

די גייסטיגע דעגענעראציע שפרייט זיך פון צענטער צו די ערטער. די פארצערענדע רעקעטיר־חולאת פון דער נאציאנאלער פירערשאפט טראגט זיך אריבער צו די ברענטשעס. גנבה און שווינדל פרעסט דורך דעם גאנצן אפאראט. אויף זייט פיר־און־פערציג דערציילט די אפיס־קאמיטע:

„מיר מוזן מיט גרויס באדויערן אנווייזן אויף דעם פאקט, אז לעצטן יאר האט זיך פארגרעסערט די צאל באאמטע, וועלכע האבן מיסברויכט געלדער פון ברענטשעס. און דער אפיס האט געדארפט דיזע געלדער קריגן דורך דער שורעטי קאמפאני. מיר קענען איינפאך ניט פארשטיין ווי אזוי טוער פון ברענטשעס זיינען געווען אזוי בלינד, אדער אזוי גלייכגילטיג, ניט קימערנדיג זיך וועגן דעם שיקזאל פון ברענטש, און דערלאזט באאמטע זאלן פארנעמען שווערע חונדערטער דאלארס פון די ברענטש־פאנדס.

„ס'איז געכוג אנצוצייגן, אז לעצטן יאר האט די שורעטי קאמפאני אויסגעצאלט א סומע פון 5,400 פאר פארנומענע געלדער פון באאמטע, — א סומע, וואס איז פיל גרעסער פון דעם, וואס זי קריגט אלס פרעמיום פאר שורעטי באנד".

אין די ברענטשעס הייסט עס „מיסברויכן געלדער", אבער אין דעם נאציאנאלן צענטער, וואו עס ווערט באטריבן הויך־פינאנץ, ווערט גענוצט א מער רעספעקטאבעלער אויסדרוק— דעפיציטן. אויף זייט דריי־און־פערציג אינפארמירט די אפיס־קאמיטע די קאנווענשאן:

„דורכריידנדיג זיך מיט אונזער עקטשוערי וועגן אונזערע באריכטן צו די אינשורענס דעפארטמענטס און קריגנדיג אויך פון די זעלבע אינשורענס דעפארטמענטס וואכנונגען, אז דעם יאר טארן אויף אונזערע ביכער קיין דעפיציטן ניט דערשיינען, ווען ניט שטייען מיר אין געפאר צו פארלירן לייסענס אין די פארשיידענע סטייטס (אונטערגעשטראכן פון ג. ב.), האבן מיר באריכטן אויף אונזערע ביכער אין דעם אינשורענס דעפארטמענט פון ניו יארק, אז מיר האבן אין דער לעצטער צייט אויסגעגעבן א גרויסע סומע געלד פון אונזערע פונדס אויף אונזערע אגענטן, אבער מיר האבן ניט אויסגעגעבן אויף אונזערע אגענטן אין דער לעצטער ציי

שלאָסן, אַז עס מוז געפונען ווערן אַ וועג אָפּצואווישן די דעפיציטן פון די ביכער".

מיר וועלן דורכלאָזן דעם פינאַנציעלן קאַצניאָמער, וואָס וואָיעט פון דעם „אָפּטימיסטישן" באַריכט צו דער קאָנווענשאָן, מיר וועלן זיך ניט אָפּשטעלן אויף דער באַמערקונג פון דער אָפיס־קאָמיטע, אַז „דער אַדמיניסטריישאָן פאָנד האָט שוין אַ כראָנישן דעפיציט פאַר יאָרן און יאָרן"; מיר'ן ניט מער ווי צי־טירן די מעלדונג, אַז „לעצטן קוואַרטאַל איז דער באַלאַנס (חוב) פון די ברענטשעס צום אָפיס געווען אַריבער 120 טויזנט דאָ־לאַר. און דאָס איז שוין נאָכדעם ווי מיר האָבן אָנגעווענדט אַלע אונזערע מיטלען די באַלאַנסעס צו רעדוצירן". סוף כל סוף זיינען דאָס בלויז אויסערלעכע סימנים, וואָס באַווייזן און באַ־שטעטיגן די אינערלעכע פּוילעניש, די דעגענעראַציע, וואָס קריגט אַזאַ „ריינעם" אויסדרוק אין דער נאַציאָנאַלער פירער־שאַפט פון אַרבעטער־רינג.

די דיכטער און באַזינגער פון אַרבעטער רינג באַזינגען זיין טויט און גלאָריפיצירן זיין—סעמעטערי דעפּאַרטמענט. עס איז ניט קיין צופאַל, וואָס דער סעמעטערי דעפּאַרטמענט איז די וויכטיגסטע אינסטיטוציע אין דעם אַרבעטער רינג. ס'איז אויך ניט קיין צופאַל, וואָס גראָד מיט'ן סעמעטערי דעפּאַרט־מענט צאַצקעט מען זיך דאָרט אַזוי, און גראָד פאַר יענעם דע־פּאַרטמענט ווערן אַרויסגעגעבן באַריכטן מיט לידער און מיט פּאָעטישע רעיונות. מ. אָשעראָוויטש שרייבט אין זיין ביי־טראַג צו דער בית־עולם פּאָעזיע:

„...ווי מאָדנע דאָס זאָל ניט זיין—דוקא דער אָפיס פונ'ם „סע־מעטערי דעפּאַרטמענט" איז איינער פון די לעבעדיגסטע ווינקלען אין די אָפיסעס פון אַרבעטער רינג. אַהין קומען די אַקטיווסטע טוער פון דעם גרויסן אַרבעטער־אָרדן; דאָרטן ווערן אויסגעאַרבעט פּלענער פאַר אונטערנעמונגען, דאָרטן איז אַלעמאָל מוסטערהאַפט ציכטיג און ריין, דאָרטן זעט מען אַלעמאָל לעבעדיגע בלומען אויף די טישן, דאָר־טן קען מען אַמאָל קריגן אַ גוט גלעזל טהעע מיט לעמאָנע (בלויז טיי?—ג. ב.) און דאָרטן קען מען זייער אָפט הערן אַ גוטן וויץ..."

און נאָך אַ ווערימל פון צווינטער גליט מיט באַגייסטערונג.

ב. באָטווייניק שרייבט אין דעם סעמעטערי־העפט:

„דער פרייליכסטער דעפּאַרטמענט אין אַרבעטער רינג איז דער סעמעטערי דעפּאַרטמענט.

„ווען אַן אַרבעטער רינג טוער פילט זיך דערשלאָגן אָדער מיד פון טומלדיגע מיטינגען, קומט ער אַריין אין דעם אָפיס פון סעמעטערי דעפּאַרטמענט אָפּצופרישן זיך, אויסצו „פּעפּן" זיך".

אויב ס'איז אַן אינסטיטוציע פאַר „אויסצו'פּעפּ'ן זיך", איז שוין באָטווייניק גערעכט, ווער ער שרייבט ווייטער:

„און ס'איז נאַטירלעך, אַז איר (דער פאַרוואַלטערינ'ס) סעקרעטערין זאָל זיין דאָס לעבעדיגסטע מיידעלע, מיט טעמפּע־ראַמענטפולסטע אויגן, וואָס מען קען ווען זען צווישן אידישע טעכטער".

יאָ, ס'איז זייער נאַטירלעך!

אָט אַזוי פלעמלט זיך דער גאַז פון קברים־פּוילעניש אין דעם „לעבעדיגסטן" ווינקל פון אַרבעטער־רינג.

:: :: ::

אַניוועס איז אַ שיינע מידה, אָבער די נאַציאָנאַלע עקזו־קוטיווע פון דעם אַרבעטער רינג איז שוין אַ ביסל צו באַשיידן ווען זי דערציילט וועגן איר „געזעלשאַפטלעכער טעטיגקייט" אין דעם פאַרגאַנגענעם יאָר. אין דעם צעטל אַזוינע טעטיגקייטן ווערט אָנגעגעבן איר אַנטייל

„אין די פאָלגנדע אונטערנעמונגען פון אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס און געזעלשאַפטלעכע אינסטיטוציעס:

„קאָנווענשאָן פון אידישן סאָציאַליסטישן פאַרבאַנד.

„25־יעריגער יובילייאום פון דער רענד סקול.

„6טער יובילייאום פון „ניו־לידער".

„10טע יערלעכע קאָנווענשאָן פון „איפּסעלס".

„קאָנווענשאָן פון דעבאַראַ סאַניטאַריום.

„25טער יובילייאום פון דער אידישער סאָציאַליסטישער אַגי־טאַציאָנס־ביוראָ.

„קבלת־פּנים באַנקעט פאַר גענאָסע נח. פאַרטרעטער פון „בונד" אין פּוילן.

„20־יעריגער יובילייאום פון קלאָוקמאַכער דזשענעראַל סטרייק אין 1910.

די „געזעלשאַפטלעכע טעטיגייט" פון דעם אַרבעטער רינג איז געגאַנגען אַ סך ווייטער. שטיצע פאַר קאָנטר־רעוואָלוציאָנע־רע צייטונגען און קאָנטר־רעוואָלוציאָנערער אַקציע געגן סאָ־וועטן־פאַרבאַנד איז אויך „געזעלשאַפטלעכע טעטיגקייט", און דאָ האָט דער אַרבעטער רינג זיך אויסגעצייכנט אין דעם פאַר־גאַנגענעם יאָר ניט ווייניגער ווי אין די פריערדיגע יאָרן. די נאַציאָנאַלע פירערשאַפט פון אַרבעטער רינג איז, ווי געוויינט־לעך, געווען דורכגעפלאָכטן מיט דעם גאַנצן אָפּאַראַט פון די קאָמפּאַני־יוניאָנס, האָט געהאָלפן „מיט ראַט און טאַט" אָנ־צוהאַלטן די טעראָר און געגנגסטעריי סיסטעם אין די נאָדל־טריידס, האָט קאָאָפּערירט מיט האַמילטאָן פיש'ן אויפ'ן געביט פון שפּרייטן העצע געגן סאָוועטן־פאַרבאַנד, האָט געהאָלפן דעם „פאָרווערטס" און די באָסעס צו ברעכן יעדן סטרייק און באַ־פעסטיגן יעדע רעקעטיר־ביוראָקראַטיע אין די „לייטישע" יו־ניאָנס, האָט געשטיצט און פאַרטיידיגט די אָנפירער פון דער אינטערוועניציע־פאַרשווערונג געגן דער פּראָלעטאַרישער מלוכה, האָט געהאָלפן אין דעם „פריים־אָפּ" געגן די פינף אַרבעטער אין פּעטערסאָן, האָט געהאָלפן אָנהאַלטן און באַפעסטיגן צווישן די מיטגלידער אַ לינטש־באַציאונג צו די נעגערן, האָט געפריי־דיגט און פּראַקטיצירט אידישן שאָוויניזם, וואו נאָר ס'האָט זיך געלאָזט. ש. יאַנאָווסקי'ס „לעקטשור טור", פינאַנסירט פון אַרבעטער רינג, איז אויך „געזעלשאַפטלעכע טעטיגקייט", און שטיצע פאַר קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע צייטונגען אין אַן אויסער דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד אויף צו העלפן אין דער סאָ־באָטאַזש־אַרבעט געגן 5־יאָריגן פּלאַן, געגן סאָציאַליסטישן אויפבוי—דאָס איז אודאי און אודאי „געזעלשאַפטלעכע טע־טיגקייט". די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע איז שוין צו באַשיידן. זי נעמט זיך ניט קיין צענט־חלק פון דעם „קרעדיט", וואָס איר קומט אין פּרט פון טיכטיגן אַנטייל אין שפּרייטן סם און מלחמה שטימונג געגן דעם פּראָלעטאַרישן פאָטערלאַנד.

געהעריגן „קרעדיט" נעמט זיך די נאַציאָנאַלע עקזעקוטי־ווע פון אַרבעטער רינג פאַר דעם חלק אין דעם „פאָלקס־געצייג קאַמפּיין", אַן אונטערנעמונג געשאַפן טאַקע פון די אָנפירער פון אַרבעטער רינג ווי אַ געלעגנהייט פאַר סיסטעמאַטישער פּראָפּאַגאַנדע געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד און געגן דער אויפ־ריכטונג פון דער דעקלאַסירטער אידישער אָרימקייט אין סאָ־וועטן־פאַרבאַנד. די נאַציאָנאַלע עקעזקוטיווע באַרימט זיך מיט רעכט:

דעם אָנגעזעענסטן פּלאַץ אין אונזער געזעלשאַפטלעכער טעטיג־קייט פאַרנעמט דער פאָלקס־געצייג קאַמפּיין פאַר די דעקלאַסירטע אידן אין די מזרח־אייראָפּייאישע לענדער. אין משך פון די צוויי יאָר זינט עס איז געשאַפן געוואָרן דער פאָלקס־געצייג קאַמפּיין האָט דער אַרבעטער רינג געשפּילט אַ וויכטיגע ראָלע סיי אין דער אויפבויאונג פון דער קערפּערשאַפט און סיי אין די געלט־זאַמלונגען".

אין אַ „איטאַ" טעלעגראַמע פון וואַשינגטאָן דערציילט זיך וועגן אַ רעדע, וואָס פּרעזידענט כאַנין פון אַרבעטער רינג האָט געהאַלטן אויף דער קאָנווענשאָן:

„סאָוועט רוסלאַנד, דער ברוטאַלער רוסישער רעזשים און די אַמעריקאַנער „באַווירים" זייענען הייכט שאַרף פאַרדאַמט געוואָרן אויף די הייכטיגע זיצונגען פון אַרבעטער רינג.

כאַנין, דער פּרעזידענט פון אַרבעטער רינג, האָט געהאַלטן אַ לענגערע רעדע, וואָס האָט זיך אויסגעצייכנט מיט איר פּאַטאָס, שטאַר־קייט און ביטערקייט געגן די באָלשעוויקעס. ער האָט פאַרגליכן דעם סאָוועט רעזשים אַלס דער גרויזאַמסטער און רעאַקציאָנערסטער אין דער געשיכטע פון דער וועלט".

אָט־דער פּזמון פון האַמילטאָן פיש און מעטיו וואָל איז

דאָס שטענדיג דער לייט־מאָטיוו אין די „אפּילס" פון ארבעטער רינג אָנטרייבער צו שטיצן דעם „פאָלקס־געצייג קאמפּיין", און כדי צו פארשפּרייטן דעם דאָזיגן לייט־מאָטיוו איז דאָס געשאפן געוואָרן די גאנצע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע אפערע. אומעטום איז דאָס דער זעלביגער אויפרוף: „ראטעוועט די אומגליקלע־כע דעקלאסירטע אידן פון די באָלשעוויסטישע רוצחים. גיט געלט און באקעמפט דעם פארזוך פון דער סאָוועט־רעגירונג אומצובריינגען די דאָרטיגע אידן". אויב ניט אקוראט מיט די זעלביגע ווערטער, איז עס אָבער אקוראט אין דעם גייסט זייערן. דער ארבעטער רינג איז אין דעם דאָזיגן פּרט געוואָרן די טיכ־טיגסטע פּראָפּאגאנדע און העצע אגענטור נעגן סאָוועטן־פאר־באנד אין אמעריקע. אין איר ווירקונגס־שטח איז די דאָזיגע אגענטור גיפטיגער און געפערלעכער ווי די נעשאָנאל סיוויק פעדעריישאָן, ווי די פיש־קאָמיסיע. און דער ארבעטער רינג איז שטענדיג באשעפטיגט מיט אויסברייטערן דעם ווירקונגס־שטח פון דעם אנטי־סאָוועטישן מאָרד־געצייג קאמפּיין. ניט גענוג זיין אייגענע מיטגלידערשאפט, זוכט דער ארבעטער רינג אריינ־צוציען אין דער דאָזיגער באוועגונג אלע רעאקציאָנערע עלע־מענטן. די שליחים פון דעם פאָלקס־געצייג קאמפּיין שפּארן אָן אין יעדן נעסט פון דער אידישער רעאקציע, און אומעטום ווערט מאָביליזירט און צעמענטירט די שטימונג נעגן דער פּראָלעטאָ־רישער מלוכה, די שטימונג, וואָס איז אזוי נויטיג פאר'ן אמע־ריקאנעם אימפּעריאליזם ווי א „מאָראלישע באזע" פאר אן איבעפאל אויפ'ן סאָוועטן־פארבאנד. אן עמיסאר פון דעם מאָרד־געצייג קאמפּיין, הערי לאנג פון „פּאָרווערטס", איז אויפ־געטראָטן און איז ווארים אויפגענומען געוואָרן אויף דער קאָנ־ווענשאָן פון אינדעפּענדענט אָרדן ברית אברהם. אויף דעם באָדן פון אָן־אנטי־סאָוועטישן אָנגריף האָט דער ארבעטער רינג געטאָן אלץ וואָס ער האָט געקענט אויף צו שאפן א פאראיי־ניגטן פראָנט. לאנג'ס אפּיל איז געשטיצט געוואָרן פון דעם נייעם „גרויס־מייסטער" פון אינדעפּענדענט אָרדן ברית אברהם, פון דעם טאמאני אטאמאן איזידאָר אפּעל. א פאראייניגטער פראָנט, וואָס ציט זיך פון נאָרמאן טאָמאס'עס פּארטיי ביז טאָ־מאני האָל, פון דער פיש־קאָמיסיע ביז דער נאציאָנאלער עקזע־קוטיווע פון ארבעטער־רינג. דאָ האנדלט זיך ניט וועגן געלט. די ארבעטער רינג אָנטרייבער זיינען ניט אויסן צו שאפן סיין געלט פאר די דעקלאסירטע אידן. זייער גאנצער טאראַ אם, זייער אומדערמידלעכע צעיושעטע קאמפּאניע האָט אין דעם פארגאנגענעם יאָר אריינגעבראכט פון די ברענטשעס „סיי דורך טעקסעס אויף זייערע מיטגלידער, סיי דורך געלט־זאַ נגען און אנדערע אונטערנעמונגען" די נישטיגע סומע פון „ארום 25 טויזנט דאָלאר". וויכטיג איז צו פארשפּרייטן די אידייע, אז די פּראָלעטאָרישע אָרדנונג אין סאָוועטן־פארבאנד א ז „דער גרויזאמסטער און רעאקציאָנערסטער רעזשים אין דער געשיכ־טע פון דער וועלט", און די ארבעט פון פארשפּרייטן די דאָזיגע „אידייע" פארנעמט באמת „דעם אנגעזעענסטן פּלאַץ" אין זיי־ער „געזעלשאפטלעכער טעטיגקייט".

עס פעלט זיי ניט קיין שותפים און ארויסהעלפער אין דער דאָזיגער ארבעט. אויף דער קאָנווענשאָן אין וואשינגטאָן, וואָס האָט זיך געעפנט אונטער די טענער פון דעם „סטאר ספּענגלד באנער", הימנע פון יענקישן אימפּעריאליזם, זיינען אויפגע־טראָטן א פּאָר רענעגאטן פון לאָווסטאָנ'ס געזינדל און האָבן געגעבן דעם סיגנאל פאר כאנינ'ס רעדע. ס'איז געווען א פּאָר־אויס־איינגעאָרדנטע שפּיל: די לאָווסטאָניסטן האָבן געדארפט „אטאקירן" דעם ארבעטער רינג און דערמיט באשטעטיגן די טענה פון די ארבעטער רינג אָנטרייבער, אז זיי זיינען „טאָלע־ראנט" צו „אלע מיינונגען", און דאָס האָט געדארפט שאפן א באָדן און אָן אויסרייד פאר כאנינ'ען און זיין באנדע פאנאַנ־דערצואוויגן זייער פיש־אָראטאָרישקייט נעגן סאָוועטן־פארבאנד און נעגן דער רעוואָלוציאָנערער ארבעטער באוועגונג. די לאָוו־סטאָניסטן האָבן געקראָגן פערציג מינוט, און פאר דעם אר־בעטער רינג גענעראל־שטאב איז דאָס ווערט געווען א רענדל א מינוט. עס קאָסט דאָך דעם ארבעטער רינג 100 דאָלאר צו „קויפן א נייעם מיטגליד, היינט ווי גרויס איז די ווערט פון זיינע לאָווסטאָן־אגענטן, וואָס טרובען פאנאנדער דעם לאָזונג: „קיין איין ארבעטער טאָר ניט פארלאָזן דעם ארבעטער רינג!" ווי מען זאָל דאָס ניט פּשט'לען מיינט עס דאָך אין דער פּראַק־טיק, אז קיין איין ארבעטער טאָר ניט פארלאָזן דעם לאגער פון קאָנטר־רעוואָלוציע, פון סטרייק־ברעכעריי, פון אנטי־סאָוועטי־שער אינטערווענציע. ווי מען זאָל דאָס ניט טייטשן, מיינט עס דאָך—זיך אָשליסן אין דעם פאראייניגטן פראָנט, וואָס טאמאני פירער האָבן געשלאָסן מיט ארבעטער רינג גענאָסן אויף צו העלפן אומברייגנען דעם סאָוועטן־פארבאנד און דער־שטיקן די רעוואָלוציאָנערע ארבעטער באוועגונג דאָ אין לאנד. איצט איז דער דאָזיגער פאראייניגטער פראָנט שוין פארענדיגט. די לאָווסטאָניסטן האָבן אים דערגאנצט מיט א—לינקן פליגל.

:: :: ::

פוילעניש און קאָנטר־רעוואָלוציע, דעגענעראציע און פאַ־שיסטישע רעאקציע — דאָס איז דער סך־הכל פון דער לעצטער ארבעטער רינג קאָנווענשאָן. דער ארבעטער רינג שטארבט אָפּ פיזיש. אין די לעצטע פינף יאָר האָט ער ניט אויפגעהערט צו פארלירן מיטגלידער. דאָס געזונט, יונג פּראָלעטאריש בלוט, וואָס האָט קורסירט אין זיינע פארהארטעוועטע אָדערן, שטראָמט איצט האסטיג אין דעם אָרגאניזם פון א לעבעדיגער פּראָלעטאָ־רישער פראטערנאלער אָרגאניזאציע. די פארבליבענע געזונטע פּראָלעטאָרישע עלעמענטן וועלן אָדער געראטעוועט ווערן דורך אָנשליסן זיך אין דעם פּראָלעטאָרישן אָרדן, אָדער זיי וועלן אומקומען אין דער סביבה פון פוילעניש. דער ארבעטער רינג דערנעענטערט זיך אין גייסט און אין טעטיגקייט, אין ציל און אין פירערשאפט צו די אנדערע לאָיאלע אָרדנס פון באלעבאטי־שען „אידנטום". די סאָציאליסטישע פראזעאָלאָגיע האָט זיך שוין כמעט אויסגעוועפּט און עס בלייבט—ריינע באָסישע פּסי־כאָלאָגיע. דער פארזוך צו פאראייניגן די ארבעטער רינג קינדער שולן מיט די נאציאָנאל־שאָוויניסטישע שלום־עליכם שולן, איז א כאראקטעריסטישער סימפּטאָם. דער אידעאָלאָגישער באָדן פאר אזא פאראייניגונג איז שוין פאראן, און ס'איז שוין אויך רייף דער באָדן פאר דער פאראייניגונג פון די ביידע שול־אָר־גאניזאציעס מיט די תלמוד־תורות פון פּראָפעסיאָנעלן „אידנ־טום". נעמט דעם ערשטן פּונקט אין דער „פּרינציפּן דערקלע־רונג" פון די ארבעטער רינג שולן און זעט צי קען דאָס ניט די־נען ווי א געמיינשאפטלעכער באָדן פאר אלע באלעבאטישע קינדער־שולן, תלמוד תורות אריינגערעכנט:

„אונזער שול איז אַ אידישע. זי וויל פּארבינדן דאָס אידישע קינד אין אַמעריקע מיט די מיליאָנען אידן, וועלכע לעבן, קעמפן, געניסן און שאפן קולטור אין זייער אייגענער שפּראַך און אין זייע־רע אייגענע נאַציאָנאלע נייאָנסן—אין פּוילן, רוסלאנד, רומעניען און אַנדערע לענדער. זי וויל שאפן גייסטיגע פארבינדונגס־פעדים צווישן די קינדער מיט די עלטערן דאָ אין אַמעריקע. צוליב דעם מוז דאָס קינד קענען די אידישע שפּראַך".

דער ארבעטער רינג, ווי אַן ארבעטער אָרגאניזאציע, איז פולשטענדיג טויט. געבליבן איז א קערפּערשאפט, וואָס איז אין גייסט און אין שטרעבונג איינהייטלעך מיט די אנדערע אויס־געשפּראָכן באלעבאטישע אָרדנס. די קערפּערשאפט גייט אונ־טער, דעגענערירט מיט אלץ א שנעלערן טעמפּאָ. די אָריענ־טאציע פון דער קערפּערשאפט איז—אויפ'ן בית־עולם. דאָרט פּראָוווען די באלדיגע מתים זייער לעצטע סעודה, אהין קומען זיי זיך „אויס'פּעפּ'ן". אין פולשטענדיגער הארמאָניע מיט דעם זינקענדיגן קאפּיטאליזם, קאָנוואולסירט דער ארבעטער רינג מיט א באגער און פארזוך אומצובריינגען די אויפגייענדיגע סאָציאליסטישע אָרדנונג אין סאָוועטן־פארבאנד. דער כח פון שטארבנדיגע אָרגאניזמען טאָר ניט אונטערשאצט ווערן: זיי שפּרייטן פוילע גאזן און סמ'ען, וואָס שטעלן אין געפאר די לעבעדיגע. אז מען וועט די האלבע פּגרים לאָזן אויסגיין פון

(שלוס אויף זייט 2)

רחל האָלטמאַן
(מאָסקווע)

דער פּראַיעקטן־מעטאָד אין די שולן פון דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד

דער איבערבוי פון דער גאַנצער פאָלקס־ווירטשאַפט אויף סאָציאַליסטישע יסודות, דער גיגאַנטישער פאַרנעם פון דער קאָלעקטיוויסטישער פּויערשער ווירטשאַפט און די דערגרייכונגען אין וויסנשאַפט, האָבן פאַר די אַרבעטער פון סאָוועטן־פאַרבאַנד געשטעלט די אויפגאַבע וואָס שנעלער צו דערגרייכן אַ בעסערע טעכניק.

דער סאָוועטן־פאַרבאַנד איז אַריינגעטראָטן אין דעם פּעריאָד פון סאָציאַליזם. מיט דעם פאַרענדיגן דעם 5־יאָר פּלאַן וועט אויך ווערן געלייגט דער פונדאַמענט פון סאָציאַליסטישער עקאָנאָמיק אין לאַנד. פאַר אונזערע אויגן וואַקסן אויס נייע באַגריפן, עס וואַקסט אויס דער נייער מענטש מיט אַ קאָמוניסטישער באַציאונג צו אַרבעט און צו געזעלשאַפטלעכן אייגנטום.

אין ליכט פון אָט די אויפגאַבן וואַקסט אויס מיט אַ באַזונדער שטאַרקייט די פּראָבלעם פון נייע קאַדרען, וועלכע זאָלן זיין אימשטאַנד ניט נאָר צו באַהערשן די נייע דערגרייכונגען אויפן׳ געביט פון טעכניק, נאָר אויך די נייע דערגרייכונגען פון לאַנד ווי אַלגעמיינע פאָלקס־בילדונג, האָבן געבראַכט מיט זיך די פּראָבלעם אויך ווי די אַרבעט אין די שולן זאָל דורכגעפירט ווערן. דאָס האָט אַרויסגערוקט די נויטווענדיגקייט גרינדלעך איבערצובויען ווי די גאַנצע שול־סיסטעם, אַזוי אויך די מעטאָדן פון דערציאונג און בילדונג.

פאַר דעם צוועק איז אין מאָסקווע פאַררופן געוואָרן אַ קאָנפערענץ, אויף אַ נאַציאָנאַלן מאַסשטאַב, פון 8טן ביז׳ן 14טן אַפּריל.

געעפנט די קאָנפערענץ האָט דער דירעקטאָר פון מאַרקסיסטיש־לענינישן אינסטיטוט פון פּעדאַגאָגיק, חבר שולגין. ער האָט אין זיין דערעפענונגס־רעדע געזאָגט אומגעפער פאָלגענדעס:

„מיר גייען מיט שנעלע טריט צום סאָציאַליזם. די שנעלקייט אָפּשטעלן איז ניט מעגלעך. די שנעלקייט (טעמפּ) דאַרף זיך נאָך הויבן. די הויפּט אויפגאַבע באַשטייט אין דעם זיך צו שטעלן אין דינסט אָט דער שנעלקייט, וואָס אונזער פּאַרטיי האָט פּראָיעקטירט, כדי צו באַוואַפענען די מאַסן מיט וויסן, מיט טעאָריע. עס פאָדערט זיך דאָרום אַן אַנדער אָרגאַניזירונג פון לערן־אַרבעט ווי די וואָס איז געווען ביז איצט. דער איינציגער און בעסטער מעטאָד פון היינט צו טאָג איז דער פּראָיעקטן־מעטאָד.

„מען דאַרף וויסן, אַז יעדער מעטאָד פון שול איז איינג פאַרבונדן מיט יעדן עטאַפּ פון געזעלשאַפטלעכער אַנטוויקלונג. די מעטאָדן פון אַרבעט אין שול פון דער פּעריאָדע פון סאָציאַליסטישער בויאונג איז אַן אַנדערע ווי פון דער צייט פון קאַפּיטאַליזם. אין דער איצטיגער פּעריאָדע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד דאַרף די שול העלפן אַנטייל נעמען אין קלאַסן־קאַמף און אין בויען די נייע אָרדנונג. דער איינציגער שול־מעטאָד, וואָס אַנטשפּרעכט די אויפגאַבן, איז דער פּראָיעקטן־מעטאָד. ער פאַרבינדט די טעאָריע איינג מיט דער פּראַקטיק״.

חבר׳טע קרופּסקאַיאַ, וואָס ווערט אויפגענומען מיט שטורמישע אַפּלאָדיסמענטן, דערקלערט, אַז „שוין פיל יאָרן ווי מיר רעדן וועגן אַ פּאָליטעכנישער שול,* נאָר בלויז איצט האָבן מיר געשאַפן די באַדינגונגען צו פאַרווירקלעכן די פּאָליטעכנישע שול. איצט, ווען עס מערקט זיך אַ מעכטיגע אַנטוויקלונג פון אינדוסטריאַליזאַציע אין לאַנד, איצט, צוליב דעם וואוקס פון קאָלעקטיוויזאַציע אויפ׳ן לאַנדווירטשאַפטלעכן געביט, ווערן געבאָרן נייע באַציאונגען פון די ברייטע מאַסן צו אַרבעט.

פריער האָט מען די פּאָליטעכנישע שול דורכגעפירט בלויז אַלס אַן עקספּערימענט. היינט איז דער גאַנצער באַוועגונג צוגעגעבן געוואָרן אַ פיל ברייטערער שוואונג. די פּאָליטעכנישע שול איז שוין איינגעפירט אין לעבן.

איצט שטייט פאַר אונז די פראַגע אין איר גאַנצער גרויס, ווי איינצוקאָרדענען די אַרבעט אין פאַבריק און ווי דאָס צו פאַרבינדן מיט דעם לערן־פּראָגראַם, מיט אַנדערע ווערטער, ווי צו פאַראייניגן די טעאָריע מיט דער פּראַקטיק.

די פּעדאַגאָגן דאַרפן אַרויספירן די שול־אַרבעט אויף אַ ברייטן שליאַך, זיי דאַרפן זיך פאַרבינדן מיט די אַרבעטער פון אַנדערע צווייגן—פון עקאָנאָמיק און טעכניק. דאָס וועט פאַרלייכטערן די לייזונג פון דער פראַגע אין צוזאַמענהאַנג מיט דער טעאָריע און דער פּראַקטיק, וועלכע שטייט ביי אונז זייער שאַרף.

די פראַגע איז ביי אונז ניט קיין נייע. נאָך באַקעמפנדיג די נאַראָדניקעס האָט וולאַדימיר איליטש געערדט וועגן דעם, אַז מען טאָר ניט אָפּרייסן די טעאָריע פון דער פּראַקטיק, נאָר שטענדיג מוזן די ביידע זיין צוזאַמען. די פאַרבינדונג האָט ער זיך פאָרגעשטעלט אַזוי, ווי דאָס האָט פאָרמולירט ווילהעלם ליבקנעכט — אויספאָרשן — פּראָפּאַגאַנדירן — אָרגאַניזירן. די דריי אויפגאַבן האָט לענין אַלע מאָל אַרויסגערוקט און זיי פאַרבונדן אין איין גאַנצעס, שטענדיג אונטערשטרייכנדיג, אַז די פאַרבינדונג דאַרף זיך שטיצן אויף די פאָדערונגען פון לעבן.

ווען מיר וועלן נאָכפאָלגן די געשיכטע פון דער פּאַרטיי, וועלן מיר זען, אַז די פּאַרטיי האָט געפירט אַ קאַמף געגן צוויי געפאַרן—געגן דער אַבסטראַקטער טעאָריע, אַן אָפּגעריסענע פון דער פּראַקטיק—פון איין זייט, און פון דער צווייטער זייט—געגן איינגן פּראַקטיציזם. די איינגע פאַרבינדונג צווישן אַ רעוואָלוציאָנערער טעאָריע און רעוואָלוציאָנערער פּראַקטיק, אָט דאָס וואָס איז כאַראַקטעריסטיש פאַר אונזער פּאַרטיי.

דער הויפּט־שטריך פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער פּאַרטיי איז באַשטאַנען אין איינגאָרירן אָט דעם אמת. דער כח פון אונזער פּאַרטיי איז באַשטאַנען אין דעם, וואָס זי האָט פאַרשטאַנען צו פאַרבינדן די קליינע טעגלעכע נויטן פון די אַרבעטער מיט די גרויסע פראַגן.

אויפ׳ן געביט פון פּעדאַגאָגיק דאַרפן מיר אויך גיין אויף דעם וועג. די פּעדאַגאָגישע טעאָריע דאַרף אויסגעפירט ווערן פון דער פּראַקטיק.

אונזערע פּראָגראַמען דאַרף מען אויסברייטערן פון שטאַנדפּונקט פון די אויפגאַבן, וועלכע שטייען און וועלן נאָך שאַרפער ווערן פאַר אונז מיט דער אַנטוויקלונג פון וואַסקנדן דור. מיר דאַרפן צוגיין צו די פראַגן פון שטאַנדפּונקט פון אַלגעמיינע אויפגאַבן און קאַמף פאַר׳ן סאָציאַליזם. אונזער אויפגאַבע איז ניט נאָר „אָנפּאָמפּן״ די יוגנט מיט קענטנישן, נאָר דערהויפּט—זיי באַוואַפענען מיט מעטאָדן צו באַהערשן די קענטנישן.

דעם פּראָיעקטן־מעטאָד דאַרפן מיר אויך נעמען אין דעם

*) אין סאָוועטן־פאַרבאַנד פאַרשטייט מען אונטער דער פּילטעכנישער בילדונג פאַראייניגן דאָס לערנען מיט פּראָדוקטיווער אַרבעט, זיך באַקענען טעאָרעטיש און פּראַקטיש מיט די פונדאַמענטאַלע מינים פון געזעלשאַפטלעכער פּראָדוקטיוויטעט; וויסנשאַפטלעכע פאַרשטענדעניש פאַר די פונדאַמענטאַלע פּראָדוקציאָנס־פּראָצעסן און אויסאַרבעטונג, דאָס קענען זיך באַנוצן מיט פונדאַמענטאַלע אינסטרומענטן פון מאָדערנער אַרבעט—דאָס זיינען אין תוך די הויפּט שטריכן פון פּאָליטעכניזם (פון דער רעזאָלוציע פון דער צווייטער פּאַרטיי־באַראַטונג איבער די פראַגן פון פאָלקס־בילדונג).

צוזאמענהאנג. היינט צו טאָג באמערקט זיך אַ צעריסנקייט צווישען טעאָריע און פּראַקטיק. זייער אָפט דוכט זיך אויס אונזערע פּעדאַגאָגן פּראַקטיקער, אַז די פריערדיגע פּראָגראַם דאַרף מען אַרויסווארפן און זיך פאַרנעמען בלויז מיט דעם פּראָיעקטן־מעטאָד. דאָ דאַרף מען אַ טראַכט טאָן אויך וועגן דעם רעזולטאַט פון אַזאַ האַנדלונג. די פריערדיגע פּראָגראַם איז נוצלעך פאַר דעם באַארבעטן פון דעם לערן־מאַטעריאַל. זאָל דער תלמיד קריגן אַ געוויסע סיסטעם אין זיינע קענטנישן.

מען דאַרף זיך היטן פאַר דעם, אַז ביי אונז זאָל מיט דעם פּראָיעקטן־מעטאָד ניט פּאַסירן דאָס, וואָס עס האָט פּאַסירט מיט דער קאָמפּלעקס־סיסטעם, ווען אָנשטאָט אויפצודעקן די ווירקלעכע פאַרבינדונגען צווישן געגענשטאַנדן, פלעגט מען די פאַרבינדונגען אויסטראַכטן פון קאָפּ. מען מוז זיך היטן אָפּרייסן דעם פּראָיעקטן־מעטאָד פון דער פּראָגראַם און דער טעאָריע.

קאָנקרעטע אויסגעאַרבעטע פּראָיעקטן זיינען דאָ ביי אונז זייער ווייניג. אָפט לאָזט מען זיך ביי אונז אַריין אין סכאָלאַסטישע פילפּולים, ווי צום ביישפּיל—וואָס איז דער פּראָיעקט אַזוינס—אַ מעטאָד אָדער סיסטעם.

מען טאָר ניט אַריינפאַלן אין איינגן פּראַקטיציזם. מען דאַרף אויסקלייבן אַזעלכע פּראָיעקטן, פון וועלכע מען זאָל זיך קענען וואָס מער לערנען. די פּראָיעקטן טאָרן ניט זיין אויסגעטראַכט, ניט גענומען פון ביכלעך. מען טאָר ניט צעפּיצלען די פּראָיעקטן, וועלכע ווערן דיקטירט פון לעבן.

אָט, צום ביישפּיל, אין דאָרף. מען מוז זען, אַז די קינדער זאָלן זיך פאַרטראַכטן איבער דער פראַגע, פאַרוואָס די פרויען באַציען זיך נעגאַטיוו צו די קאָלכאָזן. מען דאַרף, אַז די פראַגן זאָלן די קינדער אויסאַרבעטן מיט דער הילף פון די קאָלכאָזניקעס און די לערער, אַז זיי זאָלן באַטראַכטן, ווי דאָס צו טאָן, אַז די פרויען זאָלן זיך בעסער באַציען צו דעם קאָלכאָז, און באַטראַכטן, וואָס קען די שול טאָן אין דער הינזיכט. אָט דעם גרויסן פּראָיעקט דאַרף מען צעטיילן אויף אַ ריי קלענערע פּראָיעקטן, אַזוי, אַז אַלץ זאָל זיין אָרגאַניזירט לויט דעם פּרינציפּ פון אַרבעט - צעטיילונג, אויסרעכענענדיג די כחות פון די קינדער. די עלטערע קינדער דאַרפן נעמען לאַנגע, קאָמפּליצירטערע אויפגאַבן, זיי מוזן האַלטן אין די הענט דעם קאָנטראָל איבער דער גאַנצער אַרבעט.

איצט שטייט פאַר אונז די געפאַר פון איינגער פּראַקטישקייט, פאַרקלענערן די באַדייטונג פון טעאָריע. מען דאַרף אָנגעשטרענגט נאָכפאָלגן, אַז מען זאָל זיך ניט אַראָפּקייקלען צו דעם אַמעריקאַנער פּראָיעקטן־מעטאָד, וואו אויפ'ן ערשטן אָרט שטייען פּראַקטישע אויפגאַבן, און טעאָריע ווערט אַנערקענט בלויז אויף אַזוי פיל, אויף וויפיל עס האָט אַ דירעקטע באַדייטונג פאַר די פּראַקטישע אויפגאַבן.

אַזעלכע שטימען הערט מען אויך ביי אונז. דער פּראָיעקט, „דער קאַמף פאַר דעם 5־יאָריגן פּלאַן" קען באַארבעט ווערן פאַרשיידן. צוגלייך מיט דעם קאַמף מיט „פּראָגולשטשיקעס" (אַזעלכע אַרבעטער, וועלכע נעמען זיך צו אָפּטע יום־טובים), דאַרף אויך געשטעלט ווערן די פראַגע, פאַרוואָס עס זיינען פאַראַן ביי אונז „פּראָגולן", פאַרוואָס אַרבעטער פאַרשפּעטיגן. דאָ וועט זיין אַ קאַמף ניט נאָר מיט די טרעגער פון די „פּראָגולן", נאָר אויך מיט די פּראָגולן אַלס אַ פאַקט. מען דאַרף זען פאַרטיפן די פּראָיעקטן, זען אַז די קינדער זאָלן זיין טעאָרעטיש בעסער צוגעגרייט, אַז זיי זאָלן קענען זאָגן: „מיר האָבן ניט נאָר דאָס־און־דאָס אויפגעטאָן, נאָר מיר האָבן זיך אויך דאָס־און־דאָס אויסגעלערנט.

פילע שטעלן די פראַגע, צי דאַרף מען גלייך צוטרעטן איינצופירן איבעראַל דעם פּראָיעקט־מעטאָד. איצט גלייך דאַרף מען רעדן ניט וועגן דעם, נאָר וועגן אויסאַרבעטן אַ גאַנצע ריי פּראַקטישע פראַגן, וואָס זיינען פאַרבונדן מיט דעם פּראָיעקטן־מעטאָד. מען דאַרף קאָנקרעט אויסאַרבעטן פּראָיעקטן, און וואָס רייכער עס וועט זיין אונזער דערפאַרונג, אַלץ שנעלער וועט מען קענען אַריבערגיין צו אַ ברייטערער אָנווענדונג פון דעם אויבענדערמאָנטן מעטאָד.

מען טאָר ניט פאַרוואַנדלען דעם פּראָיעקטן־מעטאָד אין אַן אָפּגאָט (פעטיש). פאַר אונז איז יעדער מעטאָד בלויז אַ מיטל. ער פאַרדריינגט ניט אַנדערע מעטאָדן. דער פּראָיעקטען־מעטאָד דאַרף העלפן אַנטוויקלען די כחות פון די קינדער, אַנטוויקלען דעם קאָלעקטיוויזם אין זיי. פאַר דעם צוועק דאַרף מען סיגנאַליזירן אַלע שווערינקייטן, וואָס געפינען זיך אויפ'ן וועג. מען דאַרף איינזען אַלע טעות'ן, וואָס זיינען געמאַכט געוואָרן ביי דער אַרבעט, און די רעזולטאַטן פאַרעפנטלעכן, אַזוי אַז דאָס זאָל ווערן דאָס אייגנטום פון דעם גאַנצן פּעדאַגאָגישן קאָלעקטיוו".

:: :: ::

איך האָב זיך אָפּגעשטעלט אויף קרופּסקאַיאַ'ס רעדע, ווייל זי איז איינגנטלעך היינט צו טאָג די וואָרט־זאָגערין אין סאָוועטן־פאַרבאַנד וועגן דער פּאָליטעכניזירונג פון שול און דעם סאָוועטישן פּראָיעקטן־מעטאָד. איך אונטערשטרייך דאָ דעם סאָוועטישן פּראָיעקטן־מעטאָד דערפאַר, וואָס ער איז אין תוך שטאַרק פאַרשיידן פון דעם אַמעריקאַנעם, הגם ער איז אהער געבראַכט געוואָרן פון אַמעריקע.

דער אַמעריקאַנער פּראָיעקטן־מעטאָד איז איינגאַנצן אָפּגעריסן פון אַרומיגן לעבן. די קינדער אין די פּריוואַטע שולן נעמען, צום ביישפּיל, אויף אין ניו יאָרק אַ פּראָיעקט פון „אייזן", „קאַטן", „קוילן", הגם זיי האָבן קיינמאָל ניט געזען, וואו דאָס געפינט זיך, ווי דאָס ווערט באַארבעט, א. אַז. וו. דאָס אַלץ נעמען די לערער פאַר זיי פון ביכער, בילדער און באַשרייבונגען. די קינדער קענען דאָס ניט נאָכפאָלגן דירעקט, פון די ערשטע קוואַלן.

דער סאָוועטישער פּראָיעקטן־מעטאָד קומט אינגאַנצן פון אַרומיגן לעבן. די קינדער קריגן אַ „סאָציאַלן זאַקאַז" (סאָציאַלע באַשטעלונג) ווי אַנטייל נעמען אין די וואַלן פון די סאָוועטן, אָדער אָפּריינינגן אַ געגנט פון פּראַזיטן, שמוץ, אָדער איינאָרדענען אַ שפּיל־פּלאַץ א. א. וו. יעדער פּראָיעקט האָט אַלזאָ זיין אורשפּרונג פון די אַרומיגע נויטן פון דער באַפעלקערונג. אַ פּראָיעקט אָן צייט און אָרט האָט אין דער סאָוועטישער שול קיין פּלאַץ ניט. יעדער פּראָיעקט מוז האָבן אין זיך עלעמענטן אַרום וועלכע מען זאָל קענען אַנטוויקלען אַ סאָציאַלן געוועט (סאָצ־סאָרעוונאָוואַניע) און שטוים־בריגאַדן צווישן די לערער. איין און די זעלבע פּראָיעקטן זיינען דאַרום אין די פאַרשיידענע שולן ניטאָ. דער שטעמפּל פון דער געגנט, פון דעם „ראַיאָן" מוז אומבאַדינגט ליגן אויף יעדן פּראָיעקט.

אָט פאַרוואָס אַזעלכע פּראָיעקטן ווי סתם אַנטייל נעמען אין 5־יאָריגן פּלאַן, אַנטייל נעמען אין פריער זייאונג און העכערן די גערעטעניש האָבן קיין ווערט ניט, ווייל עס פאַרפליכטעט קיינעם צו קיין זאַך ניט. ווייל דאָס איז צו אַבסטראַקט.

אין פּלאַן פון דורכפירן יעדן פּראָיעקט דאַרפן זיין גענוי אָנגעוויזן קאָנקרעטע פּראַקטישע מאָסנאַמען, קוואַליטיווע, ווי קוואַנטיטיווע, וועלכע מען דאַרף דערגרייכן, די קענטנישן און געוואוינהייטן, מיט וועלכע פאָרמען און מעטאָדן עס וועט די אַרבעט דורכגעפירט ווערן. (געזעלשאַפטלעכער געוועט, שטוים־בריגאַדן, געזעלשאַפטלעכער „בוקסיר", א. א. וו.).

איינע פון די הויפּט־פאָדערונגען, וואָס ווערט געשטעלט דער אַרבעט פון פּראָיעקטן־מעטאָד אין דער עלטער אין וועלכן די אָדער יענע (פּראָיעקטן ווערן דורכגעפירט פאַר קלענערע קינדער־גרופּן, זיינען דאָ די פּראָיעקטן קורצע איינע, צוויי־דריי טעג). חוץ דעם קענען די שילער אויספילן געוויסע טיילן פון פּראָיעקט, וואָס די עלטערע קינדער אונטערנעמען. דאָס וואָס די איינגערע קינדער נעמען אַנטייל אין דעם אויספילן דעם פּראָיעקט פון די עלטערע קינדער, האָט אַ זייער גרויסע באַדייטונג. דורך דעם קען מען זייער גוט דערציען ביי די עלטערע, פאַר־

זיכטיג זיך באַנעמען מיט די קליינע חברה און אַרויסרופן ביי זיי געפילן פון געגענזייטיגער הילף א. א. וו.

די אַרבעט דורך דעם פּראָיעקטן־מעטאָד גיט אַ מעגלעכקייט אויסצוגעפינען ווי ווייט עס איז באַגריפן און פאַרדייעט גע־וואָרן פון די שילער דער אָדער יענער מאַטעריאַל אויף אַ קאָנ־קרעטן שטייגער, וואָס גאַראַנטירט די דויערהאַפטיגקייט פון אַריינגעקראָגענע קענטנישן. די קאָלעקטיווע אָפּשאַצונג, דעם אַליין אונטערפירן אַ סך־הכל, וואָס איז נויטווענדיג ביי דעם פּראָיעקטן־מעטאָד, דאַרפן העלפן דער מאַקסימאַלער אַנטוויק־לונג פון קריטיק און זעלבסטקריטיק אין לערן אַרבעט און דורך דעם אַליין באַזייטיגן די עלעמענטן פון דאָס אַלטע, וואָס האָט נאָך פּלאַץ אין דער סאָוועטישער שול.

אונטער'ן פּראָיעקטן־מעטאָד איז אויף דער קאָנפערענץ אַרויסגעבראַכט געוואָרן, דאַרף מען פאַרשטיין אַזאַ אָרגאַניזי־רונג פון דערציאונגס־אַרבעט, ווען עס ווערט פאַראייניגט לער־נען מיט פּראָדוקטיווער אַרבעט, געזעלשאַפטלעך־נוצלעכע אַר־בעט דורך געפּלאַנירטן אַנטייל נעמען פון דער שול, אין קלאַסנ־קאַמף און סאָציאַליסטישער בויאונג.

דער ווערט פון פּראָיעקטן־מעטאָד אין סאָוועטן־פאַרבאַנד באַשטייט אין דעם, וואָס די פּראָיעקטן זייענדיג סאָציאַליסטי־שע לויט זייער אינהאַלט, זיינען אויך סאָציאַליסטישע לויט זייער מעטאָד פון דורכפירן (קאָלעקטיווער ציל, פּלאַנירן, צע־טיילן פון אַרבעט, סאָציאַליסטישער געוועט, קאָלעקטיווע אויס־פירונג און אָפּרעכענונג).

דערביי שטעלט מען די פּראָיעקטן אין סאָוועטן־פאַרבאַנד די פאָלגנדע פאָדערונגען:

1. זיי דאַרפן האָבן אַ פּראַקטישן לעבנס־ווערט.
2) זיי דאַרפן אויך האָבן אַ בילדונגס־ווערט.
3) זיי דאַרפן אַנטשפּרעכן קינדערשע אַקטיוויטעט, זעלבסטשטענדיגקייט, און קינדערישע אינטערעסן.

שאַפן אַן אינטערעס—מיינט שאַפן אַזעלכע באַדינגונגען, אַז די קינדער זאָלן אַליין וועלן פּראָיעקטירן, זאָלן זיך באַגייס־טערן פאַר דער אַרבעט און זאָלן אַנטוויקלען דעם מאַקסימום פון שאַפונגס־גייסט אין זיך.

דער פּראָיעקטן־מעטאָד פאַרשווינדט דאָרט, וואו מען צווינגט אַרויף, וואו מען טראָגט אונטער די קינדער אין אַ פאַר־טיגער פאָרם די פּראָיעקטן. פון דעם אַליין ווערט קלאָר די קאָ־לאָסאַלע ראָל פון צוגרייטן די שילער גופא, זיי זאָלן זיין אימ־שטאַנד צו דורכפירן דעם אָדער יענעם פּראָיעקט זעלבסט־שטענדיג.

דאָ ווערט געפירט אַ קאַמף געגן אַזאַ סיסטעם פון לערנען, וואָס איז בלויז איינגעטיילט אין שטונדן (אוראָטשנאַיאַ סיס־טעמאַ) מיט אַ פּאַסיוון מעטאָד פון אונטערריכטן. די שילער־אָרגאַניזאַציעס האָבן דאַן קיין לעבנס־אינהאַלט, די גאַנצע אַר־בעט ווערט דורכגעפירט פון דער אַדמיניסטראַציע. דער רעזולט־טאַט איז—ביוראָקראַטיזם, אָפּגעריסנקייט פון די מאַסן שילער און די שילער־אָרגאַניזאַציעס. דאָס זוכט מען איצט אויסצומיי־דען אויף וויפיל נאָר מעגלעך. פאַרקערט, דער לאָזונג איז איצט: וואָס איינגער זיך באַהעפטן מיט די מאַסן שילער.

אויף דער קאָנפערענץ איז באַריכטעט געוואָרן פון די ער־טער. אינטערעסאַנט איז, אַז די פּראָיעקטן, וועלכע ווערן דורכ־געפירט, קען מען איינטיילן אין דריי קאַטעגאָריעס: ווירט־שאַפטלעכע, קולטורעלע, פּאָליטישע.

איך וויל נאָר אָנצייגן פון יעדן מין צו עטלעכע פּראָיעקטן, איר זאָלט האָבן אַ באַגריף וואָס פאַר אַ סאָרט פּראָיעקטן עס ווערן דאָ אויסגעאַרבעט.

ווירטשאַפטלעכער פּראָיעקט

1) אָרגאַניזירן בוימער־פּלאַנצונג אין געוויסע געגענטן.
2) עלעקטריפיצירן די שול.
3) איינאָרדענען אַ גרינס־גאָרטן (אָגאָראָד) פאַר דעם קינדער גאָרטן.
4. העלפן אַראָפּנעמען פון פעלד די תבואה.
5) אויסגעפינען אויף ווי ווייט די זאָט פאַר'ן קאָלכאָז איז גוט צי שלעכט.
6. אויפּפּאַסן אויף די הינער, זיי זאָלן לייגן אייער.
7) פאַרפּלאַנצן בלומען פאַר'ן קינדער־גאָרטן.

קולטורעלע פּראָיעקטן

1) ראַדיאָפיצירן דעם אַרבעטער קלוב.
2) ראַדיאָפיצירן דאָס לייען־שטיבל.
3) ראַדיאָפיצירן די געגנט פון שול.
4) אָרגאַניזירן שטענדיגן קולטורעלע באַדינונג פאַר די אַרבעטער פון פאַבריק צו העלפן דעם 5־יאָריגן פּלאַן.
5) שאַפן אַ קינדער שפּיל־פּלאַץ.
6) העלפן געזינטער מאַכן די וואוינונגען פון דער געגנט וואו די קינדער וואוינען (דערקלערנדיג אַ קריג די פליגן, וואַנצן און פּרייסן).
7) אָרגאַניזירן דאָס פאַרריכטן פון ביכער אין ביבליאָ־טעק און לעזע־צימער.
8) אַנטייל נעמען אין גרופּעס, וואָס מאַכן פאָרלעזונגען פון צייטונגען פאַר די אַרבעטער, וואָס קענען אַליין ניט לייענען.

פּאָליטישע פּראָיעקטן

העלפן דורכפירן אַ קאַמפּאַניע פאַר נייע וואַלן און זען די ווייליער זאָלן קומען צום שטים־קאַסטן 100 פּראָצענט, און אַזוי ווייטער.

די אויפגאַבע פון דער סאָוועטישער שול היינט צו טאָג איז אויסלערנען די קינדער אַרבעטן. מען האָט געדאַרפט אויס־קלייבן אַזאַ מעטאָד, וואָס זאָל רעוואָלוציאָניזירן די גאַנצע אַר־בעט אין שול און דאָס גאַנצע אַרומיגע לעבן, און מען האָט זיך אָפּגעשטעלט אויף דעם פּראָיעקטן־מעטאָד.

ניט בלויז דעם פּראָיעקטן־מעטאָד האָט מען דאָ גענומען פון אַמעריקע. מען באַנוצט זיך אויך מיט'ן דאַלטאָן פּלאַן. דער פּלאַן איז גוט דערמיט, וואָס ער העלפט די קינדער אַריינקריגן געוואוינהייטן צו קאָלעקטיווער אַרבעט, זעלבסטשטענדיגער אַרבעט, און זעלבסט־אַקטיוויטעט.

לענין האָט געלייענט גרויס געוויכט אויף דער פאַראייניגונג פון טעאָריע און פּראַקטיק. דערביי האָט ער שטענדיג אונטער־געשטראָכן, אַז אָן רעוואָלוציאָנערער טעאָריע קען אויך ניט זיין קיין רעוואָלוציאָנערע פּראַקטיק. אויפ'ן דריטן צוזאַמענ־פאָר פון קאָמסאָמאָל, אין 1920, האָט ער געהאַלטן אַ רעדע, וואו ער האָט אַרויסגעזאָגט פאָלגנדע געדאַנקען ווען דער שול: „די אַלטע שול איז געווען אַ שול פון „אוטשעבי" (פון קנעלן). זי האָט געצוואונגען מענטשן לערנען אַ מאַסע אומ־נויטיגע, איבעריגע, טויטע געגנשטאַנדן—דאָס האָט מען אַריינ־געהאַקט אין קאָפּ דער יוגנט, כדי צו מאַכן אַלעמען גלייכדענ־קען. מיר, אָבער, וואָלטן געמאַכט אַ גרויסן טעות, ווען מיר זאָלן קומען צו דעם שלוס, אַז מען קען ווערן אַ קאָמוניסט ניט באַהערשנדיג דאָס, וואָס איז אָנגעזאַמלט געוואָרן פאַר דורות אין מענטשלעכע קענטנישן".

און ווייטער: „מיר קענען זיך ניט באַגרענעצן בלויז מיט קאָמוניסטישע שלוסן און אויסלערנען נאָר קאָמוניסטישע שלאַג ווערטער. דערמיט וועט מען דעם קאָמוניזם ניט שאַפן. אַ קאָ־מוניסט ווערן קענסטו נאָר דאַן, ווען דו וועסט באַרייכערן דיין זכרון מיט די קענטנישן פון די אַלע גייסטיגע אוצרות, וואָס די מענטשהייט האָט אויסגעאַרבעט".

דער געבאָט פון לענינ'ען ווערט דורכגעפירט אין סאָוועטן־פאַרבאַנד אויף 100 פּראָצענט. מען זוכט נייע וועגן אין פּע־דאַגאָגיק, מען עקספּערימענטירט, מען שליידערט צוריק דאָס וואָס נאָך נעכטן איז געווען אַן אָנגענומענע זאַך אויסצופירן. מען שרעקט זיך ניט פאַר טעות'ן, מען מאַכט זיי און מען גיט צו, אַז מען האָט זיי געמאַכט,—אַלץ כדי אַוועקצושטעלן די בילדונג פון וואַקסנדן דור אַזוי, אַז עס זאָל אַנטשפּרעכן די מאַרקסיסטישע אויפפאַסונג פון געשיכטע, אַז עס זאָל אַנט־שפּרעכן אָרט און צייט. און אויפ'ן געביט פון בילדונג, אַזוי גוט ווי אויף דעם געביט פון עקאָנאָמיק, טוט מען אויף וואונ־דער.

בצלאל פרידמאן

פיאָנעריש לעבן

שפּיל אין דריי בילדער.
דריט בילד באַרבעט פון
באביצקי'ס „משפּט"

גאַס. רייכע קראָמען. קליינע שיך־פּוצער אויף די ראָגן פון די גאַסן. בעני, א יתום, שטייט ליגקס פון דער בינע. בעט די פאַרבייגייער „נעמען אַ שיין". די שיך־פּוצער זינגען:

מיר פּוצן שנעל, מיר פּוצן שיין
אין איין מינוט—אַ גלאַנץ און ריין.
אַ ניקל נאָר און ס'גלאַנצן שיך,—
וועט ווערן פריילעכער אין קיך.

אַ ניקל, אַ ניקל פאַר גלאַנצן די שיך,
וועט האָבן די מאַמע וואָס קאָכן אין קיך.
מיר מאַכן עס שיין, מיר מאַכן עס גיך,
וועט האָבן די מאַמע וואָס קאָכן אין קיך.

(פאַרבייגייער גייען שנעל דורך. שטעלן זיך ניט אָפּ. אַר־בעטלאָזע גייען דורך).

אַן אַרבעטלאָזער (צו בעני'ן):
ניטאָ קיין אַרבעט קינדער.
אַ גאַנצן טאָג געזוכט און ניט געקענט געפינען.

בעני:
און מיר, מיר שטייען דאָ פון סאַמע אינדערפרי
און נאָך קיין פּעני ניט געקענט פאַרדינען.

אַרבעטלאָזער:
און וואו איז טאַטע דיינער, יאַט?

בעני:
אַ טאַטן האָב איך נאָר אַמאָל געהאַט...
געאַרבעט שווער, געבליבן ליגן אינ'ם בעט
און גאַנצע נעכט געהוסט,
ביז... און שטוב איז געוואָרן ליידיג און פּוסט...

אַרבעטלאָזער:
און מאַמע וואָס טוט?

בעני:
שוין לאַנג, שוין לאַנג זי ניט געזען:
געשטאָרבן, כ'בין אַ פּיצל דעמאָלט נאָך געווען.

אַרבעטלאָזער:
זאָרג ניט זון. ס'וועט קומען נייער טאָג
און ברענגען פרייד פאַר קליינע שיך־פּוצער אויף ראָג.

בעני:
איך בין אַ פּיאָנער און ווייס:
עס קומט דער טאָג פאַר די, וואָס אַרבעטן מיט שוויים.

אַרבעטלאָזער:
טאָ זיי געזונט, יונגער גוטער כאַווער,
און וואַקס און זיי אַ קעמפער אַ בראַווער.
(דאָ קומט פאַר אַ טאַנץ פון שיך־פּוצער).
(פאָרהאַנג)

צווייט בילד

פּיאָנערן זאַמלען געלט פאַר די הונגעריגע אַרבעטער קינדער. ס'קומען אָן 4 פּיאָנערן מיט קעסטלעך אין די הענט. פון אַנטקעגן קומען אָן אַרבעטער.

ערשטער פּיאָנער:
העלפט, כאַווירים, קינדער דאַרפן קליידער, שיך און ברויט.

ערשטער אַרבעטער:
איר מיט אונז און מיר מיט אייך
אין קאַמף אַנטקעגן נויט.

(וואַרפט אַריין אַ מטבעה אין קעסטל).

צווייטער אַרבעטער:
מיט פּיאָנערן העלדישע, ווי איר,
וועט נייע וועלט זיין זיכער אויפגעבויט.
(די אַרבעטער גייען אַוועק).

צווייטער פּיאָנער:
אַן אַרבעטער וועט אָפּגעבן דעם לעצטן סענט.

דריטער פּיאָנער:
ס'איז לעצטער הונגער שוין,
לעצטע קייטן פאַלן פון די הענט.
(אַ פּאָליציסט קומט אָן. די קינדער באַהאַלטן די קעסטלעך).

פּאָליציסט:
וואָס שטייט איר דאָ? וואָס שטעלט איר מענטשן אָפּ?

פערטער פּיאָנער:
וועסט עס ניט פאַרשטיין: ס'איז שטיינערן דיין האַרץ און פאַרשטאָפּט דיין קאָפּ...

פּאָליציסט:
אַנטלויפט! אויב ניט, דערלאַנג איך אייך, איר זעט, מיט אָט דעם קלאָב.

(די קינדער גייען אַוועק. דער פּאָליציסט קוקט זיי נאָך און גייט דערנאָך אַוועק. די פּיאָנערן קומען באַלד צוריק).

ערשטער פּיאָנער (וועגן פּאָליציסט):
פעט ווי אַ בארג.

צווייטער פּיאָנער:
פון אַ כאַזער אַ קאַרק.

דריטער פּיאָנער:
איידער ער וועט געבן זיך אַ ריר, אַ קער,

פערטער פּיאָנער:
וועלן מיר שוין זיין אַ מייל פון סקווער.

(ס'הערן זיך טריט. די פּיאָנערן קוקן זיך אַרום. אַ רייכער מאַן קומט אָן).

ערשטער פּיאָנער:
ס'איז ניט קיין אַרבעטער, ס'אַ באַלעבאָס.

באַלעבאָס:
וואָס טוט איר דאָ?
פאַר וועמען קלייבט איר, אויסוואורפן,—דאָס געלט?

ערשטער פּיאָנער:
ס'איז פאַלש דיין וואָרט.
דיין מויל נאָר שעלט און שעלט.

צווייטער פּיאָנער:
ס'איז דיר אַ סוינע
יעדער אַרבעטער און פויער אויף דער וועלט.

באַלעבאָס:
מיילער האָט איר און אַזוינע שאַרפע צונגען,
דאַרף מען אייך אין טורמעס האַלטן, ווילדע יונגען.

דריטער פּיאָנער:
מיינסט, דו וועסט אונז איבערשרעקן:
עס שרעקט אונז ניט דיין וואָרט
און דעם פּאָליסמאַנס גראָבער שטעקן.

פערטער פּיאָנער:
מיר קענען דיך און דיינע רייד:
ביזט אָנגעגאָסן גוט און זאַט,

אינטערנאַציאָנאַלער רויטער טאָג

(אַנטי־מלחמה קאָנספּעקט פאַר איינלייטונגען און דיסקוסיעס)

אַריינפיר

דער 1טער אויגוסט, דער טאָג, ווען עס האָט זיך אָנגעהויבן די אימפּעריאַליסטישע וועלט־מלחמה, וואָס האָט אָנגעהאַלטן פון 1914 ביז 1918, איז פון איינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער קלאַס, אונטער דער פירערשאַפט פון קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל באַשטימט געוואָרן אַלס דער טאָג פון אַלוועלטלעכע מיליטאַנטישע דעמאָנסטראַציעס און קאַמפן געגן דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה־געפאַר און פאַר דער פאַרטיידיגונג פון דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד.

דער אַמעריקאַנישער אימפּעריאַליזם דער פירער און צו־גרייטער פון דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה.

1) דער אַמעריקאַנישער אימפּעריאַליזם פירט צוזאַמען אָן מיט די צוגרייטונגען און מיט דער אָרגאַניזירונג פון דער אימפּעריאַליס־טישער אינטערווענציע־פאַרשווערונג אויף דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. דערפאַר, ווייל אַמעריקע איז פון דעם איצטיגן קריזיס געטראָפן גע־וואָרן אַם שטאַרקסטן, איז אַמעריקע געוואָרן דער צענטער פון דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה־געפאַר. אַ גאַנצע ריי פּאַסירונגען פון דער גאָר לעצטער צייט ווייזן אָן אויף אָט דער נייער ראָל פון די פאַר־איניגטע שטאַטן אַלס דער הויפּט אין די צוגרייטונגען צו אַן אי־בערפאַל אויף דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. עס איז גענוג צו דערמאָנען די ברייטע קאַמפּאַניע וועגן „דאָמפּינג", וועגן „געצוואונגענער" אַר־בעט, די כוואַליע פון ליגנס אין דער קאַפּיטאַליסטישער פּרעסע, און די זשורנאַלן, אויף דער ראַדיאָ, אין די רעדעס פון די פאַרשיסטישע פירער פון דער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר און פון די סאָ־ציאַליסטן—דאָס זייגען אַלץ אידעאָלאָגישע צוגרייטונגען צו מלחמה.

די שטאַרקע אַגיטאַציע פאַר אַ פאַרבאָט אויף סאָוועטישע סחורות, די לעצטע אַרויסטרעטונג פון דער יוניטעד סטייטס טשעמבער אָוו קאָמערס מיט אַן אָפענער וועכדונג, אַז עס זאָל געגרינדעט ווערן אַן אינטערנאַציאָנאַלער פאַראייניגטער אנטי־סאָוועטישער אימפּעריאַליס־טישער פראָנט און אַז עס זאָל איינגעפירט ווערן אַן עקאָנאָמישע בלאָ־קאַדע אויף דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד—דאָס זייגען אַלץ שריט צו מלחמה. אין דער צייט, ווען עס זייגען אָנגעגאַנגען די קריגס־מאַנעווערס אין דער לופטן, האָט זשעראַרד האָט איצט אין שותפות מיט מעטיו וואָל, דעם וויצע־פּאַרזיצער פון דער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר, אַרויסגעלאָזט אַ לאָזונג פאַר אַ צען־יאָריגן „וואַרים־בלוטיגן" קאַפּי־טאַליסטישן פּלאַן געגן דעם „קאַלט־בלוטיגן פינף־יאָריגן פּלאַן פון סאָוועטן־פאַרבאַנד". דאָס איז געווען דער לאָזונג פון די קאַפּיטאַליס־טישע שטאַטסלייט, פּראָפעסאָרן, עקאָנאָמיסטן און אַזוי ווייטער. דאָס איז געווען דער צענטראַלער פונקט אין דער רעדע פון באָטלער, דער פּאַרזיצער פון קאָלאָמביע אוניווערזיטעט, אין פּאַריז. איצט איז באָט־לער דער גאַסט פון די פאַשיסטישע רעגירונגען אויף די באַלקאַנען. און צולעצט די רייזע פון דעם אויסלאַנדס־מיניסטער סטימסאָן קיין אייראָפּע און די דערקלערונג פון דער אַמעריקאַנער רעגירונג, אַז זי וועט באַטראַכטן די פראַגע וועגן פאַרקלענערן די מלחמה־חובות און די צאָלונגען לויט דעם יאָנג פּלאַן—דאָס זייגען אַלץ מאַנעווערס פון וואָל סטריט צו באַנוצן די קאָנצעסיעס אין די מלחמה־חובות אַלס אַ מיטל צו דערשטיקן אַ רעוואָלוציע אין דייטשלאַנד, פאַר וועלכער די קאַפּיטאַליסטן ציטערן אַזוי, און אַלס אַ מיטל צו קאָנסאָלידירן די קאַפּיטאַליסטישע כחות אין דער צוגרייטונג פון אַ מלחמה געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד.

2) דער אַמעריקאַנער קאַפּיטאַליזם האָט איצט ניט פאַר זיך קיין אויסוועג פון דעם שאַרפן קריזיס. דאָס איינציגע, אָן וואָס ער כאַפּט זיך אָן אַלס אַן אויסוועג, איז די שווידערלעכסטע עקספּלואַטאַציע אויף די אַרבעטער און אַ מלחמה. די גאַנצע ראַציאָנאַליזאַציע־פּראָגראַם, די לוין־רעדוצירונגען, די פאַרגרעסערטע אונטערדריקונג פון די נעגער־מאַסן (דער „פריים־אַפּ" אין קאַנסטאַבאָל), דער שטייגדיגער פּאָליציי־אישער און פאַשיסטישער טעראָר (דער „פריים־אַפּ" אין פּעטערסאָן, די ברוטאַלע איבערפאַלן אויף די סטריקנדיגע מיינער), די פאַרשטאַרק־טע פאַרפאָלגונגען אויף די פרעמד־געבוירענע אַרבעטער (מאַסן־דע־פּאָרטאַציעס פון קעמפנדיגע אַרבעטער צו אַ זיכערן טויט אין די פאַ־שיסטישע לענדער)—דאָס זייגען אַלץ טיילן פון דער מלחמה־פּראָגראַם פון דעם אַמעריקאַנישן אימפּעריאַליזם. לינטשעריינען, פאַרפאָלגונגען און טעראָר זייגען אַ באַשטימטע טייל פון דער באַסישער אָפענסיווע צו צעברעכן דעם ווידערשטאַנד פון די אַרבעטער געגן לוין־רעדוצי־רונגען, געגן הונגער. עס איז אַ טייל פון דער קאַמפּאַניע צו רעדוצירן מיט אַלע מעגלעכקייטן דעם לעבנס־סטאַנדאַרד פון די אַרבעטער מאַסן, כדי צו פאַרגרעסערן די קאָנקורענץ־מעגלעכקייט פון דעם אַמעריקאַ־נישן אימפּעריאַליזם אין דעם קאַמף פאַר וועלט־מערק, כדי צו קענען דורכפירן די מלחמה־פּלענער.

3) דער קריזיס, איבערפּראָדוקציע, דער אימפּעריאַליסטישער קאַמף פאַר דעם וועלט־מאַרק, ספּעציעל צווישן אַמעריקע און ענגלאַנד, —די אַלע פאַקטאָרן פירן אימפּעטיג צו אַ נייער אימפּעריאַליסטישער וועלט־מלחמה.

די פונדאַמענטאַלע ווידערשפּרוכן, וואָס פירן צו מלחמה, קענען אונטער דעם קאַפּיטאַליזם ניט געלייזט ווערן. אַלע עקאָנאָמישע קאָנ־פערענצן פון די אימפּעריאַליסטישע מלוכות, זייערע אַלע אַזוי גע־רופענע אנטוואַפנונגס־קאָנפערענצן זייגען ניט מער ווי אַ פאַרזוך צו פאַרדעקן די פיבערישע צוגרייטונגען צו מלחמה. ביי יעדער נייער קאָנפערענץ ווערן בלויז נאָך שטאַרקער אונטערגעשטראָכן די שאַרפע קאַפּיטאַליסטישע ווידערשפּרוכן, וואָס מוזן פירן צו אַן אויסברוך פון אַ נייער מלחמה אין דער גאַנצן טער צוקונפט.

4) אַלע קאַפּיטאַליסטישע ווידערשפּרוכן, וואָס פירן צו אימ־פּעריאַליסטישע מלחמות, ווערן נאָך פיל מער פאַרשאַרפט דורך דעם דערפאָלג פון דעם סאָציאַליסטישן אויפבוי אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. דער קריזיס אין דעם קאַפּיטאַליזם ווערט שאַרפער דורך דעם, וואָס אַ זעקסטל פון דער וועלט איז אויף שטענדיג אַרויסגעריסן געוואָרן פון דעם איינפלוס פון קאַפּיטאַליסטישער עקספּלואַטאַציע. דער דערפאָלג פון דעם פינף־יאָריגן פּלאַן פאַרשאַרפט נאָך מער דעם קלאַסן־קאַמף אין די אימפּעריאַליסטישע לענדער און אין זייערע קאָלאָניעס. עס שטעלט זיך אַלץ מער אַרויס דער שאַרפער קאָנטראַסט צווישן דעם סאָ־ציאַליסטישן אויפבוי אין סאָוועטן־פאַרבאַנד און דעם צושטאַנד אין

ווען ס'זיינען הונגעריג ביי אונז קינד און קייט.

באַלעבאָס:

אַ שרעק! אַ שרעק!
אַ האַזע פון אַ קליינעם שנעק!

אַלע פּיאָנערן:

מיר און נאָך אַזעלכע שנעק
וועלן העלפן מאַכן שנעל פון דעם אַן עק.

באַלעבאָס:

פּאָליציי! פּאָליציי!

פּיאָנערן:

ניט העלפן וועט די פּאָליציי,
ס'וועט קומען טאָג, וועט זיין דיר ווי און ווי.

פאָרהאַנג (שלוס פאָלגט)

די לענדער פון דעם פוילנדיגן קאַפּיטאַליזם, וואָס צווינגט אַרויף אויף די אַרבעטער־מאַסן שוידערלעכע נויט און הונגער־ליידן, טרייבט מיליאָנען אַרבעטער צו אַרבעטסלאָזיגקייט אין אַלע קאַפּיטאַליסטישע לענדער פון דער וועלט, אין דער צייט, ווען אין סאָוועטן־פאַרבאַנד איז דאָ אַ מאַנגל אין אַרבעטער. דער דאָזיגער קאָנטראַסט ווערט אַלץ קלאָרער און קלאָרער פאַר די באַפעלקערונגען פון די קאַפּיטאַליסטישע לענדער און פון די קאָלאָניעס. דאָס פירט צו דעם, אַז עס זאָל ווערן אינטענסיווער דער רעוואָלוציאָנערער קאַמף פאַר דער פאַרניכטונג פון דעם קאַפּיטאַליזם.

5) אין די קאָלאָניאַלע און האַלב־קאָלאָניאַלע לענדער האָט די מלחמה שוין אויסגעבראָכן. דער אַמעריקאַנער אימפּעריאַליזם פירט איצט מלחמה געגן די קאָלאָניאַלע פעלקער אין ניקאַראַגוא, האָנדו־ראָס, די פיליפּינער אינזלען און אין כינע. די קאָנקורענץ צווישן אַמעריקע און ענגלאַנד פאַר די מערק פון זיד־אַמעריקע האָט שוין געפירט צו דעם, אַז עס זאָל אויסברעכן אַ בירגער־קריג אין אַ צאָל פון די לאַטיינישע לענדער: אַרגענטינע, פּערו, באָליוויע און אַזוי ווייטער. די דאָזיגע מלחמות זיינען דערווייל נאָך ניט געפירט גע־וואָרן צווישן די באַוואַפנטע כחות פון אַמעריקע און ענגלאַנד, נאָר צווישן פאַרשיידענע גרופּן פון דער האַלב־קאָלאָניאַלער בורזשואַזיע און די גוטס־באַזיצער, די געדונגענע אַגענטן פון דעם בריטישן און אַמעריקאַנישן אימפּעריאַליזם. די רייזע, וואָס דער ענגלישער פּריצ האָט ניט לאַנג צוריק געמאַכט קיין אַרגענטינע, דער ענטפער פון אַמע־ריקע מיט הואָוועראַ'ס רייזע קיין פאָרטאָ ריקאָ, וואָס איז איינער פון די סטראַטעגישסטע פּלאַט־פונקטן אין דעם קאַריבייאישן ים—דאָס זיינען קלאָרע אָנדייטונגען אויף דער שאַרפער קאָנקורענץ פאַר דעם מאַרק אין זיד־אַמעריקע. די אַלע אָנדייטונגען שמעקן גאָר שטאַרק מיט מלחמה.

6) דער אַמעריקאַנער אימפּעריאַליזם אַרבעט אויס אַלע פּלענער פאַר דער אָנקומענדיגער מלחמה, וואָס איז דער עיקר געצילט געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. אין דער צייט, ווען הואָוועראַ רעדט וועגן „עקאָנאָמיע", ווערן אויסגעגעבן פאַרמעגנס אויף צו מעכאַניזירן די אַרמיי. די „וואָר באַאָרד" דערקלערט, אַז זי איז גרייט צו מאָביליזירן 4 מיליאָן מענטשן אין 24 שעה. עס זיינען אויסגעאַרבעט געוואָרען פּלענער צו מיליטאַריזירן די גאַנצע באַפעלקערונג פון לאַנד. די לעצטע מלחמה־מאַנעווערס אין דער לופטן זיינען געצילט צו שאַפן קריגס־שטימונג, צוצוגרייטן די באַפעלקערונג צו דער קומענדיגער מלחמה. די פינאַנץ־מאַגנאַטן פאַרהאַנדלען שוין ווי אַזוי אַריינצו־שאַרן ריזיגע פּראָפיטן פון אַ נייער מלחמה. דער הערשנדיגער קלאַס אַרבעט שוין אויס פּלענער ווי אַזוי צו פירן די קאַמפּאַניע צו אַנט־וויקלען קריגס־פּאַטריאָטיזם און אַ מלחמה־היסטעריע. אין די פּאַבליק סקולס ווערט איינגעפירט געצוואונגענע מיליטערישע איבונג. איבער'ן גאַנצן לאַנד ווערן אָרגאַניזירט טויזנטער פרויען קלובן, וואו מ'לע־רענט זיך שיסן און מ'גרייט זיך פאַר מיליטערישע אויפגאַבן. די גאַנ־צע אינדוסטריע ווערט אָוועקגעשטעלט אויף אַ מיליטערישן באַזיס. די באַוואַפנונג וואַקסט אויף אַ ריזיגן אופן. אַלע אַמוניציע־פאַבריקן אַרבעטן מיט פיבערישער שנעלקייט. די פאַרם באָארד קויפט איין ריזיגע זאַפּאַסן תבואה צו באַזאָרגן די אַרמייען, וואָס מ'וועט שיקן אין אָנגריף אויף דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. אונטער דער פירערשאַפט פון אַמעריקע זיינען די קאַפּיטאַליסטן גרייט אַריינבייסן אין האַלז פון דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד.

7) חבר ליטווינאָוו'ס רעדע אין זשענעוואַ האָט קלאָר געמאַכט פאַר דער גאַנצער וועלט די שטעלונג פון דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. דער סאָוועטן־פאַרבאַנד איז דאָס אייציגע לאַנד, וואָס קעמפט פאַר שלום. חבר ליטווינאָוו האָט אונטערגעשטראָכן דעם שאַרפן קאָנטראַסט צווישן דעם זיגרייכן סאָוועטישן אויפבוי און דער צעפאַלונג פון דעם קאַפּי־טאַליזם. חבר ליטווינאָוו האָט אָנגעוויזן, אַז דער קאַמף צווישן די צוויי סיסטעמען מוז אָנגיין און וועט ווערן אַלץ שאַרפער. ער האָט אָבער פאַרגעשלאָגן, אַז עס זאָלן געשלאָסן ווערן אָפּמאַכן פאַר עקאָנאָ־מישן און מיליטערישן שלום, כדי צו ראַטעווען די אַרבעטער און די קאַפּיטאַליסטישע לענדער פון הונגער און פון מלחמה. דער היפּאָ־קריטישער ענטפער אויף אָט דער רעדע און די אויפמערקזאַמקייט, וואָס די קאַפּיטאַליסטישע פּרעסע האָט דער דאָזיגער רעדע געגעבן, אַ מאַנעווער אויף אָפּצונאַרן די אַרבעטער און צו פאַרמאַסקירן די פיבערישע צוגרייטונגען צו מלחמה געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. די משפּטים אויף די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע שעדיגער און מענשעוויקעס האָבן באַוויזן, אַז די פירער פון דעם צווייטן אינטערנאַציאָנאַל, די הילקוויטס און די טאָמאַסעס זיינען שותפים צו דער געפאָנטער אינ־טערווענציע אין דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד, וואָס האָט געזאָלט פון די אימפּעריאַליסטן דורכגעפירט ווערן אין 1931.

די ראָל פון די סאָציאַל־פאַשיסטן, פון די פאַציפיסטן און פון דער פאַשיסטישער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר

די פאַשיסטישע פירערשאַפט פון דער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר שפּילט איינע פון די וויכטיגסטע ראָלן אין אַלע צוגרייטונגען צו אַן אימפּעריאַליסטישער מלחמה. די דאָזיגע אָרגאַניזאַציע ווערט אַלץ מער און מער אַן אינסטרומענט אין די הענט פון די באָסעס אויף דער דורכפירונג פון לוין־רעדוצירונגען, פון העלפן די באָסעס מאָ־ביליזירן די מאַסן פאַר מלחמה און פאַר אַ באַוואַפנטן איבערפאַל אויף דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. דער איינגעסטער בונד צווישן דער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר און דעם אַמעריקאַן לידזשען, די קאַמפּאַניע, וואָס מעטיו וואָל פירט אָן, וואָס עס פירן אָן די ווייס־גוואַרדייער, די פיש־קאָמיטע, די קאָמיטע פון 100, וואָס וואָל האָט אָרגאַניזירט צוצוגרייטן די מלחמה געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד, דאָס, וואָס די אָפּטיילונגען פון דער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר, אינדאָר־סירן די פאַרשיידענע מיליטערישע קעמפּס—דאָס אַלץ פאַרוואַנדלט זיי אין פאַקטישע רעקרוטיר־סטאַנציעס פאַר אימפּעריאַליסטישער מלחמה.

די ראָל פון דער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר אין צעברע־כען אַלע סטרייקס און אין שטעלן זיך דאַגעגן יעדן פאַרזוך פון די אַרבעטער צו באַקעמפן לוין־רעדוצירונגען איז די ראָל, וואָס די קאַ־פּיטאַליסטן האָבן צוגעטיילט דער דאָזיגער אָרגאַניזאַציע אַלס דעם הויפּט־אינסטרומענט צו פאַרגרעסערן די קאָנקורענץ־פייאַנגקייט פון דעם אַמעריקאַנישן קאַפּיטאַליזם אין זיין קאַמף צו פאַרכאַפּן פאַר זיך דעם וועלט־מאַרק. דאָס מוז אומפאַרמיידלעך פירן צו מלחמה. אין דער אַרבעט פון רעקרוטירונג אַגענטן פאַר דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה האָט די אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר די שטיצע פון די סאָציאַל־פאַשיסטן און פון די פאַציפיסטן.

2) די ראָל פון די סאָציאַל־פאַשיסטן און פון די פאַציפיסטן אַלס אַ טייל פון דער אימפּעריאַליסטישער מאַשין, וואָס גרייט צו די מלחמה, האָט זיך זייער קלאָר אַרויסגעוויזן אין זייער שטעלונג צו די מלחמה־מאַנעווערס, וואָס זיינען לעצטנס אָפּגעהאַלטן געוואָרן.

די דאָזיגע סאָציאַל־פאַשיסטן און פאַציפיסטן האָבן דערקלערט, אַז די מאַנעווערס האָבן ניט געדאַרפט געהאַלטן ווערן איבער כיו יאָרק, נאָר ערגעץ אין אַ ניט־באַזעצטן פּלאַץ. זיי האָבן, הייסט עס, גאָרניט וואָס אויסצוזעצן געגן די צוגרייטונגען צו מלחמה, נאָר זיי ווילן, אַז די רעגירונג זאָל פאַרדעקן אירע צוגרייטונגען און זי זאָל נאָרן די מאַסן און זיי ניט אַרויסווייזן די פיבערישע צוגרייטונגען צו מלחמה.

3) מיר מוזן אַרונטערריסן די מאַסקע פון די היפּאָקריטישע פראַזן וועגן „שלום", „פריינטשאַפט", מ'מוז ביי די מאַסן אַרויסריסן דעם גלויבן אין דער פעלקער ליג, וואָס איז די צענטראַלע אָרגאַניזאַ־ציע פון די וועלט־רויבער. מ'מוז אַרונטערריסן דעם ליגן פון די אַנטוואַפנונג־קאָנפערענצן. די סטראַטעגיע פון די סאָציאַל־פאַשיסטן און פון די פאַציפיסטן באַשטייט אין דעם, אַז די מאַסן זאָלן אייג־געשלעפערט ווערן, זיי זאָלן זיך איינרעדן, אַז עס איז ניטאָ קיין מלחמה־געפאַר און אַזוי אַרום זאָלן פאַראַליזירט ווערן די מעגלעכקייט־טען פון די מאַסן צו געבן אַ ווידערשטאַנד צו אָט די צוגרייטונגען צו מלחמה.

די משפּטים, וואָס זיינען לעצטנס געהאַלטן געוואָרן אין סאָוועטן־פאַרבאַנד האָבן אַרויסגעשטעלט הילקוויט'ן, טאָמאַס'ן און די אַמע־ריקאַנער סאָציאַליסטישע פּאַרטיי אין זייער גאַנצער נאַקעטקייט. די דאָזיגע משפּטים האָבן אַרויסגעשטעלט פאַר די אַרבעטער פון דער גאַנ־צער וועלט די דאָזיגע סאָציאַל־פאַשיסטן אַלס די שותפים צו די אימ־פּעריאַליסטישע צוגרייטונגען צו אַן איבערפאַל אויף דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד און צו אַן אימפּעריאַליסטישער מלחמה.

קאָנווענשאָן באַריכט

פּראָטאָקאָל פון די קאָנווענשאָן־זיצונגען, אָפּגעהאַלטן דעם 29טן, 30טן און 31טן מאַי אין אוירווינג פּלאַזאַ האָל, ניו יאָרק.

די ערשטע קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן האָט זיך געעפנט פרייטאָג אָוונט, דעם 29טן מאַי אין מעדיסאָן סקווער גאַרדן, ניו יאָרק, מיט דעם געזאַנג פון דעם „אינטערנאַציאָנאַל" פון דעם רעוואָלוציאָנערן הימן פון דעם אַרבעטער־קלאַס פון גאַר דער וועלט.

חבר שייפער דערעפנט די קאָנווענשאָן אין נאָמען פון ניו־יאָרקער שטאָט־קאָמיטעט און שטעלט פאַר חבר שילער אַלס פאָרזיצער. עס באַגריסן די קאָנווענשאָן די חברים בעדאַבט, פּאָסטער און זאַלצמאַן.

צווישן די רעדנער זיינען אַרויסגעטראָטן דער פרייהייט געזאַנג פאַראיין און דער קינדער־כאָר פון די שולן ביים אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, זינגדיג רעוואָלוציאָנערע לידער אונטער דער אָנפירערשאַפט פון חבר יעקב שייפער. דער „אַרטעף" האָט דורכגעפירט אַ פּאַנטאָמימע וועגן די צוויי אָפּגעלעבטע רינגען—דער אַרבעטער רינג און אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג און די לעבעדיגקייט און אויפבוי פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

עס ווערט באַשטימט פונ'ם פאָרזיצער אַ קרעדענשל־קאָמיטע פון פאָלגנדע חברים: **דזשענקינס, פּיטסבורג; רובינשטיין, שיקאַגאָ; שלאָסבערג, קליוולאַנד.**

שבת, דעם 30טן מאַי, 10 אינדערפרי, ווערט דערעפנט די ערשטע זיצונג פון דער ערשטער קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן אין דעם גרויסן זאַל פון דעם אוירווינג פּלאַזאַ האָל, אין דער אָנוועזנהייט פון אַ גרויסער צאָל אַרבעטער־געסט. חבר שילער, פאָרזיצער פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן עפנט די זיצונג מיט אַ קורצער רעדע. נאָך דעם ווערט אויפגענומען דער באַריכט פון דער קרעדענשעל קאָמיטע. חבר דזשענקינס פון פּיטסבורג באַריכטעט, אַז עס זיינען פאַרטראָטן 239 דעלעגאַטן פון 81 שטעט, 31 שטאַטן, 241 ברענטשעס, 51 פראַטערנאַלע דעלעגאַטן פון 29 פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס. צוזאַמען 290 דעלעגאַטן. ער באַריכטעט אויך, אַז עס איז קאָנטעסטעט געוואָרן חבר פּאַטקין, דער דעלעגאַט פון בר. 131, שיקאַגאָ, איבער אַן אומרעגלמעסיגקייט אין די וואַלן, וואָס זיינען פאָרגעקומען אין ברענטש.

די קאָמיטע רעקאָמענדירט צולאָזן דעם דעלעגאַט, אין דער זעלבער צייט, אָבער, אויסדריקנדיג די אומצופרידנהייט ווי די וואַלן זיינען צוגעגאַנגען.. זיי רעקאָמענדירן אויך צוצולאָזן די פאָלגנדע שטעלפאַרטרעטער אויף דעם פּלאַץ פון די רעגולערע דעלעגאַטן צוליב קראַנקהייט. די שטעלפאַרטרעטער זיינען פון ברענטש 2, 99, 110, 127, 503 און 516.

די פאָלגנדע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס זיינען געווען פאַרטראָטען ביי דער קאָנווענשאָן: טרייד יוניאָן יוניטי ליג, אינטערנעשאָנאַל לייבאָר דעפענס, פרייזנט פון סאָוועטן־פאַרבאַנד, אַרבעטער הילפס־אָרגאַניזאַציע, „איקאָר", די שולן ביים אָרדן, נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע, שטאָטישער קאָמיטעט פון ניו יאָרק, די שולן־קאָנווענשאָן, אידישע אַרבעטער קלובן, מוזיקאַלישער אַרבעטער פאַרבאַנד, נאַציאָנאַלע רוסישע הילפס־אָרגאַניזאַציע, אינדוסטריעלע נאָדל טרייד יוניאָן, נאַציאָנאַלע מיינערס יוניאָן, נאַציאָנאַלע טעקסטיל אַרבעטער יוניאָן, די אונגאַרישע סאָסייעטי, אַרבעטער קראַנקן קאַסע און הילפס־אָרגאַניזאַציע, סלאָוואַקישער אַרבעטער פאַרבאַנד, נאַציאָנאַלע יוגנט קאָמיטע פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, אַרבעטער ספּאָרטס יוניאָן, קאונסיל פון אַרבעטער הויז־פרויען, „אַרטעף", פּאַנקיוריאַן קלוב פון ניו יאָרק (גריכישער קלוב), ל. נ. ס. ר. (ליג צו געמפן פאַר נעגער־רעכט). באַריכט פון דער קרעדענשל קאָמיטע ווערט גוטגעהייסן.

אַלס פאָרזיצער פון דער ערשטער זיצונג ווערט דערוויילט חבר אב. עפּשטיין פון ניו יאָרק. אַלס וויצע־פאָרזיצער, חבר ב זעוו פון שיקאַגאָ. אין דעם סעקרעטאַריאַט ווערן דערוויילט די חברים נאָוויק, שייפער און לאָטקער. עס ווערט דערוויילט אַן אָרגאַניזיר־קאָמיטע פון 11 חברים פאַר דעם צוועק פון איינטיילן די פאַרשיידענע אַרבעטקאָמיסיעס אין דער קאָנווענשאָן. די פאָלגנדע 11 חברים ווערן דערוויילט: ווייגער—ניו יאָרק, רעדי—ניו יאָרק, מילער—שיקאַגאָ, יפה—סט. לואיס, שלאָסבערג—קליוולאַנד, קאַספּער—באָסטאָן, בוכמאַן—לאָס אנדזשעלעס, געלטאַן—ניו יאָרק, קופּער—סטעמפּאָרד, שוסטער־מאַן—דעטראָיט און אשינסקי—ניו יאָרק.

חבר שערער באַגריסט די קאָנווענשאָן אין דעם נאָמען פון דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער הילפס־אָרגאַניזאַציע. ער דערציילט פאַר די דעלעגאַטן וועגן דער אַרבעט וואָס די אָרגאַניזאַציע האָט געטאָן אין באַצוג צו הילף פאַר די אַרבעטנדיגע עלעמענטן פאַר דער עקזיסטענץ פון די לעצטע צען יאָר, וועלכע די אָרגאַניזאַציע עקזיסטירט.

חבר וואלש באַגריסט די קאָנווענשאָן אין נאָמען פון די „ל. ס. נ. ר." (אָרגאַניזאַציע, וועלכע קעמפט פאַר די רעכטן פון די נעגער־אַרבעטער).

חבר קאַנדעלאָ, דער איטאַליענישער אָרגאַניזיער פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, באַגריסט די קאָנווענשאָן און ווייזט אויף דער נויטווענדיגקייט פון דעם אָרדן אויף דער איטאַליענישער גאַס, וואו צענדליגער טויזנטער אַרבעטער באַלאַנגען צו די פאַרשיידענע פאַשיסטישע הילפס־אָרגאַניזאַציעס און מיט דער גרינדונג פון דעם אָרדן וועט עס געבן אַ מעגלעכקייט אריבערצוציען די אַרבעטער, וועלכע באַלאַנגען אין יענע פאַשיסטישע אָרגאַניזאַציעס, צו אונזער אָרדן.

חבר גרין, דער אָרגאַניזיער פון דער יוגנט פאַר'ן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן באַגריסט די קאָנווענשאָן און שטעלט זיך אָפּ אויף דער קאָלאָסאַלער אַרבעט, וואָס עס דאַרף געטאָן ווערן צו אַריינציען די יוגנט אין אונזער אָרגאַניזאַציע.

עס ווערט באַשלאָסן צו שיקן אַ באַגריסונג־טעלעגראַמע אין נאָמען פון דער קאָנווענשאָן צו דער סקאַטסבאָראָ קאָנפערענץ, וואָס ווערט איצט אָפּגעהאַלטן אין טשאַטאַנוגאַ. דאָס אָוועקשיקן פון דער טעלעגראַמע ווערט אָנגענומען מיט גרויס באַגייסטערונג פון די אַלע אָנוועזנדע ביי דער קאָנווענשאָן.

חבר זאַלצמאַן באַריכטעט פאַר דער אָפּגעטאָנענער אַרבעט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פאַר דעם דורכגעגאַנגענעם יאָר. (אַ גע־דרוקטער באַריכט איז צוגעשיקט געוואָרן יעדן דעלעגאַט).

אַלס פאָרזיצער פון דער צווייטער זיצונג ווערט דערוויילט חבר בלעכמאַן פון שיקאַגאָ. אַלס וויצע־פאָרזיצער, חבר שענדלאָוו פון מיאַמי. זיצונג געשלאָסן 1.30.

צווייטע זיצונג ווערט דערעפנט 2.30 ביי טאָג.

עס ווערט אויפגענומען די דיסקוסיע איבער'ן באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע אין וועלכן עס האָבן זיך באַטייליגט די פאָלגנדע חברים: אראנעק—בר. 47, אייזמאַן—בר. 53, סיגאל—בר. 4, מאַקאָווסקי—בר. 98, קרוגער—בר. 137, קאָהען—ראַטשעסטער, ראַטבלאַט—שיקאַגאָ, טייטש—סקרענטאָן, רעדי—בר. 33, דעשמאַן פון יוגענט קאָמיטע.

חבר ווייגער באַריכטעט פאַר דער אָרגאַניזיר־קאָמיטע. די קאָנווענשאָן ווערט איינגעטיילט אין די פאָלגנדע קאָמיטעס: רעזאָלוציאָנס, אָרגאַניזאַציאָנס, אַמאַלגאַמיישאָן, שולן, פּרעס, שפּראַכן, בענעפיטס, בודזשעט, קאָנסטיטוציע, נאָמיניישאָן און באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

רעזאָלוציע־קאָמיטע: נאָוויק, סולטאַן, שטיינבערג, וואָשינגטאָן, באַרט, איצקאָוויץ, גלאָזמאַן, אב. עפּשטיין, טאַלמי, אייזראָוו ראַהינסקי, קאַסאָוויץ, ראַפּאָפּאָרט, דזשענקינס, סילווער, קאַרט, ווייצמאַן, קעלנער, שטיינפעלד, ראָזענטאַל, סאַמערגראַד, לאָנדאָן, בוכמאַן.

אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע: גרין, אייבראַמס, לעמבערג, שערמאַן, קאָהען, דובאָוו, אָרלאָוו, קאַרנאָווסקי, לין, מאַרים, אָשינסקי, קאַרבוס, קאַנדעלאָ, ווייגער, שולמאַן, סטראַשינסקי, ווישנעווסקי, שי־

לער, מאלינסקי, מעדניק, לעוויט, מאַנישעוויטש, יפה, מעטריק, אַראָנ־סאָן, קאַרט און נאַכוויטש.

פאַראייניגונג-קאָמיטע: זאָלצמאַן, פישביין, גלאָבערמאַן, קאַפּסקי, קאָוואַל, קאַמער, בעספּאַלאָוו, פרימאַן, דזשעקערסאָן, גירי־מאַן, שווארץ, מייקלסאָן, ווייל־לאַנד, פעווזנער, גרינבערג, גארבלער, פאַטקין, ספּעקטאָר, סילוווער, סטאָן, נאַדאַלסקי, קושנער, לאָו, ווייס, שענדלאָוו, דוברינסקי, סערעברעני, קאַספּער און גלוזמאַן.

שולן און קולטור-קאָמיטע: מרמר, פינקלשטיין, לאָטקער, האַלפּערן, דאָראָשקין, גלאַס, דעש, מאַזעס, וואַרשאַווסקי, מיזגדאַל, האָפמאַן, טאַל, אַראָנאָוו, דוברינסקי, סאַנדלער, זעוו, קרוגער, לעדער־מאַן, גרין, שוסטערמאַן, באַגראַד, אוריצקי, ווייסמאַן, אָלשאַנסקי, פודענבערג, רעדי, קאַמענעצקי.

פּרעס-קאָמיטע: טענענבאום, ריווא, טזיזנער, קאַברינסקי, מאַרקאָוויץ, ראָזענוואַלד, אַראָנעק, קראַנץ, פליישער, פענטשערער, יע־לין, סעלסקי, סענטער, ראַטבלאַט, האַלפּערן, לאַפּידאַס, קראַסניצקי, קאַפּלאַן, פיין, שעכטמאַן, דאַוויד־אָוו, קליין, קאַופמאַן, שכוידער, ריווי־קין, מעלצער, ווייסמאַן.

שפּראַכן-קאָמיטע: פינקלשטיין, גאָנאָפּאָלער, רעי, פּירסאָן, הוירשלער, דירן, גרין, פּאָלאַק, סילוווערשטיין, קאַנדעלאַ, ראָז, קע־שינדער, קיימען, פּאַרעלא, ענגלבערג, שיכעט, עקשטיין, קעלטאָן.

בענעפיט-קאָמיטע: מענשער, הימעלפאַרב, מאַנדעל, ראָזענ־פעלד, לעוויצקי, אורעצקי, יאַנאָווסקי, סיגל, טראַכטנבערג, ביזער, ראָזען, קליינמאַן, בין, מעלצער, מאַרקינסאָן, גינזבורג, לין, בעל, קאַרנאָווסקי, מעראַן, ראָזענבערג, העלער, גערצמאַן, בלאַט.

בודזשעט-קאָמיטע: פּאָלאַק, סיגל, קאַפּלאַן, זעליגסאָן, באָ־גאָראַד, ליפּשיץ, גרינבערג, קופּער, ליבמאַן, שטיין, שוב, עסטריז, גינזבורג, ראָזענבלאַט, בלומקין, גאָלדבערג, רובינשטיין, שלאָסבערג, דייטש.

קאָמ. פאַר דער עקו. באַריכט: וועקסלער, האַלמאַן, אולאַ־נאָוו, נידעלמאַן, ראַמבאַם, דירעקטאָר, סינגער, לענסקי, ווייזענמאַן, סמיט, וואָלף, סיימאַן, הערצבערג, גאָלדבערג, שפּיזאַיזן, גראָסמאַן, מייזל, מאַקאָווסקי, ליבט, גרינבערג, שאַפּיראָ, ווייזער, ווילענסקי.

נאַמינאַציע-קאָמיטע: ברוך לייב, שייפער, אָקען, פּאָמעראַנץ, שוסטערמאַן, ווייגער, קאַופמאַן, ווייצמאַן, שפּיגל, בלעכמאַן, פינק.

קאָנסטיטוציע-קאָמיטע: דזש. בראָדסקי, גראָסמאַן, באָראָן, פינקענטאַל, בערגער, טייטש, מאַרמאָרשטיין, גראָספּילד, סאָרין, ראָ־זען, אלפּערט, קינג, גראָסבערג, שער, קאָבלענץ, דיסענד, וואָלטער, מאַ־ריגאָוו, בעס, קאָהען, טוניק, חפץ, מאַס, גארסיק, פרימאַן.

אַלס פאָרזיצער פאַר דער דריטער זיצונג ווערט דערוויילט חבר גלוזמאַן פילאַדעלפיע, וויצע־פאָרזיצער—חבר ווייגער, באָסטאָן.

דריטע זיצונג ווערט דערעפנט זונטאָג, דעם 31טן מאַי, 10.30 אינדערפרי.

חבר נאָוויק האַלט אַן איינלייטונג איבער דער וויכטיגקייט פון דער פּרעס. ער ווייזט אָן וואָס פאַר אַ שטאַרקער וואָפן די פּרעס איז און אַפּעלירט אַז די קאָנווענשאָן זאָל זעען פאַרשטאַרקן און פאַרגרע־סערן אונזער פּרעס. נאָך דעם ווערט אָפּגעגעבן אַ באַריכט פאַר דער פּרעס־קאָמיטע פון חבר ווייסמאַן. אין נאָמען פון דער קאָמיטע גיט ער איבער צו דער קאָנווענשאָן אַ ריי רעקאָמענדאַציעס, אַז אַ טעקס פון צען סענט אַ חודש זאָל אָנגענומען ווערן אויף יעדן מיטגליד, פון וועלכן אַכט סענט זאָל גיין פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" און צוויי סענט פאַר דעם „דיילי וואָרקער". דערביי ווערט פאַרשטאַנען, אַז דער מאַנאַטלעכער ביל זאָל ניט פאַרגרעסערט ווערן מערער פון פינף סענט.

פּרויען פון קלאַס „אַיי" און יוגנט ברענטשעס זאָלן באַפרייט ווערן פון דעם טעקס. די פרעמד־שפּראַכיגע ברענטשעס און פעדעראַ־ציעס, וועלכע זיינען שוין אָנגעשלאָסן און וועלכע ווילן זיך אָנ־שליסן אָן דעם אָרדן, זאָלן צאָלן אַ טעקס פון אַכט סענט פאַר זייער באַטרעפנדן שפּראַך־אָרגאַן און צוויי סענט פאַר דעם „דיילי וואָרקער".

אין יעדן ברענטש זאָל פונקציאָנירן אַ פּרעס־קאָמיטע, וועמעס אויפגאַבע עס זאָל זיין, אַז אונזער אַרבעטער־פּרעס זאָל גרייכן יעדן מיטגליד פון ברענטש. און אויך צו קריגן נייע לעזער פאַר אונזער פּרעס אין די געגענטן וואו די ברענטשעס געפינען זיך. נאָך אַ לענ־גערער דיסקוסיע ווערן די אַלע רעקאָמענדאַציעס אָנגענומען מיט אַלע שטימען פאַר, געגן 6. דער טעקס, וועלכער איז אָנגענומען געוואָרן פון דער קאָנווענשאָן וועט גיין פאַר אַ רעפערענדום צו די מיטגלי־דער.

חבר מרמר האַלט אַ רעפעראַט וועגן דער קולטורעלער טעטיגקייט פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. חבר מרמר ווייזט אָן אין זיין רעפעראַט ווי אַזוי די קולטורעלע טעטיגקייט גייט האַנט אין האַנט מיט דער פּאָליטישער, עקאָנאָמישער און אַנדערע סאָציאַלע טע־טיגקייטן. ער גיט אויך אָן איבערבליק איבער אַלע צווייטן פון דער גאַנצער קאַפּיטאַליסטישער קולטור, ווי פּרעסע, ליטעראַטור, קונסט, וויסנשאַפט, רעליגיע, א. א. וו. וואָס האָבן איין ציל—צו באַהערשן די מחות פון די מאַסן און מאַכן זיי פאַר געהאָרכזאַמע דינער פון דעם קאַפּיטאַליסטישן הערשנדן קלאַס.

חבר מרמר האָט אויך געגעבן אַן איבערזיכט וועגן דער גאַנצער קולטור־טעטיגקייט, וואָס איז די הויפּט־טעטיגקייט פון אונזער אָר־גאַניזאַציע, וועגן די אַרויסגעגעבענע בראָשורן, קאָנספּעקטן, פאָרומס, איינלייטונגען, א. א. וו., וועגן די פעלערן און מעלות, וואָס האָבן זיך אַרויסגעוויזן אין זייער דורכפירונג. וועגן אונזער אָרגאַן „פונק" און וועגן די ווייטערדיגע גרויסע קולטור־פּלענער.

די קאָנווענשאָן ווערט באַגריסט פון אַ ריי חברים, פון אַ ריי אָרגאַניזאַציעס. חבר יוקלסאָן באַגריסט אין דעם נאָמען פון „אַר־טעף". חבר דייקסל אין נאָמען פון „פּראָלעטפּען", חבר באום אין נאָמען פון דעם אידישן אַרבעטער אונויווערזיטעט.

חבר קאַמענעצקי האַלט אַ קורצע איינלייטונג וועגן דער וויכטיג־קייט פון דעם באַטייליגן זיך פון די ברענטשעס אין דער אַרבעט פון די שולן.

אַלס פאָרזיצער פון דער פערטער זיצונג ווערט דערוויילט חבר מענשער, ניו יאָרק, אַלס וויצע־פאָרזיצער, חבר שענדלאָוו פון מיאַמי. זיצונג געשלאָסן צוויי אַזייגער ביינטאָג.

די פערטע זיצונג ווערט דערעפנט דריי אַזייגער ביינטאָג.

חבר היימאַן, דער פאָרזיצער פון דער אינדוסטריעלער נאָדל־פאַך יוניאָן באַגריסט די קאָנווענשאָן אין דעם נאָמען פון דער רעוואָלו־ציאָנערער יוניאָן. ער ווייזט אָן אויף דער וויכטיגקייט פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן אַלס אַ קעמפנדיגע אָרגאַניזאַציע, וועלכע באַטייליגט זיך אין אַלע קאַמפן פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. ער ווערט באַגלייט מיט שטורמישע אַפּלאָדיס־מענטן נאָך דער פאַרענדיגונג פון זיין רעדע.

חבר'טע פּאָינטע באַגריסט די קאָנווענשאָן אין דעם נאָמען פון די פריינט פון סאָוועטן־פאַרבאַנד. זי דערציילט, אַז זי איז ערשט אַריבערגעקומען פון סאָוועטן־פאַרבאַנד און גיט איבער וועגן דער קאָלאָסאַלער בויאונגס־אַרבעט, וואָס ווערט געטאָן אין דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד.

די חברים בראָדסקי און גראָספעלד גיבן אָפּ אַ באַריכט פאַר דער קאָנסטיטוציע־קאָמיטע. די אָנגעגעבענע פּונקטן פון דער קאָנסטיטו־ציע ווערן ברייט דיסקוטירט פּונקט ביי פּונקט. די פאָרשלאָגן פון דער קאָנסטיטוציע־קאָמיטע ווערן אָנגענומען איינשטימיג (די קאָנ־סטיטוציע וועט געדרוקט ווערן איב'ם „פונק").

חבר ליאַכאָוויצקי באַגריסט די קאָנווענשאָן אין נאָמען פון דעם שטאָטישן קלובן־קאָמיטעט. חבר טאַלמי באַגריסט די קאָנווענשאָן אין נאָמען פון „איקאָר". חבר גאָרעליק באַגריסט די קאָנווענשאָן אין נאָמען פון דעם אידישן אַרבעטער מוזיקאַלישן פאַרבאַנד און אויך אין נאָמען פון דעם ניו־יאָרקער פרייהייט געזאַנג פאַראיין.

חבר מאַזעס פון מינעאַפּאָליס גיט אָפּ אַ באַריכט פון דער קול־טור־קאָמיטע.

1. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז יעדער ברענטש זאָל דער־ווייל אַ קולטור־דירעקטאָר, וועלכער זאָל זיין אַ מיטגליד פון דער עקזעקוטיווע פון ברענטש, אויך אַ קולטור־קאָמיטע פון 3, איינגע־שלאָסן דער קולטור־דירעקטאָר, זאָלן דערוויילט ווערן, וועלכע זאָלן טאָן די קולטורעלע אַרבעט פון דעם ברענטש.

2. דער שטאָטישער קולטור־קאָמיטעט זאָל האָבן אָפּטע באַראַ־טונגען מיט די קולטור־דירעקטאָרן פון די ברענטשעס.

3. מאַנאַטלעכע באַריכטן זאָלן אָפּגעגעבן ווערן צו די העכערע קולטור אינסטאַנצן. יעדער ברענטש, קולטור־קאָמיטעט, זאָל אָפּגעבן אָפּטערע באַריכטן צום דיסטריקט קולטור־קאָמיטעט. דאָס זעלבע, דער דיסטריקט צום נאַציאָנאַלן בילדונגס־קאָמיטעט.

4. יעדער געשעפטס־מיטינג זאָל זיך ניט פאַרציען שפּעטער ווי 10 אַזייגער. דער צווייטער טייל פון דעם מיטינג זאָל אָפּגעגעבן ווערן פאַר קולטור אַרבעט.

5. יעדער ברענטש מוז דורכפירן איין מאָל אַ חודש אַ קול־טור־מיטינג.

6. די ברענטש קולטור־קאָמיטעטן זאָלן אָרגאַניזירן וואַנט־ציי־טונגען, יעדן חודש, אין וועלכער אַרבעט זאָלן אריינגעצויגן ווערן די מיטגלידער פון דעם ברענטש. די ברענטשעס זאָלן צושיקן צו צוויי קאָפּיעס פון יעדן פון זייערן אַן אַרויסגעגעבענעם עקזעמפּלאַר צום נאַציאָנאַלן קולטור־קאָמיטעט.

7. די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיטע זאָל דורך דעם יאָר אַרויס־געבן 12 בראָשורן איבער די וויכטיגסטע פּאָליטישע און עקאָנאָמישע פראַגן, וואָס וועלן אַרויסגערופן ווערן אין פאַרלויף פון דער צייט.

8. די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיסיע זאָל אָרגאַניזירן דריי קור־סען ביים אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט איבער דער פראַטערנאַ־לער באַוועגונג. אויך אָרגאַניזירן קלאַסן פאַר פאָרזיצערס, סעקרע־טאַרן און איינלייטער.

9. יעדער ברענטש זאָל זיין פאַרפליכטעט צו שיקן דריי שילער אויף די קורסן. די צאָלונגען פאַר די דריי מיטגלידער זאָלן טיילווייז געדעקט ווערן פון דער נאַציאָנאַלער קולטור־קאָמיטע און די ברענ־טשעס.

10. אין די גרעסערע צענטערן זאָל די קולטור־קאָמיטע אָרגאַ־ניזירן אָפּטיילונגען פון דעם אַרבעטער אוניווערזיטעט. אין די שטעט, וואו קיין אַרבעטער אוניווערזיטעטן זייגען ניטאָ, זאָל די אַרבעט געטאָן ווערן דורך די שולן, וועלכע געפינען זיך אין די שטעט. אויך זאָל די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע אָרגאַניזירן ראַיאָנע אַרבעטער אוניווערזיטעטן, וואו נאָר מעגלעך.

1. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז די לערער פון אונזערע שולן זאָלן ווערן מיטגלידער פון אונזער אָרדן.

12. די קולטור־קאָמיטע זאָל אָרגאַניזירן אַ קאָאָפּעראַטיוון פאַר־לאַג, אין וועלכן יעדער מיטגליד פון פאַרלאַג זאָל איינכאַל איינ־צאָלן דריי דאָלאַר, וועלכע ער קען זיי טיילווייז אויסצאָלן. פאַר דעם זאָל ער זיין באַרעכטיגט צו אַ רעדוצירונג פון 40 פּראָצענט פון דעם פּרייז פון די ביכער, וואָס וועלן אַרויסגעגעבן ווערן פון קאָאָפּעראַ־טיוון פאַרלאַג. דער קאָאָפּעראַטיווער פאַרלאַג זאָל אַרויסגעבן ניט ווייניגער ווי דריי ביכער אַ יאָר.

13. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז די קומענדע נאַציאָנאַלע עק־זעקוטיווע זאָל אויפנעמען די פראַגע וועגן גרינדן קינדער־שולן אין אַנדערע שפּראַכן, וואו אַזאַ פאַרלאַנג איז פאַראַן.

14. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז אַלע אַרבעטער קולטור־אָר־גאַניזאַציעס, ווי דער פרייהייט געזאַנג פאַראיין, „אַרטעף", אַרבעטער אוניווערזיטעט, מאַנדאָלין אָרקעסטער, א. א. וו. זאָלן זיך געפינען אונטער'ן אויפזיכט פון דער נאַציאָנאַלער קולטור־קאָמיטע.

15. די קאָמיטע פאָדערט אויף די מיטגלידער פון דעם אינטער־נאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, וועלכע האָבן קינדער, אַז זיי זאָלן זיך אַבאָנירן צום קינדער־זשורנאַל „פּיאָנער".

16. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז אַלע קאָנספּעקטן, וועלכע ווערן אַרויסגעשיקט צו די ברענטשעס, זאָלן געדרוקט ווערן אין „פונק". אויך אַז דער „פונק" זאָל ווערן מער אָרגאַניזאַטאָר פון דעם אָרדן.

17. אנערקענענדיג די וויכטיגקייט פון קעמפּ „קינדערלאַנד" אַלס אַ פּראָלעטאַרישע מאַסן־דערציאונגס־אינסטיטוציע, באַשליסט דער צוזאַמענפאַר, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון דעם אָרדן זאָל געפינען די פּאָסיגע וועגן און מיטלען ווי מעגלעך צו מאַכן, אַז די פּרייזן פאַר באַנוצן זיך מיט'ן קעמפּ זאָלן נאָך מער רעדוצירט ווערן, אַזוי אַז די אָרימע אַרבעטער שיכטן זאָלן קענען שיקן זייערע קינדער אין קעמפּ „קינדערלאַנד".

18. די קאָמיטע רעקאָמענדירט צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטי־ווע, אַז זי זאָל אויסאַרבעטן וועגן און מיטלען צו רעכענען ביליגער די פּרייזן פאַר לעקציעס אין דער פּראָווינץ.

די פאָלגנדע רעקאָמענדאַציעס צו אונזער קאָנווענשאָן פון דער נאַציאָנאַלער שול־קאָנווענשאָן ווערן רעקאָמענדירט אָנצונעמען אויינ־שטימיג:

1. דער צוזאַמענפאַר פון די שולן דערוויילט ניין חברים אין דער נאַציאָנאַלער שול־קאָמיסיע.

2. די דערוויילטע נאַציאָנאַלע שול־קאָמיסיע ווערט אנערקענט פון דעם אָרדן אַלס אַ סאַב־קאָמיטע פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטי־ווע פון דעם אָרדן צו פאַרוואַלטן די שולן.

3. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון דעם אָרדן שיקט אַריין אַ שטענדיגן פאַרטרעטער צו דער נאַציאָנאַלער שול־קאָמיסיע.

4. דער קולטור־דעפּאַרטמענט פון דעם אָרדן נעמט איבער די טעכנישע אָנפירונג פון די שולן.

5 דער קולטור דירעקטאָר פון דעם אָרדן ווערט באַשטימט אויך אַלס דירעקטאָר, אָדער גענעראַל סעקרעטאַר פון די שולן.

6. די שטאָטישע קאָמיטעטן פון דעם אָרדן שטייען אין די־רעקטער אָרגאַניזאַציאָנעלער פאַרבינדונג מיט די שטאָטישע אָדער דיסטריקט קאָמיטעטן פון די שולן, דורך זייערע שטענדיגע פאַרטרע־טער.

7. די דיסטריקט אָדער שטאָטישע קאָמיטעטן פון די שולן שיקן אַריין צו איין פאַרטרעטער אין די דיסטריקט אָדער שטאָטישע קאָמי־טעטן פון דעם אָרדן.

8. אין די שטעט, וואו עס זיינען פאַראַן שולן פון דעם אָרדן, נעמען איבער די ברענטשעס דעם שעפטום איבער די שולן. יעדער ברענטש אין אַזאַ שטאָט דאַרף האָבן אַ שעפטום איבער אַ שול.

שול-חודש

די שולן און די ברענטשעס פירן דורך אין חודש דעצעמבער אַ שול־חודש.

יוגנט ברענטשעס

יעדע שול נעמט אויף זיך די איניציאַטיוו פון גרינדן אַ יוגנט ברענטש פון אָרדן.

קורסן

די קולטור קאָמיטע זאָל אָראַנזשירן ביים אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט אַ קורס פאַר שול־טוער.

פאַרבינדונגען מיט די ברענטשעס: 1. איינמאָל אין צוויי חדשים זאָל איינגעאָרדנט ווערן אַ שול־אָוונט וואו דער לערער זאָל אָפּגעבן אַ באַריכט פון דער שול־אַרבעט. 2. צוויי מאָל אין יאָר זאָל די שול דורכפירן אַן אונטערנעמונג פאַר דעם ברענטש. 3. קאָאָרדי־נירן די קולטורעלע אַרבעט פון ברענטש און שול. 4. די פאַרטרע־טער פון ברענטש צו דער שול גיבן אָפּ אַ באַריכט ביי יעדן מיטינג. 5. הויז־צו־הויז קענוועסינג ווערן דורכגעפירט פון ביידע אָרגאַני־זאַציעס פאַר דעם אָרדן און די שולן. 6. אין די זומער־חדשים גריי־טען צו די שולן און דער ברענטש צוזאַמען די אַרבעט פאַר דערעפע־נען די שול פאַר'ן נייעם סעזאָן דורך קענוועסן קינדער, אונטערגע־מונגען, א. ד. גל.

פּראָיעקטן: פאָלגנדע זעקס פּראָיעקטן זאָלן געלערנט ווערן אין פאַרלויף פון דעם יאָר: 1. שול און אָרדן פּראָיעקט. 2. רוסישע רעוואָלוציע. 3. לענין. 4. רעוואָלוציאָנערע באַוועגונג. 5. ערשטער מאַי. 6. אַנטי־מלחמה און צוגרייטונג פאַר דעם זומער.

מעטאָדישע קאָמיסיע: די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון די שולן זאָל באַשטימען אַ מעטאָדישע קאָמיסיע, וועמעס אויפגאַבע עס זאָל זיין אויסצוארבעטן גענויע און דעטאַליזירטע מעטאָדישע פּלע־נער פאַר יעדן פּראָיעקט.

בולעטין: אַ בולעטין זאָל אַרויסגעגעבן ווערן פאַר יעדן פּראָ־יעקט.

מיטלשול: מיר נעמען אָן אין מיטלשול די קאָמפּלעקס סיס־טעם. מיר גיבן אַרויס קאָמפּלעקס כרעסטאָמאַטיעס פאַר דער מיטלשול.

ביכער: 1. עס זאָלן אַרויסגעגעבן ווערן כרעסטאָמאַטיעס פאַר'ן שול און אָרדן פּראָיעקט, רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג, ערש־

טער מאַי. 2. עס זאָלן אַרויסגעגעבן ווערן אַ צאָל דריי און פינף סענטיגע ביכלעך, וואָס זאָלן אָפּשפּיגלען דעם אַמעריקאַנעם לעבן. צווישן די ביכלעך זאָלן אויך זיין דראַמאַטישע שפּילן, וואָס זאָלן געגעבן ווערן פאַר די שולן און ברענטשעס. 3. אין יעדן נומער „פונק" זאָל זיין אַ שול־אָפּטיילונג. עס זאָל אַרויסגעגעבן ווערן אַ בראָשורע וועגן די שולן. 5. עס זאָל אַרויסגיין אַ ספּעציעלע „מאָר־גען־פרייהייט" אויסגאַבע פאַר אונזערע שולן.

די איינטיילונג פון דעם שול־פאָנד, וואָס קומט אַריין דורך דעם פינף־סענטיגן טעקס, זאָל אויסגעאַרבעט ווערן פון דער שול־קאָמיטע צוזאַמען מיט'ן קולטור קאָמיטעט פון דעם אָרדן.

עס זאָל דורכגעפירט ווערן אַ קאָנטראָל און אינספּעקציע אין די שולן. עס זאָל באַשטימט ווערן פון דעם שול פאָנד פאַר דעם צוועק 1,000 דאָלאַר.

נייע ברענטשעס פון אָרדן: יעדע שול גיט זיך אָפּ צו אָרגאַניזירן אַ נייעם ברענטש פון אָרדן אין איר געגנט.

נאַציאָנאַלע שול־קאָמיסיע: פאָלגנדע חברים ווערן דער־ווילט אין דער נאַציאָנאַלער שול־קאָמיסיע: בערגמאַן, גאָלדבערג, דאָראָשקין, טאַראַנט, מייעראָוויטש, סאַנדלער, סילווער, קאַציק און קאָמענעצקי.

אַלס קאַנדידאַטן ווערן דערוויילט: גלאַז, שיר, שקליאַר, קויפ־מאַן און גלוזמאַן.

דער באַריכט פון דער קולטור־קאָמיטע ווערט דיסקוטירט און אָנגענומען איינשטימיג.

אַלס פאָרזיצער פון דער פינפטער זיצונג ווערט דערוויילט חבר שילער פון נייו יאָרק. אַלס וויצע־פאָרזיצער חבר מאַס פון פּאָרטסמוט.

זיצונג ווערט געשלאָסן 6 אַזייגער.

די פינפטע זיצונג ווערט דערעפנט 7 אַזייגער אָוונט.

חבר שטיינבערג באַריכטעט פאַר דער אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע.

1. שטאָטישע קאָמיטעטן זאָלן אָרגאַניזירט ווערן אין יעדער שטאָט, וואו עס זיינען פאַראַן מער ווי איין ברענטש.

2. דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל אונטערזוכן די ביכער פון אַלע ברענטשעס אַמווייניגסטנס איין מאָל אַ יאָר. די ברענטשעס זאָלן פאַר דעם באַצאָלן אַ מינימאַלע סומע פון 5 דאָלאַר פאַר דער אונטערזוכונג.

3. די קומענדע נאַציאָנאַלע אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע זאָל דער־מוטיגן די אָרגאַניזירונג פון דיסטריקט ברענטשעס. דערביי זאָל די אַרבעט פון די דיסטריקט ברענטשעס פאַרבונדן ווערן מיט אונזערע אַלגעמיינע קאַמפּאַניעס אויף די ערטער.

4. יעדער ברענטש זאָל אַמווייניגסטנס איין מאָל אין דריי חדשים אָרגאַניזירן אַ רויטן זונטאָג פאַר קינדער פון הויז־צו־הויז פאַר מיטגלידער פון אונזער אָרדן. אונזערע ברענטשעס זאָלן אָנפירן אַן אינטענסיוון קאַמף געגן די סאָציאַל־פאַשיסטישע אָרדנס אין זייער דיסטריקט. אונזערע ברענטשעס זאָלן אין יעדער קאַמפּאַניע פאַר דער אַלגעמיינער אַרבעטער באַוועגונג, ווי פאַר דער קאַמפּאַניע פאַר טי. יו. יו. ל., איי. על. די, „איקאָר" א. א. וו. פאַרבינדן די קאַמפּאַניעס מיט דער קאַמפּאַניע פאַר איינבעמען מיטגלידער אין אונזער אָרדן. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל מאַכן אַלע אָנשטרענגונגען צו ענדערן דעם אָרגאַניזאַציאָנעלן לעבן פון אונזערע ברענטשעס, דורך דרוקן אין אונזער „פונק" אַ דעטאַליזירטן טאָג־אָרדנונג ווי אָנצופירן מיט די מיטינגען. אויך צו געבן דירעקטיוון די שטאָטישע און דיסטריקט קאָמיטעטן, וועלכע באַזאָרגן אונזערע ברענטשעס מיט שטענדיגער קולטור־אַרבעט.

5. כדי אַריינציען נייע קאַדרען פאַר דעם אָרדן, זאָל ביי יעדע נייע וואַן אין אַלע עקזיסטירנדיגע קאָמיטעטן, אָנפאַנגנדיג פון דער ברענטש עקזעקוטיווע און ענדיגנדיג מיט דער נאַציאָנאַלער עקזעקו־טיווע, אַריינגעצויגן ווערן וואו נאָר מעגלעך אַ דריטל נייע מיטגלי־דער שאַפ־אַרבעטער. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל אַריינשיקן ספּע־ציעלע חברים פאַר אָרגאַניזאַציע־אַרבעט אין די דיסטריקטן, וואו אַזאַ פאַרלאַנג וועט זיין.

6. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל זען באַשאַפן אַ נעגערשן קאָמיטעט פאַר דעם צוועק פון אָנפירן אָרגאַניזאַציאָנעלע אַרבעט צווי־שען די נעגערשע אַרבעטער־מאַסן.

7. די דיסטריקט און שטאָטישע קאָמיטעטן זאָלן דערוויילן ספּעציעלע קאָמיטעס פאַר פרויען־אַרבעט. ספּעציעלע קאָמיטעס זאָלן אויך דערוויילט ווערן אין די ברענטשעס פאַר אַרבעט צווישן די פרויען. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל זען באַזאָרגן ספּעציעלע ליטעראַטור פאַר דעם צוועק.

8. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל סובסידירן די דיסטריקט און שטאָטישע קאָמיטעטן, כדי צו געבן די מעגלעכקייט און מיטלען אויף צו טאָן אָרגאַניזאַציאָנעלע אַרבעט. די סומען זאָלן באַשטימט ווערן פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

9. דער לאָזונג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אַז פאַר אַריי־נ נעמען מער מיטגלידער וועט געגעבן ווערן אַ פרייז—די מעגלעכקייט צו שיקן אַ דעלעגאַט קיין סאָוועטן־פאַרבאַנד—אָט דער לאָזונג זאָל דורכגעפירט ווערן אין לעבן. אַן אינטענסיווע טעטיגקייט זאָל אונ־טערגענומען ווערן פון די אַלע ברענטשעס. 5 ברענטשעס, וועלכע וועלן אַריינבענעמען די גרעסטע צאָל מיטגלידער, וועלן קריגן די געלעגנ־הייט פון שיקן דעלעגאַטן קיין סאָוועטן־פאַרבאַנד. די קאָמיטע רע־קאָמענדירט, אַז 5 דעלעגאַטן זאָלן געשיקט ווערן. 2 פון נייו יאָרק, 2 פון איבער'ן לאַנד און איינער פון די יוגנטלעכע ברענטשעס.

10. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז די קאָנווענשאָן זאָל אָנגע־מען דעם מאַניפעסט צו די געשטראָכענע מיטגלידער. די מיטגלי־דער, וואָס זיינען געשטראָכן געוואָרן ביז דעם 15טן אַפּריל, קענען האָבן די מעגלעכקייט אַריינצוקומען אַלס נייע מיטגלידער אין פאַר־לויף פון די קומענדע 6 וואָכן. זיי וועלן דאַרפן איינצאָלן איינטריט־געלט און אויך דורכגיין אַ דאָקטאָר־עקזאַמען און די אַלטע חובות, וואָס זיי זיינען געבליבן שולדיג, זאָל פון זיי אַרונטערגענומען ווערן.

רעקאָמענדאַציעס פון דער יוגנט אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע

1. אַ נאַציאָנאַלע יוגנט־קאָמיטע פון 5 זאָל דערוויילט ווערן ביי אַ קאָנפערענץ פון די איסטערן ברענטשעס.

2. איינער פון דער יוגנט זאָל דערוויילט ווערן צו דער נאַ־ציאָנאַלער עקזעקוטיווע און ער זאָל ווערן אַ מיטגליד אין דער נאַ־ציאָנאַלער אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע.

3. שטאָטישע יוגנט־קאָמיטעטן זאָלן אָרגאַניזירט ווערן אין יעדער שטאָט, וואו עס איז דאָ מער ווי איין יוגנט־ברענטש.

4. דיסטריקט יוגנט־קאָמיטעטן זאָלן אָרגאַניזירט ווערן, וואו עס וועט נאָר באַשאַפן ווערן אַ מעגלעכקייט פאַר דעם.

5. פאַרטרעטער פון די שטאָטישע און דיסטריקט קאָמיטעטן זאָלן געשיקט ווערן צו די יוגנט און דיסטריקט קאָמיטעטן. דאָס זעלבע אויף פון די יוגנט און דיסטריקט קאָמיטעטן צו די עלטערע קאָמיטעטן פון שטאָט און דיסטריקט.

6. דאָ וואו עס איז דאָ בלויז איין יוגנט ברענטש, זאָל אַ פאַר־טרעטער געשיקט ווערן פון דעם ברענטש אין דעם דאָרטיגן שטאָט־קאָמיטעט.

7. מיר רעקאָמענדירן, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל דער־מוטיגן די אויסבויאונג פון יוגנט־צענטערן אין צוזאַמענהאַנג מיט די אָרטיגע שוין עקזיסטירנדיגע יוגנטלעכע אַרבעטער־קלאַס און ספּאָרט אָרגאַניזאַציעס.

8. די קאָנווענשאָן פאָדערט אויף אַלע עקזיסטירנדיגע ברענטשעס פונ'ם אָרדן און די שולן, אַרויסצוהעלפן די יוגנטלעכע ברענטשעס אין אַלע וועגן און מיטלען, ספּעציעל צו קריגן פּלעצער פאַר דער יוגנט־אַקטיוויטעט.

9. די קאָמיטע הייסט גוט די רעקאָמענדאַציע אַרויסצוגעבן דעם „פונק" אויך אין ענגליש. דער ענגלישער זשורנאַל זאָל האָבן אַן אָפּטיילונג פאַר דער יוגנט.

10. מיר רעקאָמענדירן צו זיין אָנגעשלאָסן אָן דער לייבאָר ספּאָרטס יוניאָן פון אַמעריקע און פאַר דעם זאָל געצאָלט ווערן אַ פּער־קעפּיטאַ טעקס פון 2 סענט פאַר יעדן מיטגליד.

11. די צאָלונגען פאַר יוגנט מיטגלידער זאָלן געהעכערט ווערן פון 21 סענט אויף 25 סענט פאַר דעם צוועק פון צו צאָלן די 2 סענט פּער־קעפּיטאַ טעקס און אויך האָבן אַ גרעסערן פאָנד פאַר דער מעגלעכקייט צו טאָן אָרגאַניזאַציאָנעלע אַרבעט צווישן דער יוגנט.

מיר רעקאָמענדירן, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע זאָל זען, אויב מעגלעך, צו מאַכן אַן אָנשטרענגונג צו קריגן ספּעציעלע אינשורענס פאַר מיטגלידער פון לייבאָר ספּאָרטס יוניאָן, וועלכע וועלן פאַראומגליקט ווערן אין צייט פון זייערע אטלעטישע איבונגען.

עס ווערט אויפגענומען אַ ברייטע דיסקוסיע וועגן די אַלע רעקאָמענדאַציעס, אין וועלכער עס באַטייליגן זיך די פאָלגנדע חברים דעלעגאַטן: מאַקאָווסקי, הוירשלער, טוניק, אייזמאַן, גרינבערג, וואַלמאַן, ליבמאַן. נאָך דעם ווערן די אַלע רעקאָמענדאַציעס אָנגענומען איינשטימיג.

פאַר דער פאַראייניגונג־קאָמיסיע באַריכטעט חבר זאַלצמאַן. חבר זאַלצמאַן שטעלט זיך אָפּ אויף די פּונקטן און איינצלהייטן פון דער אַרבעט אין באַצוג צו דער פאַראייניגונג מיט די אַנדערע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, און ער גיט איבער די פאָלגנדע רעקאָמענדאַציעס, וועלכע זיינען אָנגענומען געוואָרן פון דער קאָמיטע.

1. אָנצונעמען די רעקאָמענדאַציעס פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע צו פאַראייניגן זיך סיי מיט דער אונגאַרישער קראַנקן־קאַסע, וועלכע האָט שוין באַשלאָסן זיך צו פאַראייניגן מיט דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, סיי מיט דער רוסישער און סלאָוואַקישער אָרגאַניזאַציעס, אויב זיי וועלן ביי זייערע קומענדיגע קאָנווענשאָנס באַשליסן צו פאַראייניגן זיך מיט אונזער אָרדן.

2. די קאָנווענשאָן באַפולמעכטיגט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע דורכפירן די פאַראייניגונג מיט די דריי אָרגאַניזאַציעס אין לעבן אָן אַ גוטהייסונג פון אַ קאָנווענשאָן.

3. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל גלייך נאָך אונזער קאָנווענשאָן מאַכן די נויטיגע אַרענדזשמענטס וועגן פאַראייניגן זיך מיט דער אונגאַרישער קראַנקן־קאַסע און זאָל האָבן דאָס רעכט דורכצופירן די פולע פאַראייניגונג מיט דער סלאָוואַקישער און רוסישער פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס.

די קאָנווענשאָן הייסט גוט די ליניע פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אַז דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן דאַרף זיין געבויט אויף דער ברייטסטער שפּראַך־אויטאָנאָמיע, מיט באַזונדערע סעקציעס און אַלע איינצלהייטן וועגן דעם זאָלן אויסגעאַרבעט ווערן פון דער פאַראייניגונג־קאָמיטע און פאַרטרעטער פון אַלע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס.

די קאָנווענשאָן רופט די מיטגלידער פון אַלע פיר פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס אָנצופירן אַן אידעאָלאָגישע קאַמפּאַניע, אַז נאָך פראַטערנאַלע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס זאָלן זיך פאַראייניגן מיט דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

כבר בעדאַכט האַלט אַ לענגערע רעדע, אָנווייזנדיג אויף דער וויכטיגקייט פון דער פאַראייניגונג.

דער באַריכט פון דער קאָמיטע ווערט אָנגענומען איינשטימיג אונטער רוישיגע באַגייסטערטע אַפּלאָדיסמענטן, וועלכע האַלטן אָן פאַר אַ גאַנץ לאַנגער צייט.

עס ווערט אויך באַשלאָסן צו טעלעגראַפירן צו די אָרגאַניזאַציעס, וועלכע גייען זיך מיט אונז פאַראייניגן, לאָזנדיג זיי וויסן וועגן אונזער באַשלוס.

די פאָלגנדע טעלעגראַמעס ווערן דורכגעלייענט ביי דער קאָנווענשאָן: אַ טעלעגראַמע פון אַ צאָל חברים, מיטגלידער פון אָרדן, וועלכע זיינען אויפ'ן וועג קיין סאָוועטן־פאַרבאַנד, צוגעשיקט פון דער שיף „אַקוויטאַניאַ". אַ באַגריסונגס־טעלעגראַמע פון דער בראַנקסער אַרבעטער קאָאָפּעראַטיווער קאָלאָניע, פון פרייהייט געזאַנג פאַראיין, נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע לייבאָר ליג, קאַנאַדע, בולגאַרישער אַרבעטער קלוב פון קליוולאַנד, מוטערס ליג פון ניו ענגלאַנד, וואוסטער פרויען קאונסיל, נאַרפאָלק איקאָר קאָמיטעט, פון אַ צאָל קראַנקע מיטגלידער פון דענווער סאַניטאַריום. בראָנזוויל שול 1. פון חבר מלך עפּשטיין, וועלכער געפינט זיך אויף א טור. פון חבר'טע העלען גערשאָנאָוויץ, פּעטערסאָן, איינע פון די 5 פּעטערסאָנער אָנגעקלאָגטע חברים, פון די חברים דזשאַזעפּסאָן און מעטליץ, די חברים מאַקס און סאַראַ לענט, דולוט, מינ. חבר שאַרק, בר. 75. פון אַן אַרבעטער רינג ברענטשט 668, סאַן פראַנציסקאָ, וועלכער האָט באַשלאָסן אויפצולייזן זיך אַלס אַרבעטער רינג ברענטשט און אַריינגיין אין דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. קאַליפאָרניער דיסטריקט קאָמיטעט.

אָהייאָ דיסטריקט קאָמיטעט, בר. 20, ניו יאָרק. בר. 29, רעוויר. בר. 41, סיראַקיוז. בר. 42, דעטראָיט. בר. 43, דעטראָיט. בר. 62, אַטלאַנטאַ. בר. 74, ניו יאָרק. 78 דעטראָיט, 107 שיקאַגאָ, 111 סאַן אַנטאָניאָ, 126 אָמאַהאָ, 144 מעמפיס, 159 דענווער, 160 פּיטסבורג, 170 טשעלסי, 176 שיקאַגאָ, פון אַן ערשט געגרינדעטן ברענטש אין סיאַטל, וואַשינגטאָן און אויך א ניי־געגרינדעטן ברענטש אין וויליאַמסבורג.

פאַר דער בודזשעט־קאָמיטע באַריכטעט חבר פאָלאַק. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז די צאָלונגען זאָלן איינגעפירט ווערן דריי־חדשימדיגע, אָנשטאָט 2 ווי ביז איצט. די צאָלונגען זאָלן זיין ווי פריער, מיט דער אויסנאַם, אַז דער אַדמיניסטראַטיווער פאָנד, אין וועלכן עס איז ביז איצט געצאָלט געוואָרן 27 ס., זאָל אַרונטערגענומען ווערן 5 סענט און זאָל באַטרעפן בלויז 22 סענט. דער אָרגאַניזאַציע־פאָנד זאָל געהעכערט ווערן פון 8 סענט אויף 11 סענט. דער פּובליסיטי פאָנד, וועלכער איז ביז איצט געווען 1 סענט, זאָל אַרונטערגענומען ווערן אינגאַנצן. אין אַלגעמיין די צאָלונגען, וועלכע האָבן באַטראָפן ביז איצט 55 סענט, זאָלן זיין 52 סענט. די קאָמיטע רעקאָמענדירט אויך, אַז די צאָלונגען פאַר דעם קאָנווענשאָן פאָנד זאָלן געצאָלט ווערן 5 סענט אַ חודש אָנשטאָט ווי עס איז געווען פריער אַן אַלגעמיינער טעקס פון 75 סענט. פאַר הויז־פּרויען, וועלכע געהערן אין „אָפּשאָאיי", זאָל די צאָלונג געהעכערט ווערן אויף 1 סענט, פון 14 סענט אויף 15 סענט. באַריכט ווערט אָנגענומען איינשטימיג.

פאַר דער בענעפיט און סאַניטאַריום קאָמיטע באַריכטעט חבר מאַנדעל. די קאָמיטע רעקאָמענדירט צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע צו באַשטימען אַ ספּעציעלע קאָמיטע, וועלכע זאָל זיך אָפּגעבן מיט די מעגלעכקייטן פון צו האָבן אַ פּרעווענטעריום. נאָך דעם באַריכט פון דער ספּעציעלער קאָמיטע צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, ווען עס וועט באַוויזן ווערן די מעגלעכקייט פאַר דעם, זאָל די פראַגע אַרויסגעשיקט ווערן פאַר אַ רעפערענדום צו די ברענטשעס. אויב אָבער דער באַריכט וועט געבראַכט ווערן אין אַ קורצער צייט פון דער קומענדער קאָנווענשאָן, זאָל די קאָנווענשאָן וועגן דעם האַנדלען.

די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל זען באַשאַפן אַ ספּעציעלן קראַנקן בענעפיט צאָלונג, וועלכע זאָל אַנטהאַלטן 50 וואָכן בענעפיט אַ יאָר. די ערשטע 25 וואָכן זאָל געצאָלט ווערן די פולע סומע און די קומענדע 25 וואָכן האַלב פון דער סומע און די וואָס נעמען אַרויס אָט דעם „אָפּשאָן" זאָלן צאָלן די סומע, וואָס איז באַשטימט געוואָרן פאַר דעם צוועק. די קאָמיטע רעקאָמענדירט, אַז יעדער מיטגליד זאָל עקזאַמענירט ווערן איין מאָל א יאָר דורך אונזערע דיסטריקט דאָקטוירים, כדי צו וויסן גענוי דעם געזונט צושטאַנד פון יעדן מיטגליד. די אַלע רעקאָמענדאַציעס ווערן אָנגענומען איינשטימיג.

חבר ראָמבאַם באַריכטעט פאַר דער קאָמיטע וועגן דעם באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. איינצלהייטן פון דעם באַריכט וועלן זיין געדרוקט אין קומענדיגן נומער „פונק". דער באַריכט ווערט איינשטימיג אָנגענומען פון די דעלעגאַטן מיט אַן אויסבעסערונג פון חבר דוד סיגל, אַז עס ווערט אויך אַריינגענומען די אַרבעט פון אַלע אָנגעשטעלטע אין אונזער אָפיס.

פאַר דער שפּראַכן־קאָמיטע באַריכטעט חבר בלעכמאַן פון שיקאַגאָ.

1. אין יעדער שטאָט, וואו עס זיינען דאָ מער ווי איין שפּראַך ברענטש, זאָל אַ שטאָטישער קאָמיטעט צוזאַמענגעשטעלט ווערן פון דער באַטרעפנדער שפּראַך. דיסטריקט און שטאָטישע קאָמיטעטן זאָלן אַרבעטן אין פולער קאָאָפּעראַציע מיט די אַנדערע שפּראַכיגע ברענטשעס. זיי זאָלן אַרויסהעלפן די אַלע אַנדערע שפּרעכנדע ברענטשעס, אָרגאַניזאַציאָנעל אויך און העלפן אָנפירן זיי צו פירן די ביכער און אַלע אַנדערע נויטיגע אַרבעטן, אמווייניגסטנס פאַר אַ צייט פון זעקס חדשים.

2. אַן ענגלישער מאַנאַטלעכער זשורנאַל זאָל אַרויסגעגעבן ווערן פאַר די אַלע אַנדערע שפּרעכנדע ברענטשעס.

3. אַ פאַרטרעטערשאַפט פון די אַלע אַנדערע שפּראַכיגע זאָל אַריינקומען אין דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו קאָמיטע, וועלכע וועט דערווייל ווערן ביי דער קאָנווענשאָן. דער באַריכט פון דער קאָנווענשאָן זאָל געדרוקט ווערן אין די אַלע שפּראַכן, אין וועלכע מיר האָבן ברענטשעס און זאָל צוגעשיקט ווערן צו די דעלעגאַטן.

באַריכט פון דער קאָמיטע אָנגענומען איינשטימיג.

פאַר דער רעזאָלוציע־קאָמיטע באַריכטעט חבר נאָוויק. די פאָלגנ־דע רעזאָלוציעס ווערן אָנגענומען: געגן דער פאַרשווערונג אויף די 9 נעגערשע אינגלעך אין סקאָטסבאָראָ, געגן דער פאַרשווערונג אויף די 5 אָנגעקלאָגטע אין פעטערסאָן, וועגן אַמניסטיע פאַר אַלע קרבנות פון קלאַסן־קאַמף, פאַר דער טי. יו. יו. על., פרעסע, פאַר דער מלחמה־געפאַר און פאַרטיידיגונג פון סאָוועטן־פאַרבאַנד, איי. על. די., פראָ־לעטפּען, „איקאָר", „אַרטעף", אידישער אַרבעטער אוניווערזיטעט, פרייהייט געזאַנג פאַראיין, אידישע אַרבעטער שולן, פריינט פון סאָ־וועטן־פאַרבאַנד, וואָרקערס אינטערנעשאָנאַל רעליף, רעזאָלוציע צו אינדאָרסירן די פּיאָנערן באַוועגונג און אויך אַ רעקאָמענדאַציע צו איינשטעלן אַ קינדער־אָפּטיילונג אינ'ם „פונק".

די אַלע רעזאָלוציעס ווערן איינשטימיג אָנגענומען.

פאַר דער נאָמינאַציאָנס־קאָמיטע באַריכטעט חבר שייפער. די קאָ־מיטע טראָגט אַריין אַן איינשטימיגן באַריכט וועגן דעם צוזאַמענ־שטעל פון דער קומענדיגער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. זיי רעקאָמענ־דירן אַלס פאָרזיצער פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע חבר ווייגער פון בר. 12. וויצע־פאָרזיצער חבר לין, בר. 15; קאַסירער, בראָדסקי, פון בר. 500; פּראָטאָקאָלן סעקרעטאַרין, חבר'טע פידלער פון בר. 75. די איבעריגע אין דער עקזעקוטיווע זיינען אייזמאַן—בר. 53, בעדאַכט —בר. 500, גראָסמאַן—בר. 116, גרין—בר. 402, האַלפּערן—בר. 71, פעני ווייזער—בר. 302, זאַלצמאַן—בר. 9; מאַנדעל—בר. 20, מענשער —בר. 34, סיגל—בר. 75, סולטאַן—בר. 4, סמאָל—בר. 138, פּאָלאַק— בר. 33, פּרימאָוו—בר. 500, פינקלשטיין—בר. 135, קעלנער—בר. 19, קאַנדעלאַ—בר. 508, קאַרנאַווסקי—בר. 64, רעדי—בר. 33, שילער— בר. 2, שטיינבערג—בר. 9.

פאַר קאַנדידאַטן: קאַסטרעל—בר. 91, לובין—בר. 53, שקלאַר—בר. 11, אָקען—בר. 20, איצקאָוויץ—בר. 134, אַלמאַזאָוו—בר. 127, ריי־מיס—בר. 2, צפאַס—בר. 132, קעלטאַן—בר. 72, מגדל—בר. 24.

די אַלע רעקאָמענדירטע מיטגלידער פאַר דער נאַציאָנאַלער עק־זעקוטיווע און קאַנדידאַטן ווערן אָנגענומען איינשטימיג פון דער קאָנווענשאָן.

שלוס־רעדעס ווערן געהאַלטן פון די חברים ווייגער, לין, פיד־לער, בראָדסקי, סולטאַן, זאַלצמאַן, שילער און קאַרנאַווסקי.

די קאָנווענשאָן ווערט געשלאָסן 12 אַזייגער ביינאַכט מיט דעם געזאַנג פון דעם „אינטערנאַציאָנאַל".

2 קאָנווענשאָנס און אַ זעלבסטמאָרד

(שלוס פון זייט 2)

סונג פון דעם קאָנטער־רעוואָלוציאָנערן עמיסאַר פון דעם פּוילי־שען קאָנטער־רעוואָלוציאָנערן „בונד", גענאָסע נח, און ס'איז שוין קלאָר, אַז דער אינדעפּענדענט איז פולשטענדיג גרייט אין וועג אַריין, צום בית־עולם און צו דער קאָנטער־רעוואָלוציע פון דעם אַרבעטער רינג.

אָבער ניט אַלע מיטגלידער זיינע זיינען גרייט דורכצומאַכן דעם וועג. די פאַרבליבענע פּראָלעטאַרישע עלעמענטן ווייסן וואוהין ניט צו גיין און זיי ווייסן אויך דעם וועג צו אויפלע־בונג, צו ווידער־אויפריכטונג. די פירער פון דעם אינדעפּענ־דענט וועלן ברייגנען צום אַרבעטער רינג בית־עולם זייערע מתים. די לעבעדיגע וועלן זיך ניט לאָזן פירן. ס'איז נאָך פאַר פאַר די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן אין דעם אינדעפּענדענט גע־בליבן אַ לעצטער שאַנס זיך צו ראַטעווען—דער שאַנס אָפּצו־שלאָגן זייערע ברענטשעס, ראַטעווען זייערע לאָקאַלע אַפּאַראַטן פון דער מאָרד־פירערשאַפט און פון דעם בית־עולם שידוך. פאַר דער גרינדונג פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן וואָלט דאָס אפשר געווען אַן אויסגאַנגסלאָזע פּאָליטיק, איצט אָבער איז דאָס אַ פּאָליטיק אין דער ריכטונג פון אַ נייעם לעבן, אין דער ריכטונג פון דער פּראָלעטאַרישער זייט פון דער קלאַ־סען־ליניע, וואו די געבליבענע אַרבעטער פון דעם אינדעפּענ־דענט קענען ענדלעך רעאַליזירן זייער באַגער נאָך אַ פּראָלע־טאַרישער פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע.

פּראַטאָקאָל פון דער נאַציאָ־נאַלער עקזעקוטיוו קאָמיטע

ערשטער מיטינג פון דער ניי־דערוויילטער נאַציאָנאַלער עקזע־קוטיווע, אָפּגעהאַלטן מיטוואָך, דעם 3טן יוני, 1931.

אָנוועזנד: אייזמאַן, בעדאַכט, בראָדסקי, גראָסמאַן, גרין, האַל־פּער, ווייזער, ווייגער, זאַלצמאַן, לין, מאַנדעל, מענשער, סולטאַן, סיגעל, סמאָל, פּאָלאַק, פּרימאָוו, פידלער, פינקלשטיין, קאַנדעלאַ, קאַרנאָווסקי, קעלנער, רעדי, שטיינבערג, שילער.

אָפּוועזנד: בראָדסקי און סמאָל.

טאָג־אָרדנונג:

1. וואָלן פאַר גענעראַל סעקרעטאַר.
2. איינטיילן די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע אין קאָמיטעס.
3. „דיילי וואָרקער".
4. פּראָטאָקאָל פאַרלייענען.

פּראָטאָקאָל פון לעצטן מיטינג ווערט פאָרגעלייענט און גוט־געהייסן.

חבר זאַלצמאַן ווערט איינשטימיג דערוויילט גענעראַל סעקרע־טאַר פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פון א. א. אָ. דער ערשטער שטעלפאַרטרעטער, חבר קאַסטרעל, פאַרנעמט חבר זאַלצמאַן'ס פּלאַץ אין דער עקזעקוטיווע.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע ווערט איינגעטיילט אין 4 קאָמי־טעס: אָרגאַניזאַציע, קולטור, אַדמיניסטראַציע און אַפּיל.

די אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע באַשטייט פון די פאָלגנדע 9 חברים: בעדאַכט, גרין, ווייגער, לין, סיגל, פּרימאָוו, קאַרנעווסקי, קעלנער און שילער.

די קולטור־קאָמיטע באַשטייט פון די פאָלגנדע 7 חברים: אייז־מאַן, גראָסמאַן, סולטאַן, סמאָל, פינקלשטיין, קאַסטרעל, רעדי.

די אַדמיניסטראַציע־קאָמיטע באַשטייט פון די פאָלגנדע 6 חברים: בראָדסקי, האַלפּערן, מאַנדעל, מענשער, פּאָלאַק, פידלער.

די אַפּיל קאָמיטע באַשטייט פון די פאָלגנדע 3 חברים: ווייגער, קאַנדעלאַ, שטיינבערג.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע באַשטימט צו האָבן אירע רעגולע־רע מיטינגען יעדן ערשטן דאָנערשטאָג אין מאָנאַט.

חבר מרמר איז איינשטימיג דערוויילט קולטור־דירעקטאָר פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן און פון זיינע שולן.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע באַשליסט איינשטימיג אַרויסצו־לאָזן אַ רוף צו די ברענטשעס פאַר שטיצע פאַר דעם „דיילי וואָרקער" מיט 25 סענט פּער מיטגליד.

ספּעציעלער מיטינג אָפּגעהאַלטן מאָנטאָג, דעם 29טן יוני, 1931.

אָנוועזנד: אייזמאַן, גראָסמאַן, גרין, האַלפּערן, ווייזער, ווייגער, לין, מאַנדעל, מענשער, סולטאַן, סיגעל, פּאָלאַק, פּרימאָוו, פידלער, פינקלשטיין, קאַנדעלאַ, קעלנער, שטיינבערג.

אָפּוועזנד: בעדאַכט, בראָדסקי, סמאָל, קאַסטרעל, קאַרנאָווסקי, רעדי, שילער.

חבר סטעטשל, געהילף־סעקרעטאַר פון דער „טרייד יוניאָן יו־ניטי ליג" שילדערט די סיטואַציע פון דעם מיינער סטרייק אין פּענ־סילווייניע און אָפּעלירט פאַר שטיצע. ס'ווערט באַשלאָסן זיך צו ווענדן מיט אַ רוף צו די ברענטשעס פונ'ם אָרדן צו שאַפן פאַר די מיינער־סטרייקער די סומע פון 6,000 דאָלאַר. (וואָס דאָס באַטרעפט דורכשניטלעך 50 סענט פּער מיטגליד). עס ווערט דערוויילט אַ קאָ־מיטע פון די חברים ווייגער, סולטאַן און סיגל אַרויסצולאָזן דעם אויפרוף און צו שאַפן די נויטיגע סומע צוצושטעלן תיכף אַ וואָגאָן שפּייז פאַר די סטרייקער, אויפ'ן חשבון פון די 6,000 דאָלאַר. עס ווערט אויך באַשטימט, אַז חבר זאַלצמאַן זאָל אויף זיין צוריקוועג פון שיקאַגאָ נאָך ניו יאָרק באַזוכן דעם מיטינג פון דער מיינער סטרייק־קאָמיטע אין פּיטסבורג און איבערגעבן די סטרייקער דעם גרוס פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן און די סומע פאַר'ן ערשטן וואָגאָן שפּייז.

רחל פידלער, פּראָטאָקאָל־סעקר.

The SPARK YOUTH SECTION

VOL. 1 JULY, 1931 No. 9

YOUTH DEMANDS RATIFIED AT CONVENTION

The first convention of the International Workers Order was a tremendous affair. Delegates from every part of the country were in New York, representing the 12,000 members of our Order.

Our Youth Section was there prepared also to present our program for building up our youth section. Every recommendation made by us was unanimously adopted. One of our foremost problems was the setting up of a National Youth Committee, to direct the work. In order to directly connect up our activity with the other sections of the Order, Comrade Greene, National Youth Organizer, was elected to the National Executive Committee of the Order. City and District Youth Committees are to be set up, there is to be an exchange of representatives from our city committees to the city committees of the adults. Membership campaigns are to be run jointly. In short, there is to be a close relationship between the youth and the adults.

The importance of youth centers was stressed, and a recommendation made for the establishment of such centers, in cooperation with other working class youth and sport organizations. Our affiliation with the Labor Sports Union was endorsed.

One of the most important decisions was the amalgamation with the Hungarian Sick and Death Benefit Society, with a membership of 5,500. This means that there will be a number of youth branches from this organization carrying on activity jointly with our existing youth branches.

Our youth delegates went home from the convention, determined to get back and put all their energies into carrying out the plans for building a mass youth section of the International Workers Order.

Youth delegates at the first convention of the International Workers Order.

THROUGH THE SOVIET UNION WITH THE MAY FIRST DELEGATION

By BOB TURNER, Chicago

Try for a moment to draw a picture in your mind of over one million workers marching militantly, with uplifted faces, through Red Square — with charts and banners from all branches of industry, agriculture and cultural institutions, proclaiming the triumphant progress made in the fulfillment of the Five-Year Plan. One continuous line of workers marching from morning to night. This was the sight I saw on May First, as I viewed the parade from the tribune adjoining the Kremlin wall in Moscow. No worker could view this demonstration without becoming thrilled in this country where workers are the rulers.

Bob Turner leading a cheer, May First, on Red Square, Soviet Union.

I was tremendously impressed by the enthusiasm and efficiency with which the Russian workers and farmers are mastering industrial and farm machinery in the building up of their government. I was impressed even more by the role played by the young workers, not only in the agricultural and industrial field, but also in the political field. The youth are the driving force in almost every phase of socialist construction in the Soviet Union.

We visited Dneiperstroy, where the largest hydro-electric dam in the world is being completed. Sixteen thousand of the thirty thousand working on this project are young workers. Here an incident occurred that gives a very good picture of how the young workers feel about their country. The Dneiper River was rising very rapidly, and there was a danger of it overflowing and damaging

the newly constructed dam. An emergency call was sent out to all surrounding towns, and in the evening after the day's work was over, you could see hundreds of young workers coming from all directions, singing as they went, in trucks and on foot. Shock brigades as they are called in the Soviet Union. Mind you, after a hard day of work, these young workers voluntarily came out to build up a false dam of sand bags, to protect the dam under construction.

We could not help but get the spirit of these "Shock Brigades" and so we too took off our coats and worked for three hours that night, helping them to stem the tide of the incoming waters. For the three hours that they worked they sang, and worked with a spirit that I have never seen before. Throughout the Soviet Union, you can see and feel this spirit. In the factories, on the farms, in the workers' clubs, in the schools, everywhere we went.

Delegation speaking to the workers of the Stalingrad Tractor Factory.

It is true that the majority of the workers in Russia before the revolution were agricultural workers, and that there are great difficulties to be overcome, but you would be surprised to see how efficient they are becoming, how the country is becoming industrialized and the farms collectivized.

In no other place in the world are there such schools as in the Soviet Union. Here there is no child labor. All children are in schools, the older ones in factory schools, where they learn and also get the practical experience, by working for a few hours each day in the factory.

I also visited the tractor plant in Stalingrad. Here are being produced, all the most modern farm implements and machinery. The workers arranged a special meeting for the delegation, at which I spoke.

Everywhere I went the young workers kept asking all sorts of questions about conditions in the United States. They were very much interested in the conditions of the workers here. Unemployment, wage cuts, speed-up, deportations and lynching.

I wish I could have taken you with me to the special young workers' homes and schools. Here we found the youth workers running their own homes, making their own rules and regulations, organizing their own study circles, gymnasiums, in short, everything a young worker could possibly desire.

Their message to the American workers is a very simple one. Why should you American workers suffer unemployment, stand for wage cuts and speed-up, and the other evils of the capitalist system. Build a Soviet Republic of America!

SPORTS IN THE I. W. O.

The capitalist class realizes the influence that sports has over the young workers and students of America(for that reason they establish such sport organizations as the Amateur Athletic Union, the Y's and Boys Club, which have well equipped gymnasiums in order to get the young workers under their influence. They use these clubs as a gesture of their interest in the workers and students. However, even here they can not get away from their ruling passion the ($), they use the clubs and factory ball teams as a method of making money. The young workers and students are taught to look upon sport as another way to make some easy money and not as it should be looked upon as body and health builder. The entire bosses movement is corrupted by crooked playing in professional ranks and professionalism in amateur ranks.

In the I. W. O. when a young worker or student participates in sport activity he knows that he is doing it in order to build up a healthy body and a healthy mind, a strong conscious fighter for the working class. Whereas the bosses use only individual stars in their sports work the I.W.O. in cooperation with the L.S.U. tries to develop mass sports in order to give all young workers and students a chance to develop physically.

As yet we in the I.W.O. have not realized sufficiently the importance of sports work, it is only at this late date that we are beginning to form teams and take advantage of the facilities that our affiliation with the Labor Sports Union, the only working class sports organization in this country, entitles us to.

New York has already formed two teams. What are you out of town branches doing in the sport field? New York challenges the out of town branches to win more baseball games than they do in the summer months. Let us see what kind of mettle our branches are made of! Show the L. S. U. that we are going to get all the prizes they have to offer in their baseball tournaments.

Let's get going.

—By J. Kroopnick, N. Y.

ENGINE SONG

Sing the engine's glory,
Sing a gay refrain
Of the clashing clamor
Of the passing train.

Sing the engine's glory,
Shout a glad refrain
Of the clanking rattle
Of the endless chain.

See! the engine's gory,
Bloody red again,
Tell us of the causes
Of that awful stain.

Deep it is and awful;
Bloody, dead and plain;
Yes, we know what caused it,
Caused that dark red stain.

Blood it is that made it,
Human blood and pain,
Working people toiling
For that grim refrain.

Shout the engine's glory,
Once again, again!
Those who made will use it
For the makers' gain.

M. Plotkin, N. Y.

BRANCH NEWS

The Charles Ruthenberg Youth Branch 410 of Chicago held its installation dance June 6 at the Workers Lyceum.

There was an interesting program of songs and poetry selections given. Greetings from the Young Communist League and the City Committees of the adult section and Youth section concluded the program of the evening. Then dancing followed. The affair proved to be an organizational success. Four new members were examined the same night.

Our membership is now 20; we are out to do things. Watch our smoke.

* * * *

John Reed Youth Club of Jersey City has reorganized the executive committee. The committee has planned concrete work for the branch in the future. A concrete plan of action has been set for the sports director to follow.

The club has repudiated the stand that they took on the Negro question. Delegates were sent to the New Jersey state ratification convention of the Communist Party.

* * * *

Providence Youth Branch 420 has 15 members. A baseball team is being organized. The branch is aiding the Scottsboro defense with all its might. Two hikes have already been held. The branch is planning to go to the outing of the Communist Party to be held at Camp Nitgedaiget. The club is planning to produce the play "It's as Funny as Hell."

Providence Youth Branch out for a hike

Springfield Youth Branch 419 will have its installation on June 26. The branch participated in National Youth Day in Passaic. The branch is rehearsing a play to be given at the united picnic.

* * * *

The New York City Youth Committee has laid the plans for summer activity which is bound to give our membership the maximum pleasure and bring new members in the order. A picnic of the youth section in cooperation with other youth groups is being organized for the middle of July. A boat ride will be held on August 23. The season will end with an excursion to Camp Kinderland the I. W. O. camp. A swimming party will be held at Tibbets Brook Park on July 5. Arrangements are being made for concert parties and beach parties during the summer.

The Chicago City Youth Committee has shown that it is taking the challenge of the New York district seriously. A new youth branch has already been established on the south side. In a short while a branch will be organized in the Albany Park district and one on the West Side, for Negroes.

* * * *

The National Committee has organized a membership campaign starting June 15 through August 15. Special prizes are being offered to the branches which get in the most members. There will be four prizes of basketball, baseball and soccer equipment. To the five members bringing in the most new members will go special youth emblems.

Chicago has already accepted the challenge of New York, and has organized another youth branch there. New York has answered with a youth branch in Newark, N. J. Let's hear from Cleveland district and Philadelphia district with challenges and results.

In New York City, Bronx Branch 401, the "Intwor's" are leading in the race. They have gotten in about ten members in the last three weeks.

* * * *

Baltimore, Md., is on the job. We have just heard that they are busy organizing a youth branch. At the first meeting there were present eight young workers.

* * * *

From Cincinnati we received word that a branch has been formed, some 15 members have already been examined.

VIEWING THE CONVENTION

Archie Abrahams.

FROM NATIONAL YOUTH DAY TO AUGUST FIRST

By J. CALISSI, New Jersey

Under the leadership of the Young Communist League thousands, including the Youth Section of the I. W. O., demonstrated in five cities throughout the country on National Youth Day, May 30.

In Passaic, N. J., a high spirited parade and mass meeting of three thousand took place with mass singing, cheering and shouting of slogans against the worsening lot of the young workers and against the imperialist war preparations.

In Youngstown, Ohio, N. Y. D.'s demonstration was marked by a militant resistance to the bloody onslaught ordered by the steel trust officials on the part of the police, the fascist American Legion and the National Guard, who armed with shot guns, tear gas and machine guns, started a bloody attack that for brutality was not witnessed since the steel strike of 1919.

The determination and fighting militancy of the 5,000 young workers of Youngstown and surrounding territories in facing the gun fire and clubs of the fascists and police has definitely made N. Y. D. a traditional day of struggle for the toiling youth of America.

Three thousand young workers marched in the parade. In Duluth, Minn., 2,500 young workers participated in a militant and successful N. Y. D. parade with delegates from all parts of Minnesota. In Fresno, Calif., N. Y. D. was celebrated by an enthusiastic parade of over five hundred young workers.

The splendid struggle against the preparations for imperialist war waged by the young workers on N. Y. D. must not cease, but on the contrary, this struggle must serve as a rallying point, an inspiration for future struggle.

This year, August First must serve to expose the fake peace maneuvers, the military air maneuvers, the anti-Soviet dumping campaign, the militarization of youth, the bourgeois and liberal pacifists, the Fish committee, the slander and distortion of facts about the Soviet Union in the capitalist newspapers as different attempts to prepare the toiling masses ideologically for a war against the workers fatherland, the Soviet Union.

The imperialists of the world are filled with fear and rage by the successful construction of socialism in the Soviet Union, by the magnificent achievements of the dictatorship of the proletariat; they prepare for war by which they hope to secure by dividing anew the markets of the world, especially the vast resources of the Soviet Union, where workers are free from the exploitation of the capitalists.

All young class-conscious workers must give their direct answer to the imperialist war mongers by demonstrations on August First.

PHOTOGRAPHY

Photography is a rather simple yet interesting hobby. The process of making pictures is divided into three distinct processes. First is the snapping of the pictures. Second, the developing of films, and third, the printing of pictures.

The first step —snapping — need not be described because of its simplicity, with the ordinary camera.

Developing and printing are, primarily, the same process. They include exposure, developing, fixing, and drying. The snapping of pictures is exposure in the process of developing. After this the simplest and cheapest method is the "dark room" method.

Since the films and printing papers are sensitive to all colors of light except red, only a red light can be used to work with. (The dark room should be pitch dark except for this light.)

A few simple and inexpensive articles compose the necessary apparatus. In developing one must first have a small lamp (about ten watts). This is covered with a turn or two of red crepe paper so that no white light is given off. Next, one needs three or four pans, preferably bakelite or rubber — but one may use ordinary plates. These are to contain the solutions necessary for the developing process. First, developing powders may be bought very cheaply, in small tubes, at almost any drug store. Directions for use of these powders are given on each tube.

The second solution is acetic acid, a weak solution with water (vinegar). The third is the acid-fixing solution. The powders are bought very cheaply under the name of photographers' hypo. A small wood and wire handle such as is used to carry dress boxes, completes the necessary equipment. (The handle is set in the developing solution so as to permit the film to be rolled back and forth through the solution.)

All these preparations may be made in ordinary light. But the next step requires the dark-room light. (Caution must be taken to have this light as small as possible as

The "exposed" roll of films is opened. The celluloid film is torn from the paper to which it is attached. It is then run through the developing solution, under the handle, for about five minutes. (The amateur can arrange other suitable devices so that the whole film is immersed in the bath at once, but care must be taken that parts of the film do not touch as they will stick together and the film will be ruined.)

When contrasts are deep enough (this can be seen by holding the film up to the red light, after several minutes of developing) the film may be immersed in the solution of ecetic acid for a moment. This stops development, but it is not necessary. Then the film is washed in running water for a minute or so and then immersed in the hypo solution. This is the fixing solution. It dissolves off the excess of sensitive emulsion which has not been affected by the development, but may still be affected by light.

This "fixes" the images and prepares the film for further use. The film is left in the hypo for about fifteen minutes and is then washed in running water for about an hour. The film is then hung up to dry by means of paper clips. When thoroughly dry, the film may be cut and one then has negatives ready for printing.

The process of printing will be described in the next issue.

By Bob.